

Areport

6/2015

Státní služba finišuje

Přinášíme další informace týkající se zákona o státní službě

5

Válečné právo

Rozhovor s prezidentem mezinárodní nevládní organizace generálem Jane Peterem Spijkem

12

Kam na dovolenou?

Kompletní přehled resortních výcvikových a školicích zařízení

34

A woman in military gear is climbing a thick rope. She is wearing a dark jacket, a backpack, and has a determined expression. The background is dark and blurry, suggesting a jungle environment.

V Brně cení zuby tři noví jaguáři

Studenti Univerzity obrany absolvovali výcvik
cizinecké legie v jihoamerické džungli

strany 20–21

43. výsadkový prapor
Chrudim

VYHLAŠUJE

VÝBĚROVÉ ŘÍZENÍ

7. - 9. července 2015

Nabízíme

Službu u jediného výsadkového
praporu AČR v kolektivu výsadkářů
motivovaných jako ty.

Zahraniční nasazení v místech
jako Afghánistán a Mali.

Atraktivní výcvik, a to včetně
výsadkového se všemi příplatky a
výhodami s ním spojenými.

V případě zájmu zašli přihlášku
do 30. června na info@43vpr.cz

Další info na FB, Wiki a YouTube:
„43. výsadkový prapor Chrudim“

Požadujeme

- Komplexní výroční tělesné
přezkoušení AČR
- Uplavat 300 m
- Překážkové dráhy
- Běhy a pochody se zátěží
- Psychotesty

Účastníci výběrového řízení v obou
kategoriích („štáb“ a „bojové jednotky“)
musí mít předpoklady získat lékařské
vysvědčení **A-schopen** jako výsadkář

POT ŠETŘÍ KREV

V italském Milánu se konala konference velitelů vzdušných sil
Evropy EURAC 2015

Technika páté generace

Italský Milán hostil ve dnech 6. až 9. května 2015 konferenci
velitelů vzdušných sil Evropy, která je každoročně
pořádána od roku 1993 pod názvem EURAC (European
Air Chiefs' Conference). Pětadvacet velitelů vzdušných sil
přijelo jednat a řešit aktuální otázky související s nízkými
armádními rozpočty, výcvikem pilotů taktického letectva
a se zabezpečením ochrany a obrany bezpečnostních zájmů
Evropy.

Hned v úvodu připomněl velitel ital-
ského letectva generál Pasquale Preziosa,
že Evropa dnes čelí novým výzvám a hroz-
bám, mezi které patří konflikty na Ukra-
jině, na Středním východě, válečné tažení
ISIS (Islámského státu) a v neposlední řadě
masová migrace obyvatel Afriky do Evropy.
„Musíme pracovat jako tým a sdílet naše
síly, potřeby, možnosti, návrhy a informa-
ce, abychom mohli úspěšně těmto výzvám
a hrozbám čelit,“ zdůraznil generál Preziosa.

Stěžejním tématem konference byl vý-
cvik pilotů. Se svým příspěvkem vystoupil
velitel českého letectva generál Libor Šte-
fáník, který přítomným velitelům představil
českou iniciativu možného vytvoření me-
zinárodního výcvikového centra pilotů pro
země střední Evropy. Se svými protějšky
z Rakouska, Slovenska a Švédska podepsal
prohlášení o záměru vzájemné spolupráce,
ve kterém se uvedené země přihlašují k zá-
věrům pražské konference z března tohoto
roku, s cílem dále analyzovat možnosti vy-
tvoření společného výcvikového centra pro
piloty.

„Celým průběhem jednání se vinula myš-
lenka zefektivnění výcviku a kvalitní přípravy
nové generace pilotů na příchod techniky
páté generace letounů. Z jednání vyplynul
jasný požadavek na sjednocení výcvikových

programů a využívání mezinárodních výcvi-
kových center v Evropě. Řada zemí neplá-
nuje akvizici do podzvukových výcvikových
letounů, ale investuje do nadzvukové tech-
niky páté generace, proto budou nakupo-
vat letové hodiny ve výcvikových centrech.
My můžeme v této oblasti sehrát důležitou
úlohu,“ uvedl generál Štefáník.

O nové potencionální hrozbě zneužívání
komerčních bezpilotních prostředků infor-
moval velitel francouzského letectva gene-
rál Denis Mercier. „Je to nové nebezpečí,
které musíme řešit nejen na vlastním úze-
mí, ale v rámci celé Evropy. Výroba dronů
se nekontrolovaně zvyšuje. Víme, že ji ne-
zastavíme, ale musíme na ni reagovat sta-
novením jasných pravidel pro profesionální
a amatérské uživatele,“ řekl generál Mercier.

Na závěr konference pak za přítomnosti
ministerny obrany Itálie Roberty Pinottiové
a náčelníka generálního štábu ozbrojených
sil Itálie generála Sergia Mattarelli pode-
psali velitelé vzdušných sil Holandska a Itá-
lie kontrakt na výcvik holandských pilotů
a instruktorů v tomto centru.

Příští konference velitelů vzdušných sil
Evropy EURAC 2016 se uskuteční počátkem
května příštího roku ve španělské Mallorce.

Text: podplukovník Michal Prejzek, foto: archiv

obsah

Zeptej se, co můžeš udělat pro stát 2
Genmjr. Jaroslav Kocián: Žádný stát NATO
nemá tak složitý služební zákon, jako jsme si
stanovili se všemi benefity pro vojáky my

Státní služba finišuje 5
Zákon o státní službě nabyl účinnosti již
1. ledna 2015, k jeho praktické aplikaci dojde
až 1. července 2015

Střílelo se jak u Verdunu 6
Vojáci 7. mechanizované brigády se
v Rakousku účastnili cvičení Dynamic
Response 2015

Předávání ztracených schopností 8
Mezinárodní cvičení Engineer Rescuers 2015
proběhlo jak na českém, tak i na slovenském
území

Lion Effort 10
Čáslavská základna se během mezinárodního
cvičení proměnila v Gripen City

Válečné právo 12
Rozhovor s prezidentem respektované
mezinárodní nevládní organizace brigádním
generálem v z. Janem Peterem Spijkem

Warrior 2015 14
102. průzkumný prapor se v Ammánu
zúčastnil soutěže speciálních
a protiteroristických jednotek

Zn.: Armáda České republiky 16
Do sedmi let by ozbrojené síly České
republiky měly mít naplněný stav s počtem
téměř 28 tisíc vojáků

V Brně cení zuby tři noví jaguáři 20
Studenti Univerzity obrany absolvovali výcvik
cizinecké legie v jihoamerické džungli

Skutečně efektivní jazykové vzdělávání? 22
Úhel pohledu vrchního praporčíka

Na telefonní lince A reportu 24
se Zdeňkem Ďuríčkem, ředitelem odboru
pro řízení státní služby sekce státního
tajemníka MO

Láká ho Afrika 26
Hrdinové všedních dnů

„... a jméno jeho jezdce Smrt...“ 28
Technika a výzbroj

CV9035NL pod estonskou vlajkou 31
Technika a výzbroj

Nesmrtící zbraně dnes a zítra 32
Technika a výzbroj

Kam na dovolenou? 34
Nezapomínejte na nabídku volných kapacit
tuzemských výcvikových a školicích zařízení

IDET 2015 38
Třináctý ročník mezinárodního veletrhu
obraně a bezpečnostní techniky

70. výročí osvobození 40

Domino 41
Zaujalo nás v poslední době

Vyzkoušej svůj postřech 42
Naleznete šest rozdílů na dobové ilustraci?

Interní komunikační portál 43

**Seznamte se s vojenským hodnostním
označením armád NATO – Litva** 44
Manuál profesionálního vojáka

Generálmajor Jaroslav Kocián: Žádný stát NATO nemá tak složitý služební zákon, jako jsme si stanovili se všemi benefity pro vojáky my

ZEPTĚJ SE, co můžeš udělat pro stát

Generálmajor Jaroslav Kocián se v září loňského roku vrátil po třech letech z Bruselu a byl jmenován do funkce zástupce náčelníka Generálního štábu AČR – inspektor AČR. A právě o činnosti Inspektorátu jsme se bavili v následujícím rozhovoru.

Strávil jste tři roky ve vysoké funkci na velitelství NATO. Jak moc vás to ovlivnilo, co vám to dalo?

V prosinci roku 2010 mne Vojenský výbor NATO schválil do funkce ředitele divize logistiky a zdrojů s tříletým mandátem od srpna 2011 do srpna 2014. Práce v mezinárodním prostředí je podstatně odlišná od České republiky. Působením v aliančním prostředí se musíte naučit více naslouchat názorům druhých. Každá z osmadvaceti členských zemí má jiné zájmy a jiné náhledy na danou záležitost, ale společný cíl. Všechny tyto názory musí člověk vnímat. Přestože jsem řídil několik výborů, tak jsem nikdy neměl nedílnou velitelskou pravomoc, jak ji známe od nás. Pro mne bylo obrovskou školou komunikovat s jednotlivými představiteli Aliance, společně si vyměňovat názory a nakonec dojít ke konsenzu. Bylo v tom tedy hodně diplomacie, a právě to mne určitě obohatilo.

Jeden z největších úkolů, které jste v té době musel řešit, byla příprava a samotné stahování jednotek ISAF z Afghánistánu. Jak obtížný to byl proces?

V historii Severoatlantické aliance to podle mého názoru byla jedna z největších operací od jejího založení. V Afghánistánu v té době bylo nasazeno až sto čtyřicet tisíc vojáků. V následujících měsících roku 2014 byl počet snížen až na současných dvánáct tisíc. To vše bylo velice náročné nejen na naplánování přesunů, ale i na předávání infrastruktury. V Afghánistánu bylo vybudováno téměř osm set základů. Spousta z nich se předávala afghánským bezpečnostním složkám, armádě, policii. Museli jsme po sobě zanechat prostředí v takovém stavu, v jakém bylo, když jsme přišli. Přesun vojáků do vlasti není až tak složitý. Prostě je přesunete letecky. Mnohem složitější bylo naplánovat přesuny materiálu pozemní cestou. Trasa kolové techniky vedla jižní cestou přes Pákistán do Karáčí, což byla rovněž nestabilní oblast. Servisní

cesta vedla přes středoasijské republiky po železnici. Navíc naplánovat odsun a likvidaci základů je mnohem složitější než jejich vybudování, které probíhalo v průběhu téměř deseti let. My jsme ale museli reagovat v daleko kratším časovém úseku.

Po takovýchto zkušenostech z logistiky, nechtěl jste po návratu do naší armády pokračovat v této oblasti?

Ani ne. Nemyslím si, že by pro mne v Alianci byla rozhodující logistika. Z toho globálního pohledu jsem byl odpovědný za integrovaný management zdrojů. Ten má tři pilíře, personál, logistiku včetně zdravotnictví a konečně finance, investice a vyzbrojování. Protože jsem nastupoval do funkce v roce 2011, kdy se výrazně projevovaly důsledky ekonomické krize, většinu úsilí jsem musel směřovat do zdrojové oblasti. Ze všeho nejvíce jsem se věnoval vojenskému rozpočtu. Se svými zkušenostmi z procesu plánování a řízení zdrojů v Alianci bych se rád podělil zejména při redukci byrokratických procesů, které zatěžují výkon funkce našich velitelů. Pro následující roky musí například dojít ke zjednodušení složitosti a zkrácení akvizičního procesu. Velitel musí mít efektivní nástroj flexibilního řešení potřeb svého útvaru. Cestou ke zvýšení efektivnosti procesů je decentralizace a delegování pravomocí, aby vše bylo konáno pro vojáka.

Zmínil jste, že v Bruselu se pracuje v jiném prostředí. Jak dlouho vám po návratu trvala aklimatizace na to české?

Přestože jsem v generálské hodnosti již delší dobu, tak na Generálním štábu jsem

stále nováčkem. Určitou představu o práci této složky jsem ale měl již dříve. V letech 2008 až 2011 jsem vykonával funkci velitele sil podpory v podřízenosti náčelníka Generálního štábu. Tento kontakt byl velice intenzivní. Lze říci, že jsem se vracel do známého prostředí. Můj přechod byl tedy plynulý. Navíc i v Bruselu jsem měl možnost sledovat úspěchy Armády České republiky.

Tím chcete říci, že nás v Bruselu chválili, že tam naše armáda má dobré jméno?

Ano, samozřejmě. Když na takovéto úrovni člověk slyší velice pozitivní hodnocení naší armády, tak ho to samozřejmě velice potěší. Chválili nás především za plnění úkolů v zahraničních operacích. Ostatními aliančními partnery jsme velice ceněni, že nasazujeme vojáky do operací bez jakýchkoliv omezení. Trochu jiné je v Bruselu samozřejmě hodnocení vývoje vojenského rozpočtu České republiky. To už tolik potěšující není. V každoročních analýzách člověk sleduje, jak se Česká republika z tohoto hlediska propadala až téměř na jedno procento hrubého domácího produktu (HDP). Kolegové se většinou chovali férově, nikdo

to přímo člověku nepřipomínal. V současné době na velení NATO každý ví, že mezi státy, které dlouhodobě plní doporučení investovat do obrany ve výši dvou procent HDP, patří pouze USA, Velká Británie, Řecko a Estonsko. Estonsko je z tohoto hlediska také velice vysoce hodnoceno. Dokázalo totiž na každém zasedání politicky prodat fakt, že toto doporučení plní. Dobře hodnoceno v tomto směru je i Polsko, které výše parametrů téměř dosahuje. Je si vědomo, že bez finančních toků do obrany nemůže budovat bezpečnost své země. Je to stejné jako s pojištěním. Platíte si pojistku a nedokážete predikovat, kdy nastane pojistná událost. Nízký vojenský rozpočet nám v očích našich aliančních partnerů skutečně neformálně poněkud ubližuje.

Když se teď v tomto směru začíná blýskat na lepší časy, věříte tomu, že skutečně dojde k navýšení vojenského rozpočtu na 1,4 procenta HDP?

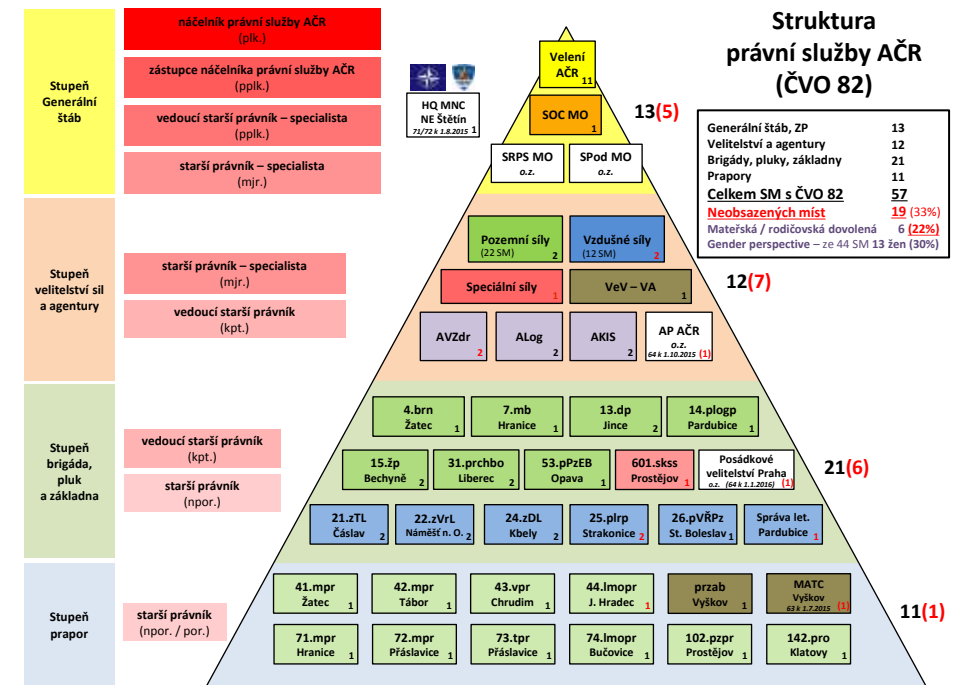
V tomto směru jsem opatrně optimistický. Určitě ale vítám, že došlo k politické dohodě. Je to jakési světlo na konci tunelu. I když to pořád nesplňuje doporučení Aliance svým členům, tedy dvě procenta HDP do vojenského rozpočtu. Jestliže ale dnes jsou prioritou našeho státu sociální systém, zdravotnictví, školství, tak to samozřejmě všichni respektujeme. Jen připomínám, že obrana není něco, co se dá koupit ze dne na den.

V minulosti jste sloužil u tankového a mechanizovaného vojska, pak jste dlouhá léta dělal logistiku. Bylo pro vás složité proniknout do problematiky Inspektorátu?

Inspektorát má své specifické postavení jako nezávislý orgán náčelníka Generálního štábu. Jeho působnost je do celé Armády České republiky. A to v oblasti kontroly a právní podpory. Inspektorát musí hrát roli koordinační a součinnostní s dalšími prvky Ministerstva obrany. Působnost Inspektorátu je tedy velmi široká. Navíc tím, že jsem na funkci zástupce náčelníka Generálního štábu, mám možnost být i u celé řady koncepčních dokumentů, klíčových pro další rozvoj naší armády. Z pozice manažera není možné obsáhnout celou šíři záběru Inspektorátu. Spíše než o nějakých odbornostech je to o komunikaci s lidmi, manažerském přístupu a snaze pochopit jednotlivé procesy.

Přesto se ale asi musíte nadále vzdělávat v té právní oblasti...

Určitě ano. Kromě jiného jsem správcem ČVO 82, díky čemuž mám personální odpovědnost k právní službě v celém resortu. Mojí povinností je dbát na rozvoj právní služby, aby právníci naplňovali proces celoživotního vzdělávání. Snažíme se jim umožnit i absolvování zahraničních kurzů. V tomto směru je vynikající spolupráce nejen s našimi personálními orgány, ale i s britskou či americkou ambasádou. Další mojí povinností je vybírat právní poradce

do zahraničních misí, kde máme trvale tabulková místa. K úspěchům právní služby patří i to, že se nám v letošním roce podařilo získat místo právníka na mezinárodním velitelství v polském Štětíně.

Není pro vás složité s malým týmem Inspektorátu pokrýt potřeby celé armády?

Nemyslím si, že by byl rozhodující početní stav Inspektorátu. Rozhodující je jeho působnost. Do funkce jsem nastoupil s určitou vizí, abychom k armádě přistupovali jako servisní organizace. Abychom ve vztahu ke kontrolní činnosti poskytovali metodickou pomoc. A především, abychom poskytovali servis v oblasti právní podpory velitelům. Taková je moje vize. Inspektorát nemůže být vnímán jako represivní orgán, ale spíše jako metodologický partner, který pomáhá určitě činnosti vysvětlit.

Když přijedete na kontrolu k útvarům a vojenským zařízením, vnímají vás tam skutečně jako servisní složku? Nepřístupují k vám ze setrvačnosti přece jen s určitými obavami?

Samozřejmě, že ze setrvačnosti určité obavy z kontrolního orgánu vždy existují. To je dáno ale vysokou odborností kontrolního orgánu a respektem k němu. Rozhodně však odmítám, že bychom se snažili nacházet nedostatky za každou cenu. Pokud skutečně něco zjistíme, tak se na daná místa vracíme a snažíme se metodicky pomoci. Naším hlavním cílem je pomoci útvaru nedostatky odstranit a tyto zkušenosti zevšeobecnit ve prospěch ostatních.

Před několika měsíci se také zásadním způsobem změnil normativní rámec nezbytný pro práci Inspektorátu...

Ano, koncem roku skončila platnost předpisu Všeob-P-35. Od počátku roku 2015 byl do kontrolní činnosti implementován nový kontrolní řád (RMO 40/2014 Věstníku)

a petiční a stížnostní řád (RMO 41/2014 Věstníku). Kontrola musí v současnosti fungovat od toho nejnižšího stupně, tedy od velitele družstva. Ten si musí každý den při nástupu do zaměstnání provést kontrolu, ustrojenosti vojáků počínaje a svěřeným materiálem a technikou konče.

Kdysi byl nemalý problém sehnat do státního sektoru kvalitního právníka. Jak jste na tom vy z hlediska personální situace?

Nemohu si stěžovat. Máme k dispozici velice kvalitní právníky. Těší mne také, že pokračujeme v nábory právníků právní služby. Na výzvu, kterou jsme zveřejnili, se nám přihlásilo šedesát právníků. Jsou to většinou mladí lidé, absolventi právnických fakult, kteří mají dva tři roky praxe. Jejich zájem stát se vojáky z povolání mne velice těší. Jsem rád, že se objevila tato nová generace lidí, kteří mají vysokou motivaci působit v armádní právní službě.

Inspektorát vznikl před lety jako reakce na některé problémy, které se objevily na Generálním štábu. Domníváte se, že díky jeho činnosti je možné počet mimořádných událostí skutečně podstatně snížit?

Každý rok si děláme analýzu veškerých negativních událostí. Když porovnáme poslední roky, tak trend je skutečně sestupný.

S ukončením vojenské základní služby jsme si mysleli, že pro službu profesionálních vojáků není kontrolní orgán nutný. Inspektorát byl opět založen v říjnu 2008. Domnívám se, že v současné době je situace u vojska daleko lepší než v době vzniku Inspektorátu. Spousta lidí získala zkušenosti v zahraničních operacích, mají zahraniční školy, účastní se mezinárodních cvičení. Na vlastní oči se tak mohou přesvědčit, jak se má voják chovat. Ale ani v tomto případě není možné usnout na vavřínech. Chtěli bychom se například vrátit ke kontrole

výcviku jednotlivce. Najednou totiž zjišťujeme, že u nové „internetové generace“ nám chybí takové ty nezbytné postulaty vztahující se k vojenskému řemeslu. Jako příklad zmíním topografickou přípravu. Pokud by měl být voják vysazen v neznámém terénu bez GPS a mobilu, tak má problémy. Někteří vojáci viděli buzolu totiž naposledy při základním výcviku ve Vyškově. V pyramidě armády bychom se tedy chtěli spíše zaměřit na základní kádr. Podívat se na to, jak nám fungují například velitelé družstev.

Ted' se hodně hovoří o tom, že by bylo potřeba nastolit nové normy týkající se ustrojovací kázně, vzhledu vojáků, tetování atd. Zaměřujete se i na tyto záležitosti?

Ano, podíli jsme se na tom. Inspektorát v této oblasti postavil integrovaný projektový tým. Doposud existuje nařízení z roku 2006, které je již nedostatečné. Došli jsme k závěru, že musí dojít k aktualizaci a že je potřeba zabývat se některými otázkami vzhledu vojáků na veřejnosti. Vycházíme z toho, že se k 1. lednu 2016 vydá nový normativní akt, který jasně stanoví pravidla jak pro vojáky, tak i pro vojákyně. Jako zaměstnavatel budeme definovat požadavky na ně. Měli bychom řešit nejen tetování, piercing, zdobení kůže a další záležitosti. Udělali jsme si určité analýzy, máme studie z německého bundeswehru, z americké armády, stáhli jsme si ale i analýzy, jak tyto otázky pojmají civilní firmy, například co všechno musí respektovat bankovní úředníci. Také my bychom rádi nastavili podobná pravidla.

Na Ministerstvu obrany od počátku roku funguje poměrně velká sekce dozoru a kontroly. Nepřekrýváte se vzájemně v některých oblastech?

Myslím si, že ne. Společně jsme se totiž podíleli na vypracování organizačního řádu, ve kterém je popsána působnost

našich složek. Spíše než o nějaké duplicitě se v tomto případě dá hovořit o úzké spolupráci.

Jaké nejdůležitější úkoly vás v nejbližší době čekají?

Počátkem letošního roku jsme si v oblasti právní služby stanovili hlavní úkoly v pěti oblastech. Zmíním alespoň ty dvě nejdůležitější. Jedná se především o implementaci novely zákona 221/1999 Sb., o vojácích z povolání. Pro velitele, personální orgány, pro finanční orgány, ale i pro právní službu představuje implementace tohoto zákona velkou výzvu. Tato novela přichází téměř po patnácti letech. V současné době dostáváme spoustu žádostí o právní pomoc k výkladu jednotlivých paragrafů. Naskytá se tedy otázka, zda tento zákon byl ve fázi jeho přípravy dostatečně se všemi diskutován. Při mém působení v Bruselu se někteří zahraniční kolegové pozastavovali nad tím, že se v době finančních restrikcí vůbec pouštíme do novelizace služebního zákona. Neznám v Alianci žádný stát, který by se vydal touto cestou.

Dalším našim úkolem je vyřizování žádostí o proplacení pohotovostí a služby přesčas. V současné době evidujeme téměř pět tisíc žádostí od vojáků, ať sloužících, či již v záloze, o proplacení pohotovostí a přesčasů.

Čím to je, že se jedná o tak velké množství žádostí? Znamená to, že výklad předpisů je tak nejednoznačný?

Důvodem je, že v minulosti došlo k různým výkladům. Pokud nedáte jednotná pravidla, pak si to každá profesní složka vysvětlí jinak. Císař František Josef I. si některé předpisy kdysi připravoval osobně. A v takovém případě si zavolal toho posledního vojáka, nechal mu přečíst předpis a zeptal se ho, zda je to i pro něj srozumitelné.

Pokud tomu tak bylo, pak se teprve tento předpis vydal a aplikoval se v celém Rakousko-Uhersku. V minulosti jsme do branné legislativy implementovali řadu záležitostí týkajících se legislativy Evropské unie, a dostatečně jsme přitom nepromítli specifika bezpečnostních sborů.

Tedy, že se do armády nechodí jako do zaměstnání, ale že je to vojenská služba...

Ano, je to služba, je to poslání. Žádný stát Severoatlantické aliance nemá tak složitý služební zákon, jako jsme si stanovili se všemi benefity pro vojáky my. To o něčem vypovídá. V souvislosti s těmi žádostmi mi u vojáků trochu chybí loajalita ke státu. K něčemu se přece zavázali přísahou. V té souvislosti bych použil citát amerického prezidenta Johna Fitzgeralda Kennedyho: „Neptej se, co může pro tebe udělat stát, ale zeptej se, co ty můžeš udělat pro stát“.

Podíli jste se i na některých koncepčních záležitostech?

Samozřejmě. Nyní by měla vstoupit v platnost koncepce výstavby Armády České republiky, na kterou by měly navazovat koncepce jednotlivých složek. V této souvislosti jsme již připravili první draft koncepce rozvoje právní služby AČR a koncepci kontrolní činnosti v působnosti NGŠ. Mé vnitřní poznání z práce na Generálním štábu spočívá v tom, abychom se za každou cenu nesnažili hledat česká řešení. Ne nadarmo jedno anglické přísloví – „Don't reinvent the wheel“ – hovoří o tom, abychom se nesnažili objevovat to, co již objeveno bylo. Místo toho raději přebírejte zkušenosti od menších a tradičních aliančních armád.

Pracujete také pro Vojenský fond solidarity. Jak jste se k tomu dostal?

Počátkem března náčelník Generálního štábu v zastoupení všech ozbrojených složek podepsal dohodu s Charitou ČR o zřízení platformy Vojenského fondu solidarity. Tato platforma slouží ke shromažďování finančních prostředků podle zákona 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách. Vojenský fond solidarity by měl přispět k tomu, abychom byli lépe připraveni na podobné tragické události, k jaké došlo v červenci loňského roku v Afghánistánu. Náčelníkem Generálního štábu jsem byl nominován do funkce předsedy řídicího výboru tohoto fondu. Chtěl bych zdůraznit, že je to náš fond, fond vojáků. Někteří jedinci již šli příkladem a zřídili si trvalé příkazy na převádění části mzdy na tento fond. Každý si může stanovit finanční částku podle svých možností. My jsme si pro tento fond zvolili motto: „I ty můžeš jednou potřebovat pomoc“. Finanční dary mohou být poukázány na veřejnou sbírku Charity Česká republika, č. ú. 44665522/0800 (Pomoc pro Českou republiku), a to na samostatný variabilní symbol 918.

Text a foto: Vladimír Marek

Státní služba finišuje

Zákon o státní službě nabyt účinnosti již 1. ledna 2015. K praktické aplikaci zákona o státní službě nicméně dojde až počínaje 1. červencem 2015, kdy má dojít k „překlopení“ stávajících pracovních poměrů do poměrů služebních. Otázky, nejasnosti, ale i nejistota zaměstnanců, kterých se bude změna dotýkat, jsou proto pochopitelné. Proto již od letošního dubna probíhají pro zaměstnance resortu obrany školení lektorů z odboru řízení státní služby sekce státního tajemníka MO.

Po více než dvaadvaceti letech se naplňuje ustanovení čl. 79 odst. 2 Ústavy České republiky a pro zaměstnance na ministerstvech a v jiných správních úřadech se jejich právní poměry stanoví nový zvláštním zákonem – zákonem o státní službě. Odbor řízení státní služby proto připravil několik termínů školení, a to jak pro vedoucí zaměstnance, tak pro ostatní zaměstnance resortu a Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti a zaměstnance krajských vojenských velitelství a újezdních úřadů. Celkem se již pořádalo osm školení, kterých se zúčastnilo už přes tisíc zaměstnanců, a další dvě jsou připravena ještě na červen.

Jasná a konkrétní fakta

„Důvodů, proč jsme se rozhodli tato školení k implementaci zákona o státní službě uskutečnit, je několik,“ říká Vladimír Tetur, vedoucí oddělení vzdělávání a pracovního práva a zároveň jeden ze tří lektorů. „Jsme si vědomi, že se jedná u zaměstnanců v pracovním poměru o přelomovou událost a otazníků je stále mnoho. Proto jsme se s kolegy pokusili připravit jasná a konkrétní fakta aplikovaná na náš resort, která by jim měla pomoci připravované změny pochopit a zároveň i možná rozptýlit jejich obavy.“

V rámci diskuse pak měli účastníci školení možnost dotázat se přednášejících lektorů na témata, kterým nerozuměli, případně mohli i individuálně řešit konkrétní případy. „Nejčastější dotazy se týkaly například výjimky ze vzdělání, zda budou mít státní zaměstnanci nárok na zvláštní příplatek, zda a za jakých podmínek budou moci vykonávat výdělečnou činnost nebo zda se státnímu zaměstnanci bude započítávat praxe, i když ji vykonával ve služebním poměru vojáka z povolání,“ konstatuje Vladimír Tetur. „S kolegy a zároveň lektory našich školení

Danielem Maňasem, vedoucím oddělení služebního práva, a Gabrielou Mužíkovou, personalistkou z téhož oddělení, jsme se snažili všem připravované změny vysvětlit a na cílené konkrétní dotazy odpovědět.“

Změny zaměstnaneckého poměru

Změna charakteru zaměstnaneckého poměru s sebou přináší i zásadní změny v postavení těchto zaměstnanců, jakož i v úpravě jejich práv a povinností. Budoucí zaměstnanci budou mít vyšší právní povinnosti než zaměstnanci v pracovním poměru a budou mít stanoveny některé restrikce, které u zaměstnanců v pracovním poměru nenajdeme. Na druhé straně ale budou tyto povinnosti a restrikce částečně kompenzovány opatřeními, která však ne vždy jsou vnímána jako adekvátní. „Proto seznámení s novým charakterem tohoto zaměstnaneckého poměru bylo tím hlavním důvodem, pro který jsme se rozhodli tato školení uskutečnit,“ pokračuje Vladimír Tetur.

Dalšími důvody byla nezbytnost seznámit budoucí státní zaměstnance se způsobem jejich převedení do státní služby a v neposlední řadě zde byl i důvod poukázat na odlišnosti při realizaci organizačních a systemizačních změn.

Dynamický a živý proces

„Proces implementace státní služby je procesem dynamickým a odpovědnost za jeho koordinaci nese Ministerstvo vnitra,“ podotýká Vladimír Tetur. „Celý tento proces je zároveň i velice „živým“ prostředím, a proto třeba došlo k situaci, že to, co platilo při zahájení našich školení 1. dubna, již v některých případech neplatilo při ukončení školení 29. dubna 2015.“

Proto se odbor řízení státní služby rozhodl prostřednictvím svých lektorů uspořádat ještě v červnu dvě školení, která budou věnována jen a pouze procesu tzv. překlopení zaměstnanců do státní služby. „Na těchto školeních bychom chtěli zaměstnance seznámit nejen s neaktuálnějšími informacemi Ministerstva vnitra, ale zároveň jim předložit konkrétní návod, jak požádat o přijetí do služebního poměru,“ dodává Tetur.

Hodnocení školení, která odbor řízení státní služby pro zaměstnance resortu obrany připravil, je samozřejmě na jeho účastnících. Určitě došlo i k případům, že lektori nemohli všechny účastníky svými odpověďmi uspokojit. My však dodáváme, že tento způsob seznámení s implementací zákona o státní službě – sérii konkrétních školení – je jak z hlediska obsahu, ale i rozsahu ve správních úřadech ojedinělý a již nyní je účastníky školení velmi pozitivně hodnocen.

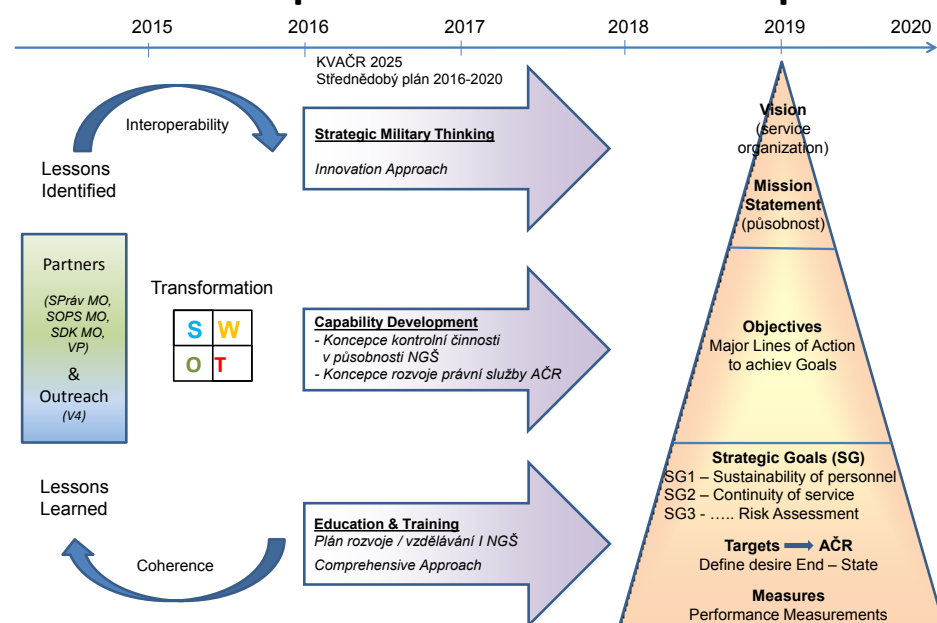
Text a foto: Jana Deckerová

A fakta

Školení k implementaci zákona o státní službě již proběhlo v dubnu v osmi termínech.
Celkový počet účastníků školení – **1 003**
Celkový počet odpřednášených hodin – **41**
Lektori: **Mgr. Vladimír Tetur, Mgr. Daniel Maňas, Mgr. Gabriela Mužíková**

V červnu se uskuteční poslední školení pro zaměstnance služebních úřadů před tzv. překlopením. Obsahem budou neaktuálnější informace od Ministerstva vnitra k převodu zaměstnanců do státní služby. Kapacita účastníků školení je 300 osob na každý termín.
KDY: 17. a 18. června 2015
KDE: Ministerstvo obrany – Valy, kinosál
ČAS: 9.00–12.00 hodin

Vize Inspektorátu NGŠ - Roadmap

Zákon o státní službě a další informace týkající se tohoto tématu naleznete také na stránkách ŠIS: portál Státní služba

Vojáci 7. mechanizované brigády se v Rakousku účastnili cvičení Dynamic Response 2015

Střílelo se jak u Verdunu

Mezi zeměmi Minaura a Atlanta se rozpoutal konflikt o příhraniční oblast. Jednalo se o region se smíšeným obyvatelstvem a navíc bohatým nejen na přírodní zdroje, ale i produktovody dopravující tyto suroviny. Armáda Atlanty obsadila východní část státu Minaura. Do konfliktu se vložila Rada bezpečnosti OSN. Na základě její rezoluce vzniklo mezi armádami obou zemí demilitarizované pásmo. Dohledem nad jeho dodržováním byly pověřeny jednotky EUFOR.

Po období určité stabilizace se vrátila do této oblasti krize. Jednotky Atlanty se daly do pohybu a začaly ohrožovat nejen Minauru, ale i vojáky mírových sil. Na ochranu proti agresorovi bylo zřízeno úkolové uskupení 35. mnohonárodní brigády, kterou tvořili vojáci Rakouska, Německa a České republiky. Ty byly soustředěny v blízkosti rakouského města Linz. Agresor si uvědomoval, že čas nehraje v jeho prospěch. A tak je rozhodnut zasadit brigádnímu úkolovému uskupení zásadní úder ještě předtím, než úkolové uskupení obsadí celé demilitarizované pásmo.

Nespočet přesunů

Takový byl scénář mezinárodního cvičení Dynamic Response 2015, které se konalo v druhé polovině dubna v rakouském výcvikovém prostoru Allentsteig. Jednoho z největších cvičení na rakouském území v letošním roce se společně s devíti sty vojáky bundesheeru účastnilo i více než dvě

stě příslušníků německé 21. tankové brigády a naší 7. mechanizované brigády.

Do procvičování operace vysoké intenzity s použitím ostré munice široké škály ráží bylo nasazeno čtyřicet tanků a obrněných vozidel rakouské armády a třicet obrněných prostředků české a německé armády. České rotní úkolové uskupení mělo k dispozici čtyři tanky T-72 M4 CZ a sedm bojových vozidel pěchoty BVP-2. Přeprava vojáků, těžké techniky a munice z Moravy do Rakouska proběhla bez problémů. Příslušná povolení se podařilo vyřídit bez větších komplikací. Od původně zvažované železniční přepravy obrněné techniky bylo nakonec upuštěno. Vyšla by totiž na dva miliony korun. Přepřavu na podvalnicích zajistil 14. pluk logistické podpory. Náklady v tomto případě byly jen šest set tisíc korun a příslušníci pluku si mohli procvičit přepravu těžké techniky na velké vzdálenosti a navíc do zahraničí. A tak jedinou komplikací byla kvůli malé tonáži mostů malá zájízka přes přechod v Halámkách.

„Samotné cvičení bylo poměrně náročné. V uplynulých čtrnácti dnech jsme museli zajistit řadu přesunů techniky v tomto prostoru. V prvním týdnu jsme se zaměřili na sladění činností společně s rakouskými a německými jednotkami. Sjednotili jsme stálé operační postupy a hlášení. Cvičily zde tři národní armády a každá to má ve své zemi trochu jinak,” vysvětlil po akci řídící cvičení major Martin Hajdich.

Odrazení protivníka

To už ale úkolové uskupení zachycuje a odráží útok protivníka. Následuje mohutná střelecká příprava, do které se kromě tanků Leopard 2A4 a 2A6, T72 M4 CZ, bojových vozidel pěchoty zapojují i houfnice ráže 155 mm. Jednotlivé tanky a bojová vozidla několikrát vystřelí a rychle mění svoji pozici. Snaží se ztížit protivníkovi zaměření.

To již ale vyrazí do akce odminovací tank Keiler a hned za ním mostní tank Biber, jehož úkolem je překlenout vodní překážku.

„Cvičení pro nás představuje novou zkušenost. Dobré je, že dokážeme nastavit součinnost s ostatními armádami. Výhodou samozřejmě také je, že se můžeme připravovat v jiném výcvikovém prostoru, než máme u nás k dispozici. V České republice jsme při výcviku s ostrým střelivem více limitováni střelnicemi. Tady je to všechno na velkém prostranství, na velké ploše. Je zde možné střilet prakticky na celém prostoru ve velké hloubce. Probíhá tedy boj, jehož součástí jsou i ostré střelby prakticky ze všech zbraní,” vysvětluje kapitán Martin Vávra, který na cvičení působí jako velitel tankové čety.

Komfortnější bojová vozidla

To už ale obrněné jednotky úkolového uskupení přecházejí do protiútoků, vytlačují vojáky Atlanty z obsazeného území a vstupují do původního demilitarizovaného pásma. „Nemyslím si, že bychom dělali něco zásadně jinak než Rakušané či Němci. Ta jejich bojová vozidla SPz Ulan a Marder 1A5 jsou ale samozřejmě modernější. Osádce poskytují zcela jiný komfort. V BVP-2 jsou vojáci hodně namačkaní, a to si ještě nemohou vzít dovnitř veškerou svou výstroj a výzbroj. Naše vozidlo na rozdíl od těch jejich netopí, což, pokud se přepravujeme v zimě na větší vzdálenost, může být za určitých okolností problém. Také pozorovací přístroje jsou nesrovnatelné,” vysvětluje velitel čety bojových vozidel poručík Jaroslav Friedrich. „Na druhou stranu naše bojové vozidlo má lepší průchodnost terénem.

A fakta

Třetí mechanizovaná brigáda je jednou ze dvou mechanizovaných brigád rakouského bundesheeru. Její kořeny sahají do roku 1920. Tvoří ji šest praporů: dva takové prapory (3 a 33), průzkumný dělostřelecký prapor (3), ženijní prapor (3), pěší prapor (35) a prapor zaměřený na mírové mise (19). Velitelem brigády je brigádní generál Hofbauer.

Srovnání snese také palubní zbraň. Pancéřová ochrana je ale slabší. Právě díky tomu, že vozidlo je lehčí, má lepší jízdní vlastnosti. Nemyslím si, že případná modernizace BVP-2 by do budoucna byla východiskem. Podle mého názoru by se jednalo o polovičaté řešení. A to není nikdy dobré. Navíc přímo během tohoto cvičení jsme se mohli osobně přesvědčit, že na trhu jsou kvalitní bojová vozidla, která by splňovala naše požadavky.”

Dohady o vojenské základní službě

Rakouská armáda je poloprofesionální, tím se od té naší liší. Zhruba její polovinu představuje stálý personál, zbytek tvoří vojáci základní služby. V referendu se před časem lidé vyjádřili pro zachování vojenské základní služby. Existují ale významné politické strany, které by byly pro její zrušení. Takže tato otázka zůstává do budoucna otevřená. Projevila se ale i v průběhu cvičení Dynamic Response. To totiž muselo být na víkend přerušeno, protože vojáci zamířili do svých domovů.

„Toto cvičení bylo velice dobré pro střelce. Po celou dobu jsme měli k dispozici hodně munice. Prověřilo také velitelské struktury. Ty si mohly vyzkoušet organizovat a velet velkému počtu jednotek z různých zemí, a to včetně ostrých střelb pod taktickým námětem. Něco takého určitě není jednoduché. Zatím jsem to nikde neviděl,” dodává poručík Jaroslav Friedrich.

Armáda Atlanty byla definitivně zatlačena na vlastní území. Stabilita mezi oběma zeměmi je obnovena. Cvičení, jehož závěrečné fáze se účastnil i rakouský ministr obrany Klug Gerald, skončilo. „Ukázalo se, že naši vojáci se v soudobém boji celkem dobře orientují. Úkoly, které dostanou, plní bez problému,” uvedl velitel 7. mechanizované brigády plukovník gšt. Josef Kopecký. „Naši vojáci v Rakousku procvičovali manévrovou válku, v rámci brigádního úkolového uskupení pak plnili úkoly v obranném

boji, v protiútoků i při boji na zdrženou. S rakouskou armádou sice necvičíme tak často, naše 7. brigáda má ale kontakty se 3. rakouskou obrněnou brigádou již dvádnáct let. Na základě úkolu náčelníka Generálního štábu jsme znovu tuto spolupráci aktivovali nejen na tento rok, ale i na další léta. Toto cvičení je tak jen jedním z fragmentů tohoto projektu.”

Text a foto: Vladimír Marek

Mezinárodní cvičení Engineer Rescuers 2015 proběhlo jak na českém, tak i na slovenském území

Předáváníí ztracených schopností

Na místo, kde se před chvílí v kalné vodě utopil osobní automobil i s řidičem, upozorňovalo jen několik vzduchových bublin, které se občas dostaly na hladinu. To už se ale od břehu doslova řítíl po hladině člun s česko-slovenskou skupinou armádních potápěčů.

Vyproštění řidiče z potopeného automobilu a jeho přeprava do člunu jim trvaly jen několik desítek sekund. Zatímco člun mířil ke břehu, kde si zdravotníci převzali muže v bezvědomí, potápěči opět zmizeli pod hladinou. Tentokrát přidělali k automobilu vzduchové polštáře, které se začaly nafukovat. V další fázi upevnili k automobilu pod vodou ocelové lano a to se postupně namotalo na naviják jeřábu stojícího na břehu. Po několika minutách byl i utopený automobil z vody venku.

Povodně na Slovensku a na Moravě

Takto vypadala jedna z epizod mezinárodního ženíjního cvičení Engineer Rescuers 2015, které se konalo v květnu na západním Slovensku a jižní Moravě. Ještě před jeho zahájením byla navozena situace, kdy v severních oblastech Slovenska a Česka spadlo velké množství srážek. V důsledku toho se na Slovensku vyíl ze břehů Váh a v České republice řeky Morava a Bečva. V této situaci přišly integrovanému záchrannému systému na pomoc armády obou zemí.

Společné cvičení Engineer Rescuers 2015 bylo jedním z výsledků intenzivnější spolupráce v oblasti obrany, na které se nedávno dohodly vlády České a Slovenské republiky. Účastnilo se ho pět set vojáků Armády České republiky a Ozbrojených sil Slovenské republiky. V rámci brigádního úkolového uskupení ženíjního vojska plnili vojáci z 15. ženíjního pluku Bechyně a Ženíjního praporu Sereď úkoly v prostoru letiště Bochoř, na cvičišti státních hmotných rezerv Kojetín, ve vojenském výcvikovém prostoru Libavá, ve Vrbětích a na ženíjním cvičišti Váh v Seredi.

Cvičení prověřilo schopnosti štábů ženíjních útvarů obou armád při koordinaci činnosti vojsk a řízení společné humanitární operace.

Stavba dřevěného mostu

Na ženíjním cvičišti Váh v Seredi se výcvik zaměřil nejen na záchranu tonoucího a vyproštění potopeného vozidla, ale i na zřízení plavidlového a převozního přepraviště přes vodní překážku a úpravu postižených prostor a komunikací pomocí speciální techniky. Právě vodní cvičiště v těsné blízkosti kasáren naší ženisté svým slovenským kolegům záviděli. Oni totiž musí dojíždět do téměř dvě stě kilometrů vzdálených Litoměřic. Naštěstí se prý ale začíná uvažovat o zřízení vodního cvičiště na Vltavě v nedalekém Týně.

Pro téměř padesát českých ženistů cvičících na Slovensku byla asi nejzajímavější stavba nízkovodního dřevěného mostu. Podobné schopnosti totiž již nemají. „S dobře vycvičenou osádkou jsme takovýto most schopni postavit přibližně za jeden den. Ze všeho nejdříve si musíme udělat průzkum vodní překážky. Zjistíme, jaká je únosnost břehů a dna. Podle toho se rozhodneme, zda budeme stavět most na pilotových či rámových podpěrách. V tomto případě jsme zvolili rámové podpěry. Ty jsme sestavovali podle naměřené výšky na břehu. S pomocí jeřábu jsme je usadili do vody. Na ně jsme umístili mostové pole a mostovku, čímž jsme vytvořili povrch vozovky mostu. Pokud by bylo podloží bahenní, tak pilotujeme pomocí stroje MB-4H,“ vysvětluje slovenský kapitán Igor Červeň. „Nosnost mostu je typově určená předpisem. Vychází se při tom z tloušťky jednotlivých prvků. V tomto případě je šedesát tun.“

Jeho slova se potvrzují v následujícím okamžiku, kdy přes most bez problémů přejíždí mostní tank.

Přispěli jsme mobilní truhlárnou

Veškeré prvky na dřevěný most si ženisté vyrábějí přímo na místě z kulatiny.

Slováci zde mají totiž postavený katr. Tedy další věc, kterou naši již nemají k dispozici. I oni to ale se dřevem umí. Jen pár metrů od mostu stojí naše mobilní truhlárna. Čeští ženisté dokončují zábradlí mostu.

„Spolupráce se slovenskými ženisty je v posledních letech čím dál častější. Výhodou kromě jiného je, že prakticky neexistuje jazyková bariéra. Nízkovodní dřevěný most se u nás naposledy stavěl před mnoha lety. Tuto schopnost jsme již ztratili. Naši ženisté ale umí pracovat i se dřevem. Tady měli příležitost se některým dalším věcem přiučit. Trochu škoda bylo, že když jsme přijeli, tak byla již část mostu hotová. Přišli jsme tedy až k rozdělané práci. Seznámit se ještě podrobněji se systémem stavění podpěr, kladení trámů, dělání mostovky bylo pro nás určitě bylo velkým přínosem,“ říká český styčný důstojník na vodním cvičišti Váh v Seredi kapitán Petr König.

„Smyslem toho cvičení mimo jiné bylo předat si vzájemně schopnosti, které druhá strana již nemá. V našem případě to

byla právě stavba nízkovodního dřevěného mostu. Ne vždy máte k dispozici ženíjní techniku, dřevo ale najdete prakticky všude. Navíc tento most je na rozdíl od pontonů možné postavit i na překlenutí překážek, kde není voda. My jsme naopak ztratili schopnost stavět těžké mostové soupravy. A právě v tomto směru nás obohatila česká strana,“ vysvětlil velitel seredského ženíjního praporu podplukovník Dalibor Jelínek.

Provizorní mostové soupravy

A právě s pomocí provizorní těžké mostové soupravy (TMS) během cvičení v Kojetíně společně česko-slovenské týmy úspěšně překlenuly řeku Moravu. Tyto provizorní mosty s dolní mostovkou byly vyvinuty v padesátých letech minulého století a jsou uloženy ve skladech státních hmotných rezerv. Čeští ženisté v průběhu roku cvičí v Nizozemsku, kde staví

mosty podobné konstrukce. Nedá se tedy říci, že by se jednalo o něco zastaralého. Během povodní v posledních letech docházelo poměrně často k výstavbě provizorních mostových a těžkých mostových souprav v různých variantách. Tentokrát se ale jednalo o jeden z nejdelších mostů, který byl postaven. Měl devadesát čtyři metrů. Právě toto mostní dvoupatrové, zesílené provizorium představuje tu maximální variantu, kterou máme k dispozici. Na nápravu je zatížitelnost tohoto mostu jedenáct tun a v případě přejezdu jediného vozidla pak čtyřicet tun.

Jeho výstavbě předcházela rekognoskace terénu, při které se posuzuje nejen podloží či šířka řeky, ale musí se také rozhodnout, zda bude most umístěn přímo do terénu, anebo na podpůrné pilíře, které ženisté vybudují. Vypracování projektu trvá zhruba tři dny. Zajišťuje ho katedra ženíjní podpory z Univerzity obrany.

Spokojenost se slovenskými ženisty

„Nemyslím si, že zapojení slovenských vojáků do výstavby tohoto mostu situaci nějak komplikovalo. Spíš naopak. Pracovali stoprocentně. Byl jsem s nimi maximálně spokojený. Vyškolení vojáků na takovouto stavbu vyžaduje zhruba dvě hodiny teoretické přípravy. Samotné zaškolení pak probíhá již přímo při stavbě mostu. Není to těžké. Je to poměrně jednoduchá mechanická práce. Většinou tak během dvou dnů se do toho ženisté dostanou,“ vysvětluje instruktor výstavby mostního provizoria TMS nadporučík Dalibor Coufal. I přes své mládí má s výstavbou podobných mostů již nemalé zkušenosti. V loňském roce ho pomáhal stavět například ve Středoafrické republice. „Nejdříve je nutné postavit výsuvnou dráhu, na tu jsou pak umísťovány

jednotlivé bloky mostu. Jejich délka jsou tři metry. Jeden se vždy vysune a na něj se přimontuje další. Takto se most postupně vysunuje nad překážku. Do řeky se nám nepřevrátí z toho důvodu, že jeho zakončení tvoří tzv. krakorec. Jeho délka je vždy úměrná polovině mostu plus délce dvou polí. Výsuvný krakorec je velice lehký, tudíž most má po dobu vysouvání těžiště na výsuvné dráze vzadu. Když jsme ho montovali ve Středoafrické republice, italsí vojáci mu říkali lego. On je skutečně takto koncipován,“ dodává nadporučík Coufal.

Humanitární základna

Během cvičení si společně česko-slovenské týmy mohly vyzkoušet i výstavbu humanitární základny pro čtyři sta padesát lidí. Ženíjní pluk má k dispozici dvě takovéto základny. Další dvě jsou pak u 44. a 74. lehkého motorizovaného praporu. „Nejobtížnější bylo naložit veškerý ten materiál. Představuje to zhruba devadesát tun, které jsme přepravovali na dvacet dvou vozidlech. S třicetiletou jednotkou trvá vybudování základny zhruba sto dvacet hodin,“ vysvětluje velitel humanitární základny kapitán Jiří Vyslucha. „Po vybudování se základna předává zřizovateli či krizovému řízení. Naši vojáci pak již zajišťují jen obsluhu polní kuchyně, dodávku elektřiny a údržbu stanů.“

„Průběh cvičení hodnotím jako velmi dobrý. Podařilo se nám splnit všechny úkoly, které jsme si stanovili. Spolupráce se slovenskou stranou byla velice přínosná a obohacující. A to ať již se týče činnosti ve štábech, či vojsk v terénu,“ řekl nám na závěr velitel 15. ženíjního pluku plk. gšt. Robert Bielený. „Také na příští rok připravujeme společné mezinárodní cvičení s podobným námětem. To bude ale již vedené celé v angličtině.“

Text a foto: Vladimír Marek

Čáslavská základna se během mezinárodního cvičení proměnila v Gripen City

Lion Effort

A fakta

Počty letecké techniky jednotlivých účastníků:

- 6 × JAS-39 Gripen vzdušných sil AČR
- 8 × L-159 ALCA vzdušných sil AČR
- 1 × Mi-171 vzdušných sil AČR
- 2 × Mi-24 vzdušných sil AČR
- 1 × C-295 CASA vzdušných sil AČR
- 1 × Let L-410 vzdušných sil AČR
- 11 × JAS-39 Gripen vzdušných sil Švédského království
- 5 × JAS-39 Gripen vzdušných sil Maďarské republiky
- 2 × F-16 Fighting Falcon vzdušných sil Polské republiky
- 1 × létající středisko včasného varování a řízení AWACS
- 2 × Typhoon Eurofighter vzdušných sil Spolkové republiky Německo

taktické postupy, vycházející ze standardů NATO, vyzkoušeli a ověřili v praxi," uvedl kapitán Lukáš Málek, který výcvik protiletadlovců v Čáslavi řídil. Strakoničtí vojáci, kteří jsou předurčení pro plnění úkolů v rámci Národního posilového systému protivzdušné obrany ČR, jsou cvičeni k tomu, aby byli schopni střežit vzdušný prostor nad strategickými objekty, tedy i leteckými základnami, například při hrozcím teroristickým útoku. Obrana letiště v době vojenského konfliktu má své zvláštnosti, které vyplývají zejména z intenzivního leteckého provozu. Četné útoky nepřátelských letadel, provoz vlastních letounů a současně i poškozené stroje, jež se vrací na základnu a nejsou schopné prokázat, zda jsou vlastní, či cizí. „Naším úkolem bylo rozpoznat, do jaké výše uvedené kategorie letadla spadají,

Air Operations – COMAO) v činnostech mimo dohled (Beyond Visual Range – BVR), vizuální identifikace (Visual Identification – VID) a blízká vzdušná podpora (Close Air Support – CAS) v rámci omezení každého státu s cílem společně zdokonalit své zkušenosti a použití letounu JAS-39 Gripen a podpořit dobrou spolupráci sdružení uživatelů JAS-39 Gripen. Cvičení také poskytlo možnost procvičit činnosti v přípravě jednotek pro operační nasazení během skandinávských povětrnostních podmínek. V neposlední řadě mělo cvičení rozvinout použití kombinovaných znalostí z různých typů letadla JAS-39 Gripen včetně výměny zkušeností mezi jednotlivými státy, dále cvičit piloty JAS-39 Gripen pěti národními ve složitém operačním prostředí, zdokonalit operační schopnosti a operační pohotovost jednotek a zlepšit a procvičit kombinované plánování činnosti prostředků protivzdušné obrany.

Náročná příprava

Minimálně rok, to je doba, které je potřeba k zabezpečení všech potřebných úkonů, než dosedne první zahraniční host na přistávací plochu letiště. Příprava cvičení Lion Effort byla zahájena v dostatečném předstihu podpisem Memoranda o porozumění, týkajícího se sdružení uživatelů letounů JAS-39 Gripen mezi Ministerstvem obrany České republiky, Ministerstvem obrany

V pořadí již třetí cvičení zemí, které využívají stíhací stroje JAS-39 Gripen, hostila tentokrát Česká republika. Po podpisu Memoranda o porozumění v roce 2012 tak i Česká republika naplňuje své závazky a pořádá největší letecké cvičení od vstupu do Aliance.

Lion Effort 2015 je letecké cvičení států, jejichž armády disponují jakýmkoliv verzemi letounu JAS-39 Gripen (uživatelé jsou známi pod zkratkou GUG = Gripen Users Group). První cvičení tohoto druhu se konalo v roce 2009 v Maďarsku, druhé v roce 2012 ve Švédsku. Obou těchto cvičení se účastnila i 21. základna taktického letectva Čáslav a její piloti, a to jak letounů Gripen, tak L-159 ALCA. „Je nám ctí organizovat v pořadí třetí cvičení partnerských zemí disponujících letouny JAS-39 Gripen v různých verzích, které mimo jiné symbolizuje 10 let provozu letounu Gripen vzdušnými silami Armády České republiky," pronesl v úvodu cvičení plukovník Hromek. Velitel cvičení podplukovník Jaroslav Míka dodal, že co do počtu taktických letounů působících z jedné základny je Lion Effort největším mezinárodním cvičením, které organizuje české letectvo od vstupu do Aliance.

Nejen gripeny

Dva týdny s hlavním letovým úsilím od 11. do 24. května, tak vypadalo náročné

cvičení za účasti několika zemí. Aktivní leteckou účast Švédského království a Maďarska doplnilo Thajské království, které se ovšem zúčastnilo cvičení bez své letecké techniky. Vzdušné síly Armády České republiky na cvičení předvedly nejen své gripeny, ale i letouny L-159 ALCA, vrtulníky Mi-171 a Mi-24 a dopravní letoun CASA C-295. 25. protiletadlový raketový pluk pak zapojil své síly a pozemní techniku na letecké základně v Čáslavi v rámci nácviku tzv. Base Defence Zone.

Z jednotek NATO se cvičení zúčastnilo létající středisko včasné výstrahy AWACS. Z domovské základny v Polsku se cvičení zúčastnilo i několik letounů F-16 Fighting Falcon a z Německa pak stroje Eurofighter Typhoon.

Kromě České republiky disponuje letounem JAS-39 samozřejmě Švédsko, a to hlavně ve verzích A/B, Maďarsko má 14 letounů ve verzích EBS (12 + 2), v Jihoafrické republice je 19 verzí C a 9 verzí D a Thajsko je vyzbrojeno 12 stíhačkami verze EBS. Členové Gripen Users Group se setkávají pravidelně dvakrát do roka, uživatelé této letecké

techniky si vyměňují informace a zkušenosti s nadzvukovým letounem čtvrté generace. Letecké cvičení, jakým bylo Lion Effort 2015, nemělo v naší zemi prozatím obdoby, množstvím letecké techniky a dobou trvání bylo srovnatelné se cvičeními Flying Rhino, Ramstein Rover či Ample Strike.

Gripen City

Rozsáhlé cvičení, kterým bezesporu Lion Effort je, vyžaduje důkladné logistické zázemí. Na základnu bylo dovezeno 13 kontejnerů jako zázemí pro létající personál a velitelské stanoviště letky (DSQOC – Deployable Squadron Operation Centre). Nástupiště základny, kterému se přezdívalo Gripen City, sloužilo jako velitelské stanoviště. To bylo vyvinuto a dodáno Armádě ČR v letech 2007–2010. Jedná se o modulární

system tvořený několika ISO 1 C kontejnery, stanem s příslušenstvím a s možností výstavby balistické ochrany, energetickým centrem a příslušným komunikačním a informačním vybavením, umožňujícím dlouhodobý provoz letky mimo mateřskou základnu. Systém je certifikován pro práci s utajovanými informacemi až do stupně utajení „Tajné“. Tento systém byl v letech 2009–2011 nasazen v zahraniční misi.

Obrana základny

V rámci cvičení Lion Effort nacvičovali příslušníci 251. protiletadlového raketového oddílu a praporu podpory ze Strakonice, jak bránit leteckou základnu proti útokům ze vzduchu během vojenského konfliktu. „Naši vojáci jsou na plnění tohoto úkolu teoreticky připraveni. Během cvičení si tyto

a postřelovat a ničit ta z nich, která simulovala protivníka," doplnil kapitán Málek s tím, že to klade vysoké nároky zejména na pozornost operátorů velitelského stanoviště protiletadlové jednotky. Na počínání strakonických vojáků bedlivě dohlížel major Tomáš Merta z 21. základny taktického letectva, který řekl: „Spolupráce s protiletadlovou jednotkou byla přínosem i pro naše piloty. Můžeme důvěřovat operátorům 251. protiletadlového raketového oddílu, že nebudeme sestřeleni při návratu s poškozeným letounem, a na základě získaných zkušeností lze postavit reálnou obranu letiště.“

Cíl cvičení

Úkolem cvičení bylo bezpečné vedení smíšených vzdušných operací (Composite

Maďarska, Ministerstvem obrany Jihoafrické republiky, ozbrojenými silami Švédska a vzdušnými silami Thajského království. Memorandum o porozumění stanovilo, mimo jiné, že každý účastník určí svého odpovědného zástupce pro budoucí plánovací konference. Tyto konference potom byly zaměřeny na úzkou spolupráci pro získávání podkladů pro akvizici a přípravné konference cvičení, ze kterých vznikala už závažná spolupráce mezi jednotlivými účastníky. Tato spolupráce zahrnovala výměnu vzájemných informací a zkušeností vztahujících se především k otázkám bezpečnosti letů, rozvoji schopností, operačním postupům, vývoji systémů letounu JAS-39 Gripen, vývoji bojových postupů, společným operacím a společnému výcviku a cvičení.

Text: Michal Voska, foto: Jan Kouba

Rozhovor s prezidentem respektované mezinárodní nevládní organizace brigádním generálem v z. Janem Peterem Spijkem

Válečné právo

Pražský kongres přilákal do Prahy řadu významných hostů, mimo jiné prezidenta Mezinárodní společnosti pro vojenské a válečné právo. Brigádní generál v záloze Jan Peter Spijk odpovídal na naše otázky týkající se válečného práva i s ohledem na konflikty v Sýrii a na Ukrajině.

Jaký je nejnovější vývoj ve vojenském a válečném právu?

Když je řeč o válečném a vojenském právu jako takovém, dostávají se ke slovu dva klíčové úhly pohledu: národní a mezinárodní. Co se týče vnitrostátního úhlu, důležitým tématem jsou systémy vojenské justice. Je zajímavé si povšimnout, že státy mají velmi odlišné národní systémy. Některé státy mají vojenské soudy, jiné, jako Česká republika, je zrušily. Dalším příkladem je má domovina, Nizozemsko, které určitým způsobem integrovalo systém vojenské justice do civilního justičního systému.

Pokud hovoříme o vývoji v systémech vojenské justice, je velmi zajímavé pozorovat dnešní situaci v Jižní Americe, kde v některých státech je v současnosti systém vojenské justice pod drobnohledem. Veřejnost se ptá, proč existuje oddělený systém vojenské justice a zda jim tento systém nabízí dostatečné záruky, např. v oblasti nestrannosti soudů.

Jakožto prezident Mezinárodní společnosti pro vojenské a válečné právo jménem této organizace říkám, že odbornost vojenského soudnictví by měla být dostatečně zastoupena v rámci národních soudních systémů, aby bylo co nejlépe zajištěno soudní řízení s vojenskými osobami.

Samozřejmě, že musejí být též zaručeny základní požadavky, jako jsou nestrannost soudů, dobré vzdělání soudců a státních zástupců apod. Nejen v Jižní Americe je patrná obecná tendence k tomu, že systémy vojenského soudnictví jsou pod palbou otázek stále většího počtu lidí. Tento kritický přístup je podle mého názoru ve svém důsledku přínosný a vojenské soudy by měly být připraveny zodpovědět tyto otázky, a pokud je to nutné, přizpůsobit se.

A jak lze nahlížet na ozbrojené skupiny v Sýrii, na Ukrajině a v dalších zemích?

Z tradičního historického pohledu založeného na tzv. vestfálské struktuře byly války vedeny pouze mezi státy. Dnes můžeme vidět vysoce organizované ozbrojené skupiny, např. v Sýrii. V tomto smyslu bychom měli též zmínit Ukrajinu, kde silné skupiny rebelů bojují ve východní části země. Z pohledu mezinárodního práva je důležité tyto skupiny přesně identifikovat. Měly by tyto ozbrojené skupiny být považovány za „strany konfliktu“, nebo jde pouze o gangy kriminálních? Jde stále o vnitrostátní záležitost, případně vnitrostátní konflikt, nebo už jde o mezinárodní ozbrojený konflikt, když např. vnější aktéři pomáhají rebelům?

Další otázkou, kterou řeší mezinárodní válečné právo, je problematika tzv. mezinárodních teroristických bojovníků, kteří přecházejí hranice, aby bojovali v ozbrojeném konfliktu. Dochází k tomu právě ve spojitosti se Sýrií, kde se Západoevropané, především muslimského původu, chtějí přidat k některé z ozbrojených skupin. Motiv jejich angažmá jsou často náboženské a chtějí se přidat, protože věří ve stejné cíle, jako mají tito ozbrojenci.

V tomto případě též vyvstává problém s nestátními aktéry, avšak jsou zde i další důležité otázky z vnitrostátního pohledu: jak by se měly vlády stavět k těmto bojovníkům a jejich podporovatelům? V mnoha západoevropských státech byla zavedena omezení týkající se vycestování. Navíc se v některých státech řeší trestní stíhání navrátilých se zahraničních bojovníků. Tato důležitá témata byla diskutována v průběhu kongresu.

I v souvislosti s Ukrajinou, existují nějaká opatření pro větší vymahatelnost mezinárodního práva?

Obecnou odpovědí z mezinárodní úrovně je, že státy, reprezentované svými prezidenty nebo premiéry, dávají přednost starému a prověřenému systému. Ten je založený na státní suverenitě, na svrchovanosti na vlastním území, což znamená, že stát má odpovědnost a je výhradně zmocněn řešit problémy na svém území.

Na Ukrajině bojuje vláda s velkými skupinami rebelů. Když vezmeme v úvahu intenzitu konfliktu a úroveň organizovanosti rebelů, mnoho akademiků se domnívá, že je možno tyto střety klasifikovat jako vnitrostátní ozbrojený konflikt. Samozřejmě můžeme v tomto případě vidět, že další stát se do tohoto konfliktu nejspíše vměšuje, ale to z něj automaticky nedělá mezinárodní ozbrojený konflikt.

Proto jsme byli v poslední době svědky toho, že jiné státy vyvíjely tlak na vládu soudního státu a žádaly, aby se nevměšovala do záležitostí jiné země a neposkytovala oficiální pomoc rebelům. Tento přístup je plně v souladu s tradičním systémem suverenních států řešících svoje vlastní záležitosti a principem nevměšování se do vnitřních záležitostí jiných států.

Kde jinde můžeme tyto principy pozorovat?

Použití stejných principů je možné identifikovat v současné situaci v Iráku. Žádost Iráku o mezinárodní podporu proti vojenským operacím Islámského státu na iráckém území adresovaná OSN dne 25. června 2014 poskytuje pevný mezinárodněprávní základ pro širokou mezinárodní koalici, která nyní podporuje Irák, včetně bombardování protivníka. Jak jistě víte, některé státy rozšířily svoje operace i na území Sýrie s odvoláním na princip kolektivní sebeobranu. V současné době však nepanuje v mezinárodním společenství konsenzus v tom, zda tato pozice je odpovídajícím mezinárodněprávním základem pro operace na syrském území, když

A fakta

Mezinárodní společnost pro vojenské a válečné právo (International Society for Military Law and the Law of War – ISMLLW) je respektovanou mezinárodní nevládní organizací zabývající se vojenským právem a mezinárodním humanitárním právem a též mírovými operacemi, fungující na neziskovém principu. Jejím prezidentem je od roku 2012 brigádní generál v z. Jan Peter Spijk, který v rámci své služby v nizozemských ozbrojených silách působil mj. jako náčelník vojenské právní služby, velitel nizozemského kontingentu v Afghánistánu nebo jako vojenský soudce.

zde chybí mandát Rady bezpečnosti OSN nebo souhlas Sýrie.

Jakou roli hraje kybernetická válka ve válečném právu? Jak se k ní právo staví?

Principy válečného práva se vyvíjely stoveky let, zejména v posledním století. Když se objeví něco nového, např. nová zbraň, právníci zpravidla nejdříve posuzují, zda tato zbraň zapadá do stávajícího systému pravidel. Tento přístup byl zvolen i v případě tzv. kybernetické války.

Při jejím posuzování hrají velkou roli její rozsah a možné účinky. V tradičním vojenském pojetí znamená ozbrojený útok střelbu, použití letadel, děl apod. Je kybernetický útok možné radit k takovému typu jednání? Odpověď je ano, pokud jsou jeho rozsah a účinky obdobné jako v případě „konvenčního“ útoku. Pokud dojde k vážným škodám, zraněním nebo ztrátám na životech, případně k ohrožení fungování státu, kybernetický útok vedený kabely prostřednictvím Internetu může být kvalifikován jako ozbrojený útok ve smyslu mezinárodního práva. Takový útok může v principu vyvolat právo státu na sebeobranu podle čl. 51 Charty OSN.

Je to nicméně velice komplexní problematika, vzpomeňme si na událost z poměrně nedávné doby, na Estonsko. V dubnu 2007 došlo k mnoha tzv. DDoS útokům vedeným z obrovského počtu počítačů z celého světa. Cílem těchto útoků byla estonská politická a ekonomická infrastruktura. Webové stránky všech ministerstev a několika velkých bank a politických stran byly vypnuty.

Dá se útok hodnotit na stejné rovině jako smrtící užití zbraní?

I když dopady tohoto útoku byly vážné, nedosáhly takového rozsahu, aby mohl být kvalifikován jako „ozbrojený útok“. Nedošlo k žádným úmrtím ani vážným fyzickým škodám, žádné budovy se nezřítily. Vyvstala však otázka, kdo byl odpovědný za tento útok. Ačkoli útok byl proveden tisíci počítačů, estonské vládě se podařilo identifikovat pouze několik konkrétních osob v rámci Estonska a jedné ze sousedních zemí. Nebylo možné najít jasný důkaz, že za útokem byl cizí stát. Vzhledem k tomu, že zmíněná sousední země odmítla spolupracovat na vyšetřování, nikdy se nezjistilo, kdo za útokem stál.

Toto vše vyvolává širší otázku, jak operálně provádět sebeobranu ve chvíli, kdy

za ozbrojeným útokem stojí nestátní aktéři, kteří ho provedli bez souhlasu státu, ve kterém se nacházejí. Nicméně po událostech z 11. září je obecně přijímáno, že i takový útok může vyvolat právo na sebeobranu podle čl. 51 Charty OSN. Tento přístup však vyvolává mnoho složitých praktických a právních otázek.

Dále je tu otázka energetické bezpečnosti. Co se stane, když se cílem kybernetického útoku stanou elektrárny a rozvodné sítě? Jeden z našich českých kolegů, dr. Daniel Bagge, představil našemu publiku český systém kybernetické bezpečnosti v této oblasti. Jde o velmi závažná rizika a jak stát, tak soukromé společnosti musejí být na toto z technického a právního hlediska připraveny.

Jak řeší právo případné nasazení a škody při užití dronů?

Tato otázka může být zodpovězena stejně jako ta předcházející. Drony se v podstatě považují za další z nástrojů vedení války. To, že se obejdou bez pilota, nijak nemění celková pravidla hry. Z tohoto důvodu pro ně platí stejná pravidla mezinárodního humanitárního práva, nebo, jak tomu říkají Američané, práva ozbrojeného konfliktu. Drony vybavené pouze kamerami obecně nepředstavují problém, na rozdíl od těch, které jsou vybaveny zbraněmi. Použití těchto zbraní pak musí být v souladu s právem: útok může směřovat pouze na vojenské cíle a civilisté a civilní objekty naopak cíleny být nesmějí. V tomto smyslu musí být navíc uplatňována odpovídající opatření. Použití síly nesmí překračovat nezbytně nutnou mez s ohledem na jasnou a přímou vojenskou výhodu získanou takovým použitím síly.

Jinou otázkou je použití dronů určitými státy na území jiných států bez jejich souhlasu nebo jiného mezinárodního opodstatnění, jako např. mandátu Rady bezpečnosti OSN. Zde nepanuje obecný souhlas, že jsou tyto operace vždy v souladu s právem. I toto bylo předmětem diskuzí expertů v rámci našeho kongresu.

Příklady kybernetické války a použití dronů nám ukazují, že lze identifikovat velký vývoj v oblasti vojenského a válečného práva, avšak to neznamená, že jde nutně o zásadní změny.

Text: Michal Voska, foto: autor, Reuters a archiv Jana Spijka

102. průzkumný prapor se v Ammánu zúčastnil soutěže speciálních a protiteroristických jednotek

Warrior 2015

Jordánské výcvikové středisko speciálních sil hostilo již sedmý ročník soutěže speciálních jednotek z celého světa. Pro příslušníky praporu generála Karla Palečka to byla první účast, která přinesla řadu zkušeností, úspěchů, ale i zklamání.

Osmičlenná skupina hloubkového průzkumu příslušníků 102. průzkumného praporu vyzkoušela a porovnála své dovednosti ve výcvikovém středisku speciálních sil KASOTC (King Abdullah Special Operations Training Center). Průzkumníky čekal náročný závod, při kterém mohli porovnat své schopnosti a dovednosti se speciálními jednotkami takových zemí, jako je USA, Rusko, Kanada, ale také Jordánsko a týmy dalších arabských zemí. Ve čtyřdenním klání je každý den čekaly tři disciplíny, ve kterých museli prokázat svou schopnost rychle se rozhodovat, přesně a účinně likvidovat cíle, ale také museli předvést svou vytrvalost a obratnost.

Důkladná příprava

Před samotným slavnostním zahájením soutěže, na kterém popřál mnoho úspěchů českému týmu také velvyslanec ČR v Jordánsku Mgr. Petr Hladík, proběhla důkladná kontrola povinného vybavení, výstroje a výzbroje všech týmů. Celý závod musel soutěžní pětičlenný tým absolvovat kromě zbraní i v ochranné, nejméně osmikilogramové balistické vestě a přilbě. V průběhu jednotlivých etap se členové týmu nesměli střídát. Podnebí je v Jordánsku samozřejmě též značně rozdílné, na to se zcela připravit nelze.

Průběh soutěže

Během prvního dne se plnily úkoly osvobození rukojmích, střelecká štafeta a ochrana VIP osoby (Urban Assault, Hostage Rescue, 3-Gun Gauntlet). Ve druhém dni průzkumníci absolvovali překážkovou dráhu zakončenou střelbou, osvobození rukojmích z budovy a také záchranu rukojmích z uneseného letadla (Desert Stress Shoot, Trijicon Urban Assault, Airbus Seizure).

Na závěr soutěže na náš tým čekaly disciplíny jako střelba družstva po zátěži, násilný vstup do budovy se střelbou a střelecká štafeta (Cross Country Stress Shoot, Shock & Awe, Ironman Stress Shoot).

Prověření sil

Na poslední den závodu pak pořadatel připravil opravdovou „královskou výzvu“ (King's Challenge). Osm a půl kilometru dlouhý etapový závod s pěti střeleckými položkami a povinným průchodem vodní překážkou hned v úvodu prověřil dokonale všechny jeho účastníky. I přes značnou fyzickou zátěž byla nejhorší asi psychická stránka, která byla ovlivněna jak nepřízní počasí, silným větrem, tak ne příliš dobrým zbraňovým vybavením. To bylo půjčené, jelikož vzhledem k organizaci a pozvání na poslední chvíli nebylo možné si přivést vlastní, osvědčené a zastřílené zbraně, které vojáci důvěrně znají.

Nevyhovující zbraně

Zmíněné zbraně mají vysoký podíl na celkovém průběhu soutěže. Kvalitní zbraň je základ a – jak uvádí major Václav Malát – „kalkulovali jsme již od začátku s použitím zbraní zapůjčených pořadatelem soutěže. S čím jsme ale nepočítali, bylo, v jakém stavu tyto zbraně budou a že pistole si nebudeme mít šanci ani nastřílet.“

Po přeletu jsme „nafasovali“ pět kusů karabin M4A1 a pět pistolí Glock 21. Bohužel často používaných při výcviku místních jednotek, což jsme záhy zjistili. Každý nezasažený terč znamenal v prvních třech dnech časovou dotaci 30 vteřin k času plnění etapy a v „královské výzvě“ pak dokonce 2 minuty. S přidělenými zbraněmi jsme tak nebyli konkurence schopní, přestože v samotných časech plnění jednotlivých disciplín jsme nezaostávali.

S kvalitní zbraní

Oproti zcela nevyhovujícím em-čtyřkám a Glockům 21 bylo znát, když se střelili z kvalitní zbraně. Dvě odstřelovací pušky Accuracy International AWM byly v perfektním stavu, naši střelci si je nemohli vynachválit a to se podepsalo i na výsledcích. S touto puškou se nám dařilo nejen držet krok s konkurencí, ale i ji mnohdy předběhnout. Přesná střelba i na několik set metrů znamenala alespoň částečnou náplast

A fakta

Výcvikové centrum KASOTC se nachází na 2,5 kilometrech čtverečních. Od slavnostního otevření v roce 2009 zde proběhlo několik tisíc cvičení, školení a přípravy nejen pro vojáky, ale i pro civilní personál, zejména soukromých bezpečnostních agentur. Díky vybavení, které zahrnuje i modely skutečných letadel Airbus A300 a Boeing 777, zde trénují i letečtí maršálové a speciální komanda záchranu unesených cestujících, včetně krizových postupů. Celý prostor monitorují stovky kamer, mikrofonů a bojových simulátorů. Ty jsou řízeny ze speciálního „nervového“ centra celého prostoru, které řídí desítky odborníků a profesionálů z řad armády, ale i psychologů, lékařů aj. Pro potřeby psovodů jsou zde speciálně upravené kotce pro 24 psů, prostředky pro detekci drog a výbušných látek, ale i rozsáhlé zázemí pro personál a „hosty“. Ubytovací kapacita činí 1 000 osob, vše je samozřejmě klimatizováno. Areál je jedním z nejlepších na světě pro výcvik CQB, je zde možné používat krátké i dlouhé palné zbraně. Součástí areálu je i vyhodnocovací sál, ve kterém lze zásahy rozebrat bod po bodu pomocí audio- a videozáznamů ve vysokém rozlišení. Celkové náklady na zřízení centra přesáhly 200 milionů dolarů a i nadále se investuje do stále lepšího a modernějšího vybavení.

za ostatní zbraně. Vzhledem k naší první účasti na disciplínách, které pro příslušníky stodvojek nejsou běžné, byla reprezentace AČR maximální.

První, nikoliv poslední účast

Díky premiéře českého týmu na soutěži speciálních a protiteroristických jednotek se nedalo počítat ani s oslnivým výsledkem, ale celkově 28. místo z 37 zúčastněných bylo přece jenom pro všechny členy týmu zklamáním. Zvlášť proto, že si v rámci jednotlivých disciplín nepočínali vůbec špatně. Bez problémů jsme spolupracovali a vzájemně se motivovali k lepším výsledkům s týmy Kanady, USA, Kolumbie a – možná

nás často srážel do kolen. Změny pravidel byly na denním pořádku a neschopnost diskvalifikovat týmy (záměrně neuvádíme které) při částečném nesplnění úkolu (což bylo jasně dáno v propozicích) značně ovlivnila výsledky soutěže. Ne vždy samozřejmě vyjde vše dle našich představ, nicméně pravidla jsou vždy závazná a není možné je neustále měnit či „ohýbat“. To by bylo třeba v budoucnosti eliminovat pro zachování prestiže a důstojnosti celé soutěže.

Výcvikové středisko budoucnosti

Jordánské prostředí bylo pro naše vojáky i vynikající ukázkou kvalitně vybaveného výcvikového prostoru. Nechyběla zde ani 600metrová střelnice s automatickým vyhodnocovacím zařízením a počítačem řízeným terčovým manévrem. Zastavěná oblast připomínala kulisy opravdového města. Byla zde možnost ostré střelby jak z budov, tak do budov na umístěné terče. Celkově šlo o jeden z nejmodernějších výcvikových prostorů na světě, do kterého bylo nainvestováno přes 200 milionů dolarů.

Budoucí soutěžení

Naším cílem ani tak nebylo porovnávat se s ostatními na soutěži. V první řadě bylo třeba poznat možnosti výcvikového centra. Vzhledem k tomu, že se skupiny hloubkového průzkumu primárně připravují k plnění jiných úkolů, to vlastně ani nešlo. S taktikou činnosti skupin hloubkového průzkumu se dá srovnávat snad jen střelba po zátěži. I proto, bude-li možnost zúčastnit se příštích ročníků, můžeme si vzít ponaučení z toho letošního, zajistit vše potřebné – a co bude nejdůležitější: zvládnout přepravu vlastních zbraní, které máme zastřílené a vojáci je důvěrně znají. To není snadný úkol. Předchází mu řada administrativních úkolů. Některé z nich mohou trvat i celé měsíce.

Pravidla nebyla vždy fér

Pravdou je, že při plnění některých úkolů jsme poráželi i elitu, ale přístup pořadatelů

Text: Michal Voska, foto: mjr. Václav Malát

Do sedmi let by ozbrojené síly České republiky měly mít naplněný stav s počtem téměř 28 tisíc vojáků

Zn.: Armáda České republiky

Hasič, nabíječ, řidič nebo pancéřovnik. To jsou jen některé z řady pozic, které v současné době nabízí Armáda České republiky na trhu práce. O tom, jak se v současné době daří nábor, výběr a přijímání vojenského personálu pro potřeby doplňování vojenských útvarů a zařízení našich ozbrojených sil, jsme hovořili s plukovnící Lenkou Šmerdovou, náčelnicí odboru doplňování personálu Agentury personalistiky AČR.

Nejvíce nové vojáky požadují bojové prapory brigád, které jsou umístěny v Hranicích na Moravě, v Bučovicích, Žatci, Táboře a Chrudimi. Vojáci ale chybí i ženistům v Bechyni, logistům v Pardubicích, dělostřelcům v Jincích nebo raketovému pluku ve Strakonici. V minulých letech se počet lidí v uniformě nezvyšoval, a to i kvůli snižování armádního rozpočtu. Letošní rozpočet se ale oproti loňsku zvýšil a výhledově se počítá s jeho růstem i v dalších letech.

V současné době slouží v resortu obrany přibližně 21 tisíc lidí v uniformě. K naplnění úkolů, které dnes armáda a ostatní uniformované složky resortu mají, je spočítán stav na 27 600 vojáků. K tomuto stavu naplnění by se ozbrojené síly ČR chtěly postupně dostat. Letos by měla armáda přijmout okolo 1 800 nových vojáků, v příštích letech se pak počítá až s 2 000 lidmi v uniformě ročně.

Počet nových vojáků se zvyšuje

V minulém roce armáda přijala 324 nováčků a 327 studentů. Devět set jedenáct vojáků ale také řady armády opustilo. „Oproti

minulému roku jsme zvýšili nábor téměř o třetinu a vzhledem k tomu, jak se vyvíjí rozpočet, upravil se už i náborový cíl z 1 500 vojáků na 1 800,“ říká plukovnice Lenka Šmerdová.

Letos bylo doposud přijato do služebního poměru 737 nových vojáků z povolání, kteří byli zařazeni do kurzu základní přípravy u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově nebo nastoupili přímo k vojenským jednotkám.

Zájem o vstup do armády je veliký

Armáda České republiky působí na trhu práce jako moderní, perspektivní a hlavně stabilní zaměstnavatel. Vedle toho, co požaduje od svých uchazečů, nabízí také mnoho benefitů, které jsou spojeny se služebním poměrem, ať už je to příspěvek na bydlení,

pravidelná zdravotní péče, řádná dovolená v délce 37 dnů, včetně třeba i odborného jazykového rozvoje a odborného vzdělávání. „Zájem z řad uchazečů je stále co do počtu veliký, to také potvrzuje zhruba 200 registrovaných zájemců týdně, sítím výběru však projde jen

malý počet,“ konstatuje náčelnice odboru. „V tomto máme jasné vymezená pravidla, zejména co se týče zdravotní způsobilosti.“

V souvislosti se zvýšeným požadavkem na doplnění vojenských útvarů a zařízení bylo rozhodnuto, že se navýší i počet rekrutérů. V současné době je najdete téměř v každém krajském městě. Aby bylo možné dosáhnout zvýšení průchodnosti uchazečů v rámci výběru, bylo kromě oddělení pro výběr personálu v pražské vojenské nemocnici vytvořeno další oddělení ve vojenské nemocnici v Olomouci. Tento fakt opět usnadňuje cestu do armády, zejména pro uchazeče z Moravy.

Sítím propadne téměř polovina uchazečů

Na pomyslném sítu, kterým propadne velká část uchazečů o povolání do služebního poměru, se samozřejmě odráží i stav naší populace, u které se projevují běžné choroby, jako jsou alergie, slabší zrak nebo psychická způsobilost či fyzická zdatnost. „U běžných povolání takové zdravotní handicap nevedí, ale u vojáků se vyžaduje perfektní zdravotní stav spojený s fyzickou způsobilostí, a proto jsou vstupní kritéria pro přijetí občana ČR do služebního poměru velmi přísná,“ pokračuje plukovnice Šmerdová. „Téměř polovina z uchazečů je vyřazena kvůli zdravotní nezpůsobilosti, z těch pak další neprojdou kvůli nesplnění fyzických testů nebo nepřijmou nabízené místo. I to se v ojedinělých případech stává.“

V armádě je hlad po „céčkových“ řidičích

„V současné době je největší poptávka po řidičích s řidičským oprávněním skupiny „C“, tedy nákladních vozidel, ale průřezově nabízíme také místa od základních pozic střelců, pancéřovníků přes strojníky, operátory, letecké mechaniky, elektromechaniky až po kuchaře, hasiče nebo ženisty,“ pokračuje Šmerdová. „Z odborných profesí

chybí v armádě zejména lékaři, právníci, psychologové nebo kaplani.“

Stálé a jisté zaměstnání

Co lidi vede do armády, je to, že ve většině případů chtějí získat stálé a jisté zaměstnání, ale spousta z nich projevuje také zájem seznámit se a pracovat s moderní technikou, lákají je také výjezdy do misí.

„Armáda České republiky si udržuje jméno perspektivního zaměstnavatele,“ upozorňuje Lenka Šmerdová. „V současné době nabízíme nejen širokou škálu volných systemizovaných míst, ale i nejvyšší počet útvarů, u kterých lze na konkrétních pozicích sloužit. Proto umožňujeme uchazečům vybrat si místo svého služebního zařízení třeba i podle místa bydliště, i když samozřejmě pořád platí, že voják je povinen

sloužit podle potřeb ozbrojených sil, a to doma i v zahraničí, ale pokud to jde, tak se snažíme vyhovět.“

V minulých letech tomu tak nebylo. Proto i tato nabídka zařízení uchazečů do místa jejich představy patří k jednomu z benefitů, které zájemci vítají.

Služba u Hradní stráže vyžaduje zvláštní požadavky

Kromě pozic u vojenských útvarů mají rekrutéri také v nabídce místa u Hradní stráže. „Pro tyto zájemce pak platí kromě standardních kvalifikačních a psychologických předpokladů zvýšené nároky na fyzický vzhled, kdy uchazeči musí splnit i kritéria

Inzerce

102. průzkumný prapor generála Karla Palečka v Prostějově

Organizuje

„VÝBĚR OSOB“

na pozice operátorů rotý HUMINT
– hodnost *rotný* a *rotmistr*,
který se uskuteční v posádce Prostějov v termínu
8. – 9. července 2015
(psychodiagnostické vyšetření, test odborných znalostí a všeobecného přehledu, modelové situace, pohovor)

Požadujeme: ➤ praxe v AČR minimálně 2 roky ➤ středoškolské vzdělání s maturitou ➤ znalost AJ na úrovni STANAG 6001 2222 a vyšší ➤ zdravotní klasifikace „A“ ➤ předpoklady pro získání BP pro stupeň „Tajné“ ➤ hodnocení z výročního přezkoušení z TP známkou „1“ ➤ předchozí účast v zahraničních operacích výhodou	Nabízíme: ➤ zajímavou práci v dynamicky se rozvíjející profesi ➤ účast na zahraničních kurzech a cvičeních ➤ prostor pro kariérní růst a sebevzdělávání ➤ perspektiva dlouhodobého setrvání v odbornosti ➤ inovativní formy výcviku ➤ možnost nasazení v zahraničních operacích
---	--

Strukturovaný CV (označen „RH-výběr“) a stručný motivační dopis zašlete faxem na číslo +420 973 411 719 nejpozději do 26. 6. 2015.

Vybraní zájemci budou telefonicky kontaktováni nejpozději do 29. 6. 2015.

Kontaktní tel.: +420 973 411 366 nebo +420 601 582 523

A fakta

Odbor doplňování personálu

Je metodickým a výkonným orgánem ředitele Agentury personalistiky AČR pro oblast doplňování ozbrojených sil ČR novým personálem v souladu s koncepcí jejich výstavby k dosažení počátečních operačních schopností. Odpovídá za nábor, výběr a přijímání kvalitního vojenského personálu v souladu s požadavky systemizace služebních míst a rozmístění personálu podle potřeb doplňování vojenských útvarů a zařízení ozbrojených sil České republiky.

Odbor čítá 75 vojáků z povolání a občanských zaměstnanců, kteří působí ve dvou rekrutačních střediscích a jejich osmi rekrutačních pracovištích, dvou odděleních pro výběr personálu a jednom oddělení řízení výběru.

Náčelnice odboru – plukovnice Lenka Šmerdová

tělesné výšky v rozmezí 180 až 188 cm, včetně odpovídající váhy a bez viditelných kosmetických vad, tetování nebo třeba i jakékoliv formy vousů,” informuje plukovnice Šmerdová. Navíc je u pozic strážných HS požadována bezpečnostní způsobilost, kdy zájemce musí souhlasit s podáním žádosti o vydání osvědčení fyzické osoby na stupeň utajení „Důvěrné”.

Kariérní řád i nový platový systém uchazeči vítají

Nový platový systém, který vejde v platnost 1. července 2015, ovlivnil i zájemce o vojenskou službu.

„Rekrutační střediska a jejich pracoviště zaznamenávají zvýšený zájem uchazečů,” konstatuje plukovnice Šmerdová. „Tento zájem je pravděpodobně ovlivněn i avizovanými novými a jasnými pravidly jak v kariérním řádu, tak ve finančním ohodnocení.

Cíle nového platového systému

Hlavním cílem nového platového systému je sjednotit výši platu v jednotlivých hodnostech tak, aby byly odstraněny rozdíly, které vznikly v průběhu platnosti zákona č. 143/1992 Sb., o platu a odměně za pracovní pohotovost. Smyslem opatření je to, aby v novém platovém systému voják z povolání, který je zařazen na vyšší pozici, byl současně jmenován i do vyšší hodnosti odpovídající tomuto služebnímu zařazení a současně získal i odpovídající, tedy vyšší platové ohodnocení. Smyslem nového platového systému zároveň nebylo plošně zvýšit plat všem vojákům z povolání.

Vzhledem k tomu, že většina vojáků byla v současném systému platově ohodnocena pod průměrem platu, kterého vojáci v dané hodnosti dosahovali, dojde u většiny vojáků z povolání k 1. červenci 2015 k jeho mírnému navýšení. Není však vyloučeno, že v některých případech vojáci z povolání, kteří dosud byli hodnoceni nadstandardní výší osobního příplatku nebo

příplatku za vedení (případně dosahovali vysoce nadprůměrných měsíčních příplatků za práci přesčas, v sobotu, v neděli, v noci a ve svátek nebo odměnu za služební pohotovost), budou platově zařazeni na systemizované místo odpovídající náročnosti jejich služební náplně. Tím pak bude jejich platové ohodnocení korigováno ve výši odpovídající v novém systému dané hodnoty, a to v některých případech i směrem dolů.

Moderní způsoby komunikace

Zájemci o službu v armádě jsou především mladí lidé, kteří v běžném životě využívají moderní způsoby komunikace, včetně sociálních sítí. Proto ani armáda nesmí zůstat pozadu. „Toto si plně uvědomujeme a snažíme se jít s dobou,” konstatuje náčelnice odboru doplňování personálu. „Jedná se především o elektronické předávání informací mezi zájemci a námi, elektronickou registraci do databáze zájemců, ale i možnost vyplnění vstupních formulářů v klidu domova.”

Odstranila se tím tak bariéra zavřených dveří, protože všechny zásadní informace najdou zájemci na webových stránkách. Pokud mají nějaké doplňující otázky, mohou opět využít elektronické cesty – online poradnu či bezplatnou personální poradenskou linku 800 154 445, případně navštívit rekrutační střediska či jejich pracoviště, která jsou rozmístěna téměř ve všech krajích a cestu k nim opět zájemci najdou na internetu. Vedle elektronického předávání informací je rovněž věnována pozornost tištěné produkci a reklamě.

Naplněnost armády je v zájmu státu

Naplnění útvarů ale není jen záležitostí odboru, podotýká plukovnice Lenka Šmerdová. Na základě úkolů, které Armáda ČR plní, je to v zájmu nejen resortu obrany, ale i celého státu. „Velmi by nám pomohlo, kdyby se o tom, že armáda nabízí stále a jisté zaměstnání, mezi veřejností mluvilo,” podotýká náčelnice. „Propagace služby v armádě směrem k veřejnosti je velmi

důležitá a právě akce, kde se naši vojáci prezentují, přispívají k tomu, že se zájem uchazečů o vojenskou službu zvyšuje.”

Dostat vojenské profese do povědomí veřejnosti

Mladí lidé si v realu vůbec nedokáží jednotlivé vojenské profese, které armáda nabízí, představit. Nová organizační struktura umožňuje rekrutérům pořádat desítky náborových akcí či jednotlivých vystoupení na úřadech práce, školách a v zájmových organizacích. Jejich činnost je vidět a slyšet stále víc. Najezdí stovky kilometrů, rozdají tisíce letáků a hlavně stráví nekonečné množství hodin vysvětlováním, aby pak mohli zpracovat hromady dokumentací. To vše je ale vzhledem k úkolu, který mají splnit, málo. Pro náročnou profesi vojáka z povolání je totiž nutné získat tisíce zájemců.

„Uvítali bychom prezentaci v celostátních médiích, ať už formou měsíčníku, například v televizi či rozhlasu, kde by naše armáda prezentovala své úkoly, které plní, ale i jednotlivé útvary, které by představily svou výzbroj, výstroj, jak funguje daná technika. A to takovou formou, že to případné zájemce nadchne a začnou se o možnosti uplatnit se v rámci našich ozbrojených sil zajímat,” pokračuje Šmerdová.

Takové pořady, kde se v celostátních a hlavně veřejnoprávních médiích dává armádě prostor, jsou naprosto běžné u našich spojenců. To, že se o českých vojácích mluví v našich médiích, je velmi náročné.

„V poslední době byl dán armádě velký prostor v souvislosti s přesunem amerického konvoje, jindy zase jen když se jedná o velké cvičení, a to je opravdu málo,”

podotýká Lenka Šmerdová.

„Na druhé straně musím zmínit i zprávy v negativním slova smyslu při majetkových kauzách, což k dobrému jménu naší armády nepřispívá. Ale představit jednotlivé útvary, jednotlivé profese, k čemu v armádě slouží a jaké momentální úkoly plní, to by nám v naší práci velmi pomohlo. Zkrátka dostat se do každodenního povědomí široké veřejnosti.” Na příklad po vystoupení ministra obrany a náčelníka GŠ AČR, kdy na veřejnosti oznámili potřebu vyššího doplnění armády, se týdenní registrace zájemců vyšplhala až přes 600.

Text: Jana Deckerová, foto: autorka a archiv odboru doplňování personálu

Inzerce

MOBILISACE 1938

pamětní pochod

2. ročník

PĚTATŘICÁTNÍCI PLZEŇ, o.s. ve spolupráci s AZ PLZEŇ Pětatřicátníci
za přispění Československé obce legionářské - Jednoty Tachov
a Sdružení válečných veteránů ČR
pořádají
pamětní pochod k výročí mobilizace Československé branné moci

www.pochod.petatricatnici.eu

Trasy:

10 km – Základní
25 km – Střední
35 km – Dlouhá

10 km – Základní trasa je především určena pro rodiny s dětmi a dětské zájmové skupiny, pokud nebudou chtít absolvovat jinou delší trasu.

Dětským zájmovým skupinám poskytujeme slevu na registraci.

Časový harmonogram pochodu:

07:00 - 08:30 Prezentace účastníků, výdej snídaně a balíčků
08:30 - 08:45 Příprava k pochodu
08:45 - 09:00 Společný nástup a uvítání
09:00 - 09:05 Hromadný start pochodu
09:00 - 17:30 Pochod dle propozic a instrukcí

Lokace:

Kladruby (u Stříbra)
 Plzeňský kraj, Česká Republika
 49°42'54.731"N, 12°58'57.188"E

Termín:

19.9.2015 od 9:00 hod.

Účastníci obdrží po příchodu do cíle ceny dle registrace.
 Každý účastník v ceně registrace obdrží občerstvení před startem, balíček na cestu, pitný režim a občerstvení po skončení pochodu.

Studenti Univerzity obrany absolvovali výcvik cizinecké legie v jihoamerické džungli

V Brně cení zuby tři noví jaguáři

Je to dlouho očekávané finále guyanského dobrodružství. Mají za sebou čtyřdenní zkoušku přežití v tropické džungli s minimem vybavení, jsou vyčerpaní a hladoví. Místo odpočinku se však na vorech přemísťují několik set metrů po proudu řeky tam, kde se nad tokem klene konstrukce mostu. Následuje další hodina vyčerpávajícího cvičení a poslední překážka v podobě zábradlí. V hloubce patnácti metrů se pod nimi sune mohutná vodní masa. Adrenalin se rozlévá po celém těle. S výkřikem „Selva“ se jeden po druhém vrhají do hlubiny a po několika vteřinách pádu mizí pod hladinou. V tu chvíli jim nevadí, že na rozdíl od některých předchůdců z předešlých let neskáčou z paluby stroje vznášejícího se nad řekou. „Prolétli jsme se i bez vrtulníku,“ hodnotí tento okamžik s několikadenním odstupem po návratu domů.

Trojice studentů Univerzity obrany – rotný Michal Matějů, četař Jan Šedivka a rotní mistr Jiří Burda – absolvovala od 31. března do 12. dubna výcvik v rovníkovém pralese ve Francouzské Guyaně na základně 3. regimentu cizinecké legie. Třebaže mají bohaté zkušenosti z instruktorského působení v rámci zájmové studentské skupiny Commandos, museli hned po příjezdu na základnu vstřebat velké množství informací nezbytných pro pobyt v neznámém prostředí.

Zoo na základně

„Na základně tam mají malou zoologickou zahradu a v ní zvířata, která je možné potkat v deštném pralese,“ vzpomíná rotný Michal Matějů a připojuje zmínku o tom, které tvory skutečně potkal: „Pavouky velké jak ruka, hady a pak opice, pohybující se v korunách stromů.“ Pobyt v džungli však brněnským studentům nejvíce znepříjemnil jiný živočich: „Byl to malý brouk, který vydával zvuk jako při zkoušce sirén u nás ve středě, nebylo kvůli němu slyšet ani slovo,“ popisuje tamní zvukovou kulisu rotný Matějů.

Po vstupním otestování odjeli účastníci kurzu, rozdělení do čtyř čet o dvaceti členech, ze základny CEFE na lodích do tábora v pralese. „Tam začal každodenní koloběh cvičení, běhání a dalších fyzicky

namáhavých aktivit s cílem navodit pocit vyčerpání z pohybu v džungli,“ shrnuje náplň pobytu v táboře četař Jan Šedivka. Každý den byla na pořadu také jedna z tamních překážkových drah. „Je strašně namáhavý jen samotný pohyb v bahně, natož se zátěží. Navíc děsně trpí holeně, protože v bahně nejsou vidět kořeny, kterými je to tam úplně protkáno,“ vzpomíná četař Šedivka na strádání na překážkové dráze.

Vyčerpávající pobyt v tropické džungli

Kadeti z vojenské školy v Saint-Cyru musí opakovaně zdolávat obávanou soustavu čtyř překážkových drah vybudovaných v džungli, které jsou jakousi třešničkou na legionářském dortu. „Stezka sviní“ představuje soustavu překážek vedoucích přes rozbahněné slepé rameno řeky. Vojáci na ní procvičují přelézání, balancování, podlézání, šplhání, skoky, potápění a plavání. „Stezce lián“ se mezi frekventanty říká opičí. Tvorbí ji především lana, sítě, stromy a dřevěné konstrukce. Je zaměřena na šplhání, ručkování, skoky a balancování. Nejdéle trvá zdolání „týmové stezky“, a to většinou přes dvě hodiny. Jedná se o devět překážek vyžadujících spolupráci celé skupiny, tedy nejméně sedmi lidí. Opět ji tvoří bahno, stromy a obří hladká stěna.

A kvíz

Základna 3. pluku cizinecké legie ve Francouzské Guyaně leží:

- a) na sever od rovníku
- b) na jih od rovníku
- c) přímo na rovníku

Správná odpověď: a

Zde také na řadu přišel jeden z nejtěžších úkolů celého kurzu. Jeho podstatou bylo během necelých dvou hodin přemístit zraněného na kládě neprostupnou a bahnem naplněnou stezkou z jednoho bodu do druhého, tedy zdolat čtvrtou dráhu. Michalovi Matějů se tento přesun navždy zapsal do paměti jako jeden z nejtěžších a nejvypjatějších zážitků celého kurzu: „Zraněná osoba na kládě byla naprosto bezmocná a kompletně odkázaná na družstvo, které ji neslo. V mém družstvu hned na začátku přesunu několik lidí zapadlo v bahně a ve výsledku jsme kládu táhli jen čtyři. A všude kolem exploze výbušek a křik instruktorů.“

Zkouška přežití

Vědomosti a dovednosti získané během výcviku prověřila čtyřdenní zkouška přežití. Studenti odevzdali tkaničky

od bot, opasky, trička a hodinky. S sebou si mohli vzít jen buzolu, pišťalku, mačetu, pomůcky na rozdělání ohně a nádobu na vodu. Následovala kontrola, zda někdo nemá ukryté jídlo. Proběhla v řece, kam studenti museli vstoupit jen v trenýrkách a v kanadách. „Kontrola byla důkladná a asi dvacetkrát jsme zvedali nad hlavu trenky a pak kanady. Když to takhle bylo stále dokola, Francouzi začali zpívat svoji školní píseň, která se vysmívá absurdním rozkazům. Já samozřejmě slova neznal, ale začal jsem bubnovat kanadama a poté začala bubnovat celá četa. Bylo na tom krásné to, že i když jsi, řeknu to sprostě, ve sračkách, nesmí ti dojít dobrá nálada a psychicky to děsně pomůže,“ vzpomíná rotní mistr Burda, pro nějž osobně měl tento okamžik ještě jeden význam: „V tento (pro mě) nejtěžší den kurzu jsem měl narozeniny a musím říct, nejlepší narozeniny v životě!“

Batoh z listu palmy

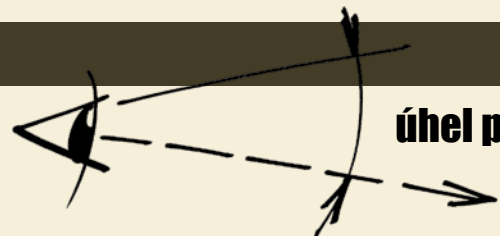
Zkouška přežití měla jasně danou náplň. S minimální výzbrojí měli členové čtyř čet za úkol vybudovat si krytý tábor s lůžky nad zemí a chráněným ohništěm, zřídit přístupovou cestu od řeky a vyznačit ji, postavit dva vory a obstarat si pomůcky. „Jako třeba vyrobit batoh z listu palmy patawa, který je svázan lianou stromu mukuna,“ popisuje jeden z úkolů rotný Matějů. Při tom se hodí vědomosti nabyté během teoretické přípravy, například jak lze použít dřevo jednotlivých stromů na různé účely. „A samozřejmě jsme si vlastními silami museli obstarat stravu,“ říká Jan Šedivka a kolega Matějů ho doplňuje: „Já jsem měl za ty čtyři dny tři rybí kosti s kousky masa. A večer jsme si vařili polévku z malých krabů, kteří tam lezli po zemi.“

Činnost jednotlivých čet byla hodnocena, a to včetně závěrečného přezkoušení

během posledního dne kurzu. Četa, jejímž členem byl četař Šedivka, získala za splněné úkoly nejvíce bodů, čtyři zbývajících dvou brněnských studentů jen o jeden méně. Všichni tři členové české skupiny výcvikem úspěšně prošli a jejich uniformy tak nově zdobí prestižní odznaky absolventů kurzu s vyobrazením jaguára výstražně cenícího zuby.

„Byl to jeden z nejzajímavějších, nejtěžších a nejpřínosnějších kurzů, jakých jsem se kdy zúčastnil. Dal mi mnohem víc, než jsem očekával, třebaže to tam bylo hodně těžké,“ hodnotí svůj čtrnáctidenní pobyt v táboře cizinecké legie četař Jan Šedivka a se svým kolegou rotným Matějů se shodují: „Jsme moc rádi, že jsme na kurz mohli jet, je to prezentace české mentality – dokazujeme, že se Češi neztratí a že fungují v cizím prostředí.“

Text: Viktor Sliva, foto: CEFE

úhel pohledu vrchního praporčíka

Skutečně efektivní jazykové vzdělávání?

V květnovém čísle časopisu A report vyšel článek Důraz na větší efektivitu, který se věnuje změnám v systému jazykového vzdělávání v resortu MO a poskytuje komentář k některým ustanovením RMO č. 108/2014. Na základě zpětné vazby, kterou mám od vojsk, a vlastních zkušeností bych ve svém příspěvku chtěl rozebrat některé podle mne sporné body článku a aktuální úpravy rozkazu a podíval se na věc z jiného úhlu.

Je nesporné, že se autoři rozkazu snažili posunout celý systém jazykového vzdělávání vpřed a učinit jej efektivnější po všech stránkách. Jsou zde některá ustanovení, která jsou pozitivní, a nedá se proti nim nic namítat. To je zcela evidentní. Bohužel, z pohledu příslušníků mužstva, poddůstojnického a praporčíckého sboru nevidím celkový posun jako pozitivní, ale spíše negativní. Velmi rád bych konstatoval, že se jedná o rozkaz, který mužstvu, poddůstojníkům a praporčíkům poskytuje prostor k dalšímu rozvoji. To však udělat nemohu. Některé důvody, které mne vedou k tomuto tvrzení, jsou následující:

- omezení poskytování jazykového vzdělávání mužstvu, poddůstojníkům a praporčíkům s maturitou v kurzech

anglického jazyka k získání SLP 1111 dle STANAG 6001;

- zbytečné udržování snížených standardů u uchazečů a absolventů vojenských škol a odčerpávání dostupných zdrojů;
- stanovení nereálného termínu pro doplnění jazykového vzdělání.

Problém maturit

Autoři ve svém článku uvádí, že důvodem pro zavedení opatření, které stanovuje, že kurzy k získání SLP 1111 z anglického jazyka budou poskytovány pouze zaměstnancům se středním vzděláním s výučním listem, je skutečnost, že maturitní zkouška z anglického jazyka je podle Seznamu standardizovaných jazykových zkoušek

ve stejném stupni znalosti jako zkouška podle STANAG 6001, úroveň 1 nebo 2. S tímto zdůvodněním se po několikerém přečtení rozkazu nemohu ztotožnit nejenom já, ale ani ostatní vrchní praporčíci.

Za prvé, autoři článku hovoří o maturitní zkoušce z anglického jazyka, RMO č. 108/2014 maturitní zkoušku z anglického jazyka však vůbec nezmiňuje. Ten pojednává pouze o zaměstnancích se středním vzděláním s výučním listem. Takže jaká je validita jejich argumentu?

Za druhé, odkaz autorů článku na využití Seznamu standardizovaných jazykových zkoušek vydávaného MŠMT ČR pro provedení ekvivalence maturity a zkoušky podle STANAG na úrovni 1 nebo 2 je neplatným argumentem. Jedná se totiž o seznam, který je vytvořený pro potřeby systému jazykové kvalifikace zaměstnanců ve správních úřadech. Pokud využijí argumentaci autorů článku ve vysvětlení k bodu 6, kde deklarují, že správný úřad je jenom Ministerstvo obrany, Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti, KVV a újezdni úřady, pak nevidím jediný rozumný důvod, proč by na řadové vojáky OS ČR mělo být aplikováno nebo využito ustanovení předpisu, který se týká pouze správních úřadů.

Tyto nedostatky, které se projevují v RMO č. 108/2014, jsou velmi závažné a bohužel reálné dopady na mužstvo, poddůstojníky a praporčíky jsou očividné. Maturantům, bez ohledu na jazyk, ze kterého maturovali, se jazykové vzdělávání v kurzech anglického jazyka k získání SLP 1111 neposkytuje. Aplikací článku 5, RMO č. 108/2014, dochází k vytvoření zcela zbytečné a umělé bariéry v jazykovém vzdělávání mužstva, poddůstojníků a praporčíků bez rozlišení toho, zda maturovali z anglického nebo jiného jazyka, či toho, jak je jejich zkouška stará. To je základní problém, který autoři rozkazu pravděpodobně zapomněli vzít do úvahy. Těžko můžeme nějakému vojákovu sdělit, že ho nepošleme na kurz anglického jazyka k získání SLP 1111 jenom proto, že má maturitu například z ruského jazyka nebo že před 10 lety absolvoval maturitní zkoušku z anglického jazyka. V obou případech se chová systém nepřiměřeně tvrdě. Současné znění

RMO č. 108/2014 se proto nedá akceptovat. Formulace článku 5, RMO č. 108/2014, se musí zásadně změnit tak, aby reflektovala realitu a byla specifická ve výčtu případů, kterých se týká a kterých ne.

Navíc, podle mého názoru je ustanovení článku 5, RMO č. 108/2014, diskriminační a porušuje § 2 odst. 2 zákona o vojácích z povolání, který stanovuje: „Služební orgány jsou povinny zajišťovat rovný přístup a rovné zacházení se všemi vojáky při vytváření podmínek výkonu služby, zejména pokud jde o odbornou přípravu a dosažení služebního postupu.“ Současné znění RMO č. 108/2014 brání služebními orgány zajišťovat rovný přístup a zacházení ke všem příslušníkům mužstva, poddůstojníkům a praporčíkům se středním vzděláním s maturitou oproti vojákům se středním vzděláním s výučním listem, tak jak to definuje zákon. Došlo k vytvoření dvou kategorií vojáků, u kterých se aplikuje odlišné zacházení v oblasti jejich odborné přípravy, a to bude v budoucnu mít vliv na následné dosažení služebního postupu bez toho, aby k tomu byly k dispozici věcné důvody spočívající v povaze služby, kterou vojáci vykonávají, jež by byly pro výkon jejich služby nezbytné.

V tomto duchu jsem již podnikl první krok k tomu, aby došlo k přezkoumání tohoto ustanovení právním oddělením Inspektorátu náčelníka Generálního štábu AČR.

Snížené standardy a odčerpávání zdrojů

Pokud se podíváme na problém maturit v jazykovém vzdělávání našich vojáků z perspektivy celého systému jazykového vzdělávání, pak velmi rychle zjistíme, že je celkově nastaven nevyhovujícím způsobem a je neefektivně navázaný na systém jazykového vzdělávání v civilním školství. Zatímco pro maturanty se stanovilo poměrně tvrdé pravidlo k poskytování nejvyšší úrovně jazykového vzdělávání, u studentů vojenských škol se postupuje opačně a se zbytečnou měkkostí. Zcela přirozeně se nabízí otázka vyváženosti systému a přístupu k různým skupinám vojáků.

Rychlá analýza toho, jak jsou koncepčně zacíleny výstupní jazykové kompetence absolventů našich vojenských škol, okamžitě odhalí, že zatímco u maturantů se postupuje striktně a náročně, u studentů vojenských škol je to naopak velmi benevolentní. A to bez ohledu na to, jaké výstupní kompetence mají absolventi základních a středních škol v oblasti znalosti anglického jazyka. Například absolventi UO, studenti magisterských programů, mají být podle RMO č. 108/2014 připravováni na cílovou úroveň znalosti anglického jazyka alespoň na úrovni SLP 2 normy STANAG 6001. Při letmém pohledu na stránky UO se dá zjistit, že vstupním jazykovým požadavkem pro přijímací řízení těchto studentů na UO je

úroveň A2 podle Společného evropského referenčního rámce, případně SLP 1 normy STANAG 6001. To jsou velmi zajímavá data, protože například rámcový vzdělávací program pro základní vzdělávání stanoví jako cílovou úroveň pro cizí jazyk (kterým je primárně anglický jazyk) při ukončení školy úroveň A2 (stupeň 1 dle STANAG 6001), pro střední školy s maturitou minimálně B1 a pro gymnázia na úrovni B2 (stupeň 2 dle STANAG 6001). Je otázkou, proč toto není reflektováno a místo toho se u budoucích absolventů vojenských škol stanovují nízké cílové jazykové požadavky, které nenavazují na jazykové cíle jednotlivých předchozích stupňů naší vzdělávací soustavy. Tento dvojitý přístup ke stanovení úrovně přísnosti je velmi závažný. Viděno perspektivou slovo o efektivitě, hospodárnosti a účelnosti vynakládání rozpočtových prostředků na jazykové vzdělávání vnímám velký prostor pro zlepšení systému.

Termín splnění jazykových požadavků

Stanovení termínu splnění jazykového požadavku, který je v čl. 22 RMO č. 8/2010 nastaven na konec roku 2019, se ve světle výše napsaného a historických statistik jeví minimálně jako neuvážené nebo také jako nereálné, protože je zjevné, že resort MO nemá (a v nejbližší budoucnosti nejspíš ani mít nebude) dostatečnou kapacitu k umožnění studia v jazykových kurzech anglického jazyka u všech vojáků, kteří nesplňují předepsané jazykové požadavky. Sami autoři článku v bodě 4 připouštějí limitovanou resortní vzdělávací kapacitu.

Nemohu souhlasit s tvrzením, že je vojákům ponechána dostatečná doba ke splnění jazykových požadavků, pokud zároveň nevidím plán na zásadní zvýšení kapacit zařízení jazykového vzdělávání a odbourání velkého dluhu v oblasti jazykové připravenosti personálu resortu MO. Pouhým pohledem do statistických

ročenek zjistíme, že v období od roku 2006 do roku 2013 ještě nikdy nekleslo množství vojáků, kteří nesplňují předepsané jazykové požadavky, pod 50 % (2013 – 55 %, 2012 – 56 %, 2011 – 59 %, 2010 – 62 %, 2009 – 59 %, 2008 – 62 %, 2007 – 57 %, 2006 – 61 %). Pochybuji, že data za rok 2014, 2015 a následující léta budou výrazněji odlišná už jenom vzhledem k tomu, že se chystáme přejít na nový systém řízení personální práce, spojený s častějšími pohyby vojáků v kariéře, a zvyšujeme rekrutaci, což obojí vyvolá tlak na kapacity zařízení pro jazykovou přípravu. Proto stanovení fixního data neřeší problém se splněním jazykových požadavků u vojáků a nemůže působit jako motivační faktor. Naopak, je to administrativní zbytečnost, protože při současném přístupu k prioritám a dimenzím jazykového vzdělávání problém nezmizí, nýbrž přetrvá a pouze se přehodí z organizace na jednotlivce.

Kudy dál?

Jazykové vzdělávání v resortu MO ČR by mělo být zcela jednoznačně vázané na strategické a koncepční materiály vlády ČR a Ministerstva mládeže, školství a tělovýchovy. Jejich závěry nebo cíle by měly být vhodně aplikovány i v resortu MO ČR.

Vstupní požadavky kladené na uchazeče o studium na vojenských školách by se měly úzce navázat na výstupní kvalifikační cíle stanovené v oblasti jazykového vzdělávání základním a středním školám. Výstupní požadavky kladené na absolventy vojenských škol by se následně měly zvýšit o jeden stupeň nad nově stanovené vstupní požadavky.

Jazykové kompetence nových příslušníků OS ČR získané v průběhu školní docházky by měly být před nebo při nástupu do služebního poměru ověřovány (vysvědčení, diplom apod.), prověřovány (testy) a využívány. Následné cílené jazykové vzdělávání vojáků v resortu MO by se pak mělo od tohoto ověření/prověření odvíjet.

Resort MO musí iniciovat změny příslušné legislativy tak, aby bylo možné převádět všechny standardizované zkoušky uvedené na Seznamu standardizovaných jazykových zkoušek mezi sebou bez zbytečných omezení.

Úsilí jazykového vzdělávání v kurzech by se mělo kromě běžných priorit přenést na ty vojáky, kteří v průběhu školní docházky neprošli výukou anglického jazyka k získání potřebných kompetencí, a na vojáky, kteří si udržují jazykové kompetence po absolvování škol.

Zcela určitě by mělo dojít k navýšení kapacit zařízení provádějících jazykové vzdělávání vojáků nebo navýšení finančních zdrojů ke studiu vojáků v mimoresortních vzdělávacích zařízeních. V opačném případě musí být přehodnocen způsob stanovování jazykových požadavků na jednotlivá SM.

Systém jazykového vzdělávání vojáků nesmí zůstat izolovaným systémem otevřeným pouze jazykovým expertům. Musí být pravidelně analyzován a jeho podoba efektivně komunikována s celou vojenskou veřejností.

Závěr

Od našeho vstupu do NATO uplynulo již 16 let, a pokud existují některé oblasti rozvoje mužstva, poddůstojnického a praporčíckého sboru OS ČR, kde zaostáváme a kde je prostor ke zlepšení, pak je to oblast jazykového vzdělávání. Není možné připustit, aby se do rozkazů, které ovlivňují rozvoj mužstva, poddůstojníků a praporčíků v oblasti jejich jazykového vzdělávání, dostávala taková ustanovení, která je bez zjevné příčiny omezují v jejich přístupu k odborné přípravě. Velmi těžko se dá akceptovat jistá nevyváženost tvrdosti přístupu k různým skupinám vojáků v oblasti jazykového vzdělávání. Dále, k velmi hlubokému zamyšlení vybízí i stanovování termínů splnění jazykových požadavků bez zohlednění reality systému jazykového vzdělávání resortu MO a života mužstva, poddůstojnického a praporčíckého sboru. Nakonec, zcela určitě je nutné provést celkovou analýzu a nové nastavení systému jazykového vzdělávání resortu MO, protože jak se v dlouhodobých datech ukazuje, je neefektivní.

Úplně na závěr, stejně jako vždy: každý příslušník mužstva, poddůstojník nebo praporčík OS ČR, který si myslí, že má k tomuto tématu co sdělit, může tak učinit a své poznatky nebo návrhy mi postoupit mailem prostřednictvím svého vrchního praporčíka.

Text: vrchní praporčík AČR št. prap. Petr Seifert, ilustrační foto: Vladimír Marek

na telefonní lince A reportu

JUDr. Zdeněk Ďuríček, MPA

ředitel odboru pro řízení státní služby
sekce státního tajemníka MO

Pane řediteli, implementace zákona o státní službě v této době vrcholí a váš odbor v těchto dnech, možná hodinách, finišuje. Jak je Ministerstvo obrany připraveno?

Životní zkušenosti mi říkají, že na zavádění zcela nové – a nebojím se říci revoluční – právní úpravy do praxe nemůže být nikdy nikdo na sto procent připraven. Život vždy přinese situace, na které zákon nedává jasnou odpověď. Nebo vás prostě při přípravě na implementaci ani při největší obrazotvornosti nenapadnou. Přesto si dovoluji odpovědět: Ministerstvo obrany je na implementaci zákona o státní službě dobře připraveno. Domnívám se, že k této optimistické odpovědi mne opravňují následující fakta.

Za prvé, již k prvnímu lednu tohoto roku byla organizační struktura Ministerstva obrany a podřízených správních úřadů v drtivém rozsahu přizpůsobena zákonu o státní službě. V současné době, jednoduše řečeno, již jen doladujeme struktury tak, aby byly optimálně nastaveny pro přechod na státní službu.

Za druhé, už v loňském roce byly na sekci státního tajemníka, tehdy ještě personálního ředitele, vytvářeny podmínky pro personální zabezpečení státní služby, které vyvrcholily vytvořením odboru pro řízení státní služby k prvnímu lednu 2015. V tomto odboru pracuje řada špičkových odborníků s mnohaletou právní i pedagogickou praxí, znalostmi problematiky systemizace či služebního poměru. A hlavně se jedná o kolegy a kolegyně, kteří jsou kdykoli ochotni pracovat i ve svém volném čase. Za obrovské plus považuji zkušenosti, které někteří zaměstnanci získali v letech 2003 a 2004 při přípravě implementace služebního zákona č. 218/2002 Sb., který ovšem, jak je obecně známo, nikdy nenabyl plné účinnosti.

Dále považuji za nezbytné a důležité pro bezproblémovou implementaci služebního zákona zmínit nadstandardní kolegiální spolupráci, kterou se nám podařilo navázat s podřízenými správními úřady, ať již se jedná o Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti, újezdní úřady, či krajská vojenská velitelství. Totéž platí o spolupráci s Generálním štábem AČR, resp. sekci rozvoje a plánování schopností, která řídí tzv. vojenské správní úřady.

A konečně, vlastními silami jsme proškolili personalisty a personalistky v oblasti správního řízení a služebního práva.

Ale abych nebyl jen idealistickým optimistou. Ty nejtěžší úkoly spojené s přechodem na státní službu máme teprve před sebou a je nám všem jasné, že druhé pololetí tohoto roku pro nás bude náročnou zatěžkávací zkouškou. Pevně věřím, že při ní obstojíme, jak se říká, bez ztráty kytičky.

Závěrem mi dovoluji poděkovat za trvalý zájem A reportu o problematiku spojenou s implementací zákona o státní službě.

Text a foto: Jana Deckerová

Velitel 103. centra CIMIC/PSYOPS organizuje výběrové řízení u střediska operací CIMIC

Nabízená systemizovaná místa:
Velitel týmu CIMIC, nadporučík
Mladší specialista týmu CIMIC, rotmistr

Průběh výběru:

Registrace uchazečů proběhne formou zaslání strukturovaných profesních životopisů, motivačních dopisů a potvrzení o souhlasu velitele útvaru s přeložením na adresu Drahomir.Kavecky@SIS.ACR do 30. 6. 2015.

Vybraní uchazeči budou na základě posouzení životopisů pozváni na druhou část výběru do 10. 7. 2015.

Druhá část výběru bude jednodenní a uskuteční se v týdnu od 20. do 24. 7. 2015 v posádce Olomouc.

V případě dotazu kontaktujte telefonicky personalistu o.z. Ing. Drahomíra Kaveckého Alc. 401 105, nebo ZV střediska operací CIMIC kpt. Ing. Miroslava Tomiczka Alc. 401 171.

42. mechanizovaný prapor pořádá střeleckou soutěž velitele praporu

Svatováclavský pohár

Soutěž v taktické střelbě z útočné pušky a pistole pro 3-členná družstva příslušníků bezpečnostních složek a ozbrojených sborů.

Koná se dne 9. července 2015 na střelnici SSK Čekanice (Tábor).

Registrace do 1. července 2015 na svatovavclavskypohar@email.cz.

Partneři soutěže:

(+420) 601 582 341 | www.42mpr.army.cz | www.facebook.com/42mpr

Ten srpnový afghánský den loňského roku bylo pořádné horko. Jinak byl ale úplně stejný jako ty ostatní. Četař Radek Kopáč si po snídani šel zasportovat. Měl totiž volné dopoledne. O to náročnější noc ho ale čekala. Jeho jednotka měla vyrazit na jednu z pravidelných nočních patrol.

Mise v Afghánistánu byla pro Radka Kopáče premiérou v této zemi. V roce 2006 se sice účastnil mise KFOR v Kosovu, to ale bylo něco úplně jiného. V armádě však nebyl v žádném případě nováčkem. Vojenskou základní službu absolvoval již v roce 2002. Tehdy dospěl k názoru, že ho služba v armádě baví a naplňuje, a tak si podal přihlášku. Chtěl se stát profesionálním vojákem. Počátkem roku 2003 nastoupil na pozici staršího operátora k 46. výsadkovému dělostřeleckému oddílu v Pardubicích. Zde odsloužil sedm let. V roce 2010 došlo ale k reorganizaci a útvar se stěhoval do Jinců. Po dvou letech se četař Kopáč rozhodl přestoupit k 43. výsadkovému praporu v Chrudimi. Tady slouží na pozici velitel minometného kompletu 1. výsadkové roty dodnes. Postupně prošel výsadkovým, minometným

kurzem, kurzem topografických specialistů a několika dělostřeleckými kurzy.

Do afghánského Bagrámu nastoupil s 2. strážní rotou v dubnu 2014. Sto padesát příslušníků této jednotky si od samého začátku získalo respekt a uznání amerických kolegů. Přispěla k tomu i návštěva prezidenta Baracka Obamy, při které Češi zajišťovali prostor okolí základny. V té době byla venku celá jednotka. Přijímala se řada preventivních opatření, aby na základnu nemohl nikdo zaútočit. Jednalo se o největší bezpečnostní operaci, která se v historii Bagrámu uskutečnila. Naše jednotka splnila bezchybně svou úlohu. Někteří její příslušníci strávili v plné bojové pohotovosti šestatřicet hodin. I díky jejich nasazení při operaci Top Gun Shield se mohl americký prezident setkat se svými vojáky

a uctít tak památku těch, kteří padli v bojích za svobodu.

Léčka na silnici Gladius

Po obědě se jednotka četaře Kopáče začala připravovat na noční patrolu. Každý den jich 2. strážní rota absolvovala několik. Některé z nich přitom byly delší než dvanáct hodin. Jejím cílem byla kontrola historických odpališť raket mířených na základnu Bagrámu a střežení jejího okolí. Vojáci se rovněž snažili komunikovat s místními obyvateli tak, aby je získali na naši stranu a zjistili potřebné informace o možných útocích. Od úterý 8. července 2014, kdy při sebevraždě útoku atentátníka zahynulo pět příslušníků české jednotky, uplynul již více než měsíc. Přesto se vojáci ve svých myšlenkách stále vraceli k tomuto osudovému černému dni, kdy přišli o své kamarády. Úkoly ale bylo potřeba plnit i nadále. Po vydání bojového rozkazu následovala příprava zbraní, munice a vozidel. Zhruba v šest hodin večer opustila kolona základnu Bagrámu. Vojáky čekala bezesná noc.

Četař Kopáč byl nahore ve vozidle MRAP za granátometem AGS-17. Noční patrola

probíhala zpočátku bez větších problémů. Kolona se pohybovala po komunikaci Gladius. A právě na ní se dostala do léčky protivníka. Ten na kolonu zaútočil z ručních zbraní z bezprostřední blízkosti.

Pod palbou

„Okamžitě po prvním výstřelu jsem se otočil směrem k protivníkovi. Po jeho pozitivní identifikaci jsem na něho zahájil palbu z lafetované zbraně AGS 17. Když později došlo ke zpětnému ohledání místa kontaktu, bylo zjištěno, že právě mojí palbou byl usmrčen jeden z povstalců. Ten byl následně identifikován jako jeden z nejvýznamnějších velitelů v oblasti,” vzpomínal četař Kopáč. „Při kontaktu s protivníkem bylo naše vozidlo zasaženo ručním protitankovým granátometem do motorové části. Naštěstí ale nebyla narušena jeho provozuschopnost. Na povel velitele čtyři jsme tedy zrychlili a odpoutali se z kontaktu s protivníkem. Asi po pěti stech metrech jsme se otočili a vyčkávali příjezdu čtyři Bravo, která nás měla posílit.”

Když dorazila, poškozené vozidlo se vrátilo do místa kontaktu. Zde většina vojáků sesedla a pokračovala v pronásledování a vyhledávání nepřítele, který se rychle

stahoval. Poškozené vozidlo bylo přiřazeno k četě Bravo, která ho doprovodila zpět na základnu.

„Tento incident byl mým prvním setkáním s nepřátelskou palbou. Přesto jsem v dané situaci žádné nebezpečí nevnímal. Vše se seběhlo hrozně rychle, prvořadě bylo opětovat palbu na nepřítele. Jedině tak jsem mohl ochránit další vozidla naší kolony před protivníkovým útokem,” vysvětloval četař Kopáč. Za doslova bleskovou reakci, která pomohla ochránit ostatní vojáky, byl na místě oceněn americkým velícím generálem Stephenem Townsendem. Po skočení mise a návratu do České republiky převzal z rukou ministra obrany čestný odznak Armády České republiky Za zásluhy a Odznak za bojový kontakt.

„Samozřejmě, že jsme se k incidentu později vraceli a rozebírali ho ze všech možných stran. Pokaždé jsme se ale shodli na tom, že díky drilování určitých situací jsme celou záležitost správně zvládli,” zdůraznil Radek Kopáč. „Zbytek mise pak již proběhl relativně v klidu. Tedy až na menší

potyčky s místními lidmi kvůli kamenování našich vozidel při patrolách.”

Radek Kováč by rád i nadále sloužil u 43. výsadkového praporu v Chrudimi. Mají zde prý výborný kolektiv a služba tady ho baví. Chtěl by se také zúčastnit dalších misí. Nejvíce ho prý láká Afrika, tedy konkrétně mise v Mali.

Text: Vladimír Marek, foto: archiv Radka Kopáče

A fakta

Největší spojenecká základna v Afghánistánu Bagrámu se nachází zhruba padesát kilometrů severně od Kábulu v nadmořské výšce patnáct set metrů. Její součástí je i velké letiště. První zdejší ranvej byla postavena již v roce 1976. V současné době jsou na základně dvě ranveje, dlouhé tři tisíce a tři a půl tisíce metrů, které umožňují přijímat i ta největší letadla. Samotná základna sehrála významnou roli při sovětské invazi do Afghánistánu koncem sedmdesátých let minulého století. Právě na ní byla dislokována celá řada sovětských jednotek. Od roku 2001 používají základnu spojenecké jednotky. Čeští vojáci střeží tuto základnu od počátku roku 2014. Jsou ubytováni v části nazvané River Side.

Výzva

V nové rubrice Hrdinové všedních dnů bychom chtěli upozornit na statečné a obětavé jedince, kteří mnohdy nikým nepozorováni žijí vedle nás. Je tedy jen na vás, našich čtenářích, ale i na velitelích všech stupňů a vojenských kolektivech, abyste posílali své návrhy, o kom konkrétně bychom v této rubrice měli psát. Pokud se bude jednat skutečně o mimořádný čin, naše redakce k vám přijede a společnými silami připravíme portrét dotyčného. V lednu příštího roku komise vybere jeden z průběžně publikovaných příběhů a vyhlásíme vítěze ceny Vojenský čin A reportu. Předem vám děkujeme za spolupráci.

Modernizace amerického jaderného arzenálu

„... a jméno jeho jezdce Smrt...“

Prostředky strategického i taktického jaderného napadení jsou ve své podstatě prvkem, který pomohl udržet mír mezi Západem a Východem v období studené války. Hrozba jejich použití byla pro obě zneprátené strany natolik odstrašující, že i většina „válečných jestřábů“ si dobře uvědomovala definitivu případného globálního jaderného konfliktu. Proto také po rozpadu Varšavské smlouvy zůstaly jaderné zbraně dále „ve hře“ a ze stejných důvodů jejich validita nadále trvá. Byť existovaly a stále existují různé pokusy zbavit svět „atomové hrozby“, již samotná její existence udržuje určitou rovnováhu mezi velmocemi a pomáhá zažehnat vážnější válečná střetnutí.

Přestože dlouhodobě se celosvětově zásoby jaderných hlavic postupně snižují, u těch, s nimiž se do budoucna počítá, musí zákonitě docházet k upgradu a z tohoto procesu nemohou zůstat vyjmuty ani jejich nosiče. Prim v uvedené oblasti hraje

zejména Rusko, ovšem ani Spojené státy si nemohou dovolit rezignovat na kontinuální modernizaci své jaderné triády. V současnosti vlastní asi 2 200 aktivních hlavic různých typů (z toho k 1. říjnu 2014 USA deklarovaly 1 642 hlavic na strategických

zbraních a zbývající číslo představuje hlavičce předurčené k ničení taktických cílů; další větší množství jaderných náloží se nachází v neaktivní zásobě), které je možné na cíle dopravit pomocí balistických střel odpalovaných ze souše i moře, popřípadě vystřelovat ve formě střel s plochou dráhou letu (dále pouze SPDL), respektive shazovat jako pumy z bojových letounů. Celkové roční náklady na udržování a vylepšování jaderných zbraní a s nimi souvisejících systémů přišly v loňském roce americké daňové poplatníky na zhruba 23 mld. USD.

Prioritu mají nyní tři programy LEP (Life Extension Program – prodloužení životnosti) a jeden dílčí modernizační proces. Prvním je probíhající přestavba hlavic W76-0 na vyšší typ W76-1 (první funkční zbraň vznikla v září 2008), u níž se plánuje ukončení nejpozději na závěr roku 2019. O dosažení padesátiprocentní hranice W76-0 přebudovaných na standard W76-1 informoval Národní úřad pro jadernou bezpečnost (National Nuclear Security Administration neboli NNSA) dne 23. října 2014. Celkem by mělo LEP absolvovat až 2 000 kusů W76-0, přičemž kvalitativní změny se dotknou především samotných jaderných náplní, tedy štěpného materiálu, konvenční trhaviny i technického zařízení, a bezpečnostních prvků. Za zhruba 4 mld. USD se

Střela UGM-133A Trident II D5 odpálená dne 2. června 2014 z jaderné balistické ponorky USS West Virginia (SSBN-736) třídy Ohio. Tato raketa s dálkovým dosahem asi 4 000 nm (7 400 km), která byla zavedena do služby v roce 1990, může díky průběžné modernizaci vydržet v operačním provozu až do roku 2042. Lze ji použít jako nosič dvou typů nukleárních hlavic – W76 nebo W88.

Trojice pracovníků továrny Pantex v texaském městě Amarillo absolvuje školení na maketě návratového modulu Mk.4A s cvičnou hlavicí W76-0

tak životnost náloží W76 prodlouží z 20 na 60 let.

Dalším je výroba nové verze letecké jaderné pumy B61, oficiálně označované jako B61-12. V únoru 2014 oznámil NNSA, že laboratoře v Los Alamos a Albuquerque úspěšně dokončily sérii zátěžových mechanických testů kompletního přístrojového vybavení pum B61-12. O dva měsíce později, v dubnu 2014, proběhly osmidenní zkoušky reálné makety B61-12 ve větrném tunelu. Jejich cílem bylo vyhodnotit protipohyb rotace a vzájemnou interakci mezi raketovými motory udělujícími pumě rotaci a stabilizačními plochami na zádi v celém rozsahu letové obálky. K testování byl využit výzkumný komplex Arnold Engineering Development Center (AEDC) patřící US Air Force a asistovali při něm pracovníci výrobního závodu firmy Boeing z St. Charles v Missouri, který je výrobcem zářadové sekce jaderné bomby.

Pouze připomeňme, že první funkční puma B61-12 by měla spatřit světlo světa v roce 2020 a celý modernizační proces by měl být ukončen nejpozději v roce 2023, přičemž očekávané náklady se nyní pohybují okolo 10 mld. USD.

Třetím kamínkem do mozaiky programů LEP je upgrade hlavic W88 instalovaných na raketách UGM-133A Trident II D5. V jeho úvodu (předpokládaný termín zahájení sériové výroby je do 31. prosince 2019)

Maketa jaderné pumy B61-12 prošla v dubnu minulého roku zkouškami ve větrném tunelu výzkumného střediska AEDC, umístěného na letecké základně Arnold AFB v Tennessee. AEDC lze označit za jedno z největších a nejmodernějších leteckých zkušebních center ve světě, provozující dohromady 43 různých větrných tunelů, prostorů pro prověřování raketových a proudových pohonných jednotek, dopadových ploch ke zjišťování balistických vlastností a jiných specializovaných zařízení, která umožňují provádět přesná měření v simulovaných podmínkách letových hladin 0–480 km (čili i nízkých oběžných drah Země) a rychlostí až M = 20.

budou tyto nukleární nálože upraveny na standard W88 Alt 370. Ten by měl zahrnovat vylepšení v oblasti systému jištění proti samovolné explozi, konstrukci

spouštěcího mechanismu a samotné iniciaci štěpné reakce. Na něj naváže důkladnější kombinovaný LEP, který se bude týkat jak hlavic W88 Alt 370 (výhledově modernizovaných na úroveň W88-1), tak W78. V obou zmíněných případech by měla produkce začít nejpozději do konce roku 2030.

Fakt, že LEP W88 rozhodně není v limbu, dokladuje také nejnovější oznámení výzkumné laboratoře Sandia sídlící v Albuquerque v Novém Mexiku z 28. října 2014, že typ W88 Alt 370 úspěšně absolvoval dva důležité milníky – prvním byl test zaměřený na zjištění funkčnosti nové radarové aparatury při vstupu do atmosféry v hypersonických rychlostech při závěrečné fázi letu k cíli (označovaný jakožto CRAFT čili Critical Radar Arming and Fuzing Test), uskutečněný loni v červnu. O měsíc později následoval shoz pokusné hlavičky na betonový povrch z jeřábu o výšce 56,3 m, což mělo simulovat nehodu při neopatrné manipulaci s jadernou zbraní na raketové základně. V tomto případě se mělo prokázat, že bezpečnostní mechanismy zabráňující nechtěné explozi budou fungovat bezchybně a nemůže dojít k nukleární katastrofě.

Ve spolupráci s dalšími zainteresovanými subjekty (laboratoři v Los Alamos a továrnami na výrobu jaderných zbraní v Kansas City a texaském Amarillu) procházejí získaná data z obou zkoušek podrobnou analýzou a poslouží k vylepšení jednotlivých komponentů nálože W88. Navíc budou využita i pro počítačovou simulaci dalších havarijních scénářů, jelikož hlavně z finančních důvodů není v realu možné napodobit každou takovou alternativu.

Výhledově se ještě počítá s náhradou hlavic W80-1 novým typem W80-4,

Námořnictvo Spojených států nyní provozuje celkem 288 raket Trident II D5 na 12 ze 14 jaderných balistických ponorek třídy Ohio (sedm působí ze základny Bangor ve státě Washington, pět z Kings Bay v Georgii a zbývající dvě jsou dočasně mimo provoz). Vzhledem k tomu, že každá z ponorek má plánovanou životnost 42 let (přičemž ta se skládá ze dvou dvacetiletých operačních cyklů rozdělených jednou dvouletou pauzou na výměnu palivových souborů v jaderném reaktoru S8G), jsou vždy dvě jednotky Ohio odstaveny v docích, kde procházejí údržbou.

Každá ponorka nese 24 střel Trident II D5 s maximálním dostřelem 4 000 nm (7 400 km) a možností instalace až osmi jaderných hlavic W76 nebo W88. Na základě nové americko-ruské dohody START (Strategic Arms Reduction Treaty), podepsané dne 8. dubna 2010 v Praze, bude do roku 2018 počet Tridentů snižován u všech jednotek Ohio na 20 kusů. Tak dojde i k celkovému poklesu aktivních střel ze současných 288 na pouhých 240. Navíc další úbytek Tridentů nastane po zavedení nového typu podmořského plavidla (v současné době pracovní označovaného jako Ohio Replacement Submarine, dříve také známého pod zkratkou SSBN-X), který plně nahradí zastarávající Ohia v poměru 14 : 12 nejpozději do roku 2040. Celkem by tak mělo zůstat v operačním nasazení 192 raket – po 16 na každé ponorce.

Součástí nových amerických ponorek Ohio Replacement Submarine i britských Successor bude čtyřnásobné odpalovací zařízení CMC (Common Missile Compartment). Každá Ohio Replacement Submarine ponese čtyři takovéto moduly.

Koncept ponorky Ohio Replacement Submarine

kteří by se měl stát součástí budoucí střely s plochou dráhou letu, prozatím pracovně označované jako LRSO (Long Range Stand-Off). V případě zavedení do služby by se jednalo již o pátou variaci na typ W80 (W80-0 byla původně zavedena na střelách BGM-109A Tomahawk a dnes je již vyřazená, W80-1 stále slouží na střelách AGM-86B; W80-2 a W80-3 měly vzniknout v rámci LEP hlavice W80-0, respektive W80-1, avšak v roce 2006 byly bez náhrady zrušeny), u které se předpokládá první vyrobený kus v roce 2027. Kromě W80 se na LRSO zvažovalo také použití náloží W61 a W84, ale nakonec zvítězila první možnost. Důvody vedoucí k tomuto rozhodnutí jsou dva – W84 (v 80. letech minulého století tvořící bojovou hlavici „pozemního Tomahawku“ BGM-109G Gryphon) není ve skladech požadované množství a využití W61 (z pumy B61) by zase znamenalo, že se „vše vsadí na jedinou kartu“. Pokud by se u tohoto typu v budoucnu projevila např. skrytá vada, tak by to ohrozilo operační připravenost nejen jaderných bomb, ale i střel s plochou dráhou letu.

Ostatně o tom, že jaderné zbraně získávají zpět svou – po skončení studené války

Technik z 676. zkušební letky kontroluje sériové číslo na návratovém modulu Mk.12A s nukleární hlavici W78, jež slouží jako bojová náplň mezikontinentálních balistických střel LGM-30G Minuteman III. Část starších W78 je nahrazována novějšími hlavici W87, dříve nesenými nyní již vyřazenými střelami LGM-118A Peacekeeper.

Vývoj střel s plochou dráhou letu AGM-86B vyzbrojených nukleárními hlavici W80-1 byl zahájen již v roce 1977 a v letech 1980–1986 jich firma Boeing vyprodukovala celkem 1 715, avšak vzhledem k postupnému snižování jejich počtu se nyní v arzenálu US Air Force nachází pouze 528 kusů. V druhé polovině 30. let 21. století by je měl kompletně nahradit moderní typ LRSO nesoucí radikálně vylepšenou hlavici W80-4.

Pádová zkouška makety hlavice W88 Alt 370 provedená laboratoří Sandia v červenci loňského roku měla poskytnout data potřebná k modernizaci bezpečnostních mechanismů bránících samovolné explozi. Mohutnost výbuchu se u tohoto typu uvádí na 475 kt.

částečně ztracenou – pozici, hovoří množství indicií z poslední doby. Napjaté vztahy mezi Spojenými státy a Ruskem zapříčinily, že „oslabují“ omezující mezinárodní dohody a z obou stran se začíná projevat snaha o jejich obcházení či dokonce úplné vypovězení. Konkrétně klíčová Smlouva o likvidaci raket středního a kratšího doletu (v originále Intermediate-Range Nuclear Forces Treaty, zkráceně INF) se dostala pod tlak mj. poté, co Američané obvinili Rusy, že dostřel jejich nových komplexů střel s plochou dráhou letu 9K720 Iskander-K a mobilních systémů mezikontinentálních balistických střel RS-26 Rubež jsou v rozporu s daným dokumentem. Naopak ruské politické a vojenské špičky ve stejném

duchu poukazují na americký program PGS (Prompt Global Strike). Zpět ve hře jsou zřejmě i ruské jaderné SPDL umístěné na ponorkách, které byly staženy do skladů v roce 1991, po reciproční domluvě s Američany. Proto se ve Washingtonu objevují silící hlasy o návratu stejné kategorie zbraní do Evropy, což by vlastně znamenalo vývoj úplně nových prostředků. Poslední pozemní americké SPDL BGM-109G Gryphon byly totiž staženy ze svých základů na území evropských členů NATO v roce 1988 a zničeny do roku 1991 právě na základě nyní zpochybňované INF.

Text: Dušan Rovenský, foto: US DoD, NNSA

CV9035NL pod estonskou vlajkou

V letošním únoru se uskutečnilo v Estonsku společné estonsko-nizozemské cvičení, jehož součástí bylo i 14 vozidel CV9035NL. Poprvé se zde na veřejnosti objevily stroje CV90 v rámci vojenské přehlídky u příležitosti oslav Dne nezávislosti.

Politická asertivita a celková modernizace ozbrojených sil Ruské federace z posledních let přidělávají vrásky na čele nejen stratégům Pentagonu, ale především v mnoha zemích bývalého východního bloku. Zejména po anexi Krymu a s pokračujícím konfliktem v převážně ruskojazyčných oblastech Ukrajiny se ohroženy cítí hlavně tři pobaltské státy s velkou ruskou menšinou – Litva, Lotyšsko a Estonsko.

Všechny uvedené země už od znovuzískání své nezávislosti na Sovětském svazu v roce 1991 dlouhodobě odkládaly zásadní rozhodnutí týkající se modernizace svých ozbrojených sil – nákup výkonných obrněných vozidel. Zatímco Litva loni zahájila proces akvizice nových kolových bojových vozidel pěchoty, jež by mělo postupně nahradit přes 300 pásových obrněných transportérů M113A1/A2, Lotyšsko se pokusilo snížit palčivost daného problému pořízení 120 strojů CVR(T) z britských armádních přebytků. Poslední ze jmenovaných republik – Estonsko – zvolilo jako posilu 44 obrněnců CV9035NL (také označovaných CV9035 Mk.III), vyřazených z arzenálu nizozemských pozemních sil Koninklijke Landmacht.

Oficiálně tuto skutečnost oznámila nizozemská ministryně obrany Jeanine Antoinette Hennis-Plasschaert, když počátkem loňského října navštívila Tallinn a podepsala zde dohodu o výměně informací a logistické podpoře. Nizozemsko původně

v letech 2007–2010 nakoupilo a následně provozovalo 193 vozidel CV90 (z toho 184 v bojové konfiguraci s věží a devět bez věže, sloužících k výcviku řidičů), avšak 88 z nich odstavilo po rozsáhlých obranných škrtech v roce 2011.

Poté dne 27. listopadu posvětila celý obchod v hodnotě 113 mil. eur estonská vláda a 9. prosince 2014 v Haagu stvrdil svým podpisem ministr obrany Sven Mikser. Kromě již zmiňovaných strojů CV9035NL by do Pobaltí mezi lety 2016–2018 (kdy je transfer techniky plánován) měla zamířit i šestice podpurných vozidel – po dvou mostních Brückenlegepanzer Bieber, vyprošťovacích Bergepanzer 2 a ženijních Pioneerpanzer 2 Dachs (všechny na podvozku tanku Leopard 1). Stejně tak jsou součástí převodu sady náhradních dílů, technické prostředky pro údržbu a opravy, munice a školení estonského personálu. Nizozemsko poskytuje Estonsku taktéž pomoc s vytvořením doktrinních publikací (tedy předpisů a příruček) mechanizovaných

jednotek a s vybudováním nezbytného cvičiště pro osádky obrněných vozidel.

Na závěr nutno poznamenat, že estonsko-nizozemská spolupráce ve vojenské oblasti je značně intenzivní již od roku 2004. Od té doby totiž Estonsko z nizozemských přebytků nakoupilo přes 1 100 různých užitkových i nákladních automobilů, okolo 500 přívěsů a 81 obrněných transportérů XA-188. V případě obrněnců CV9035NL se ovšem na rozdíl od předchozího vojenského materiálu jedná o relativně nové stroje – nejstarší z nich byl vyroben před pouhými sedmi lety. Navíc před transportem do Estonska všechny z nich prošly důkladnou kontrolou a servisem.

Text: Dušan Rovenský, foto: MO Estonska

Pohled na stanoviště velitele vozidla CV9035NL, který může ve spolupráci se střelcem zaměřovat lafetovanou výzbroj na cíl pomocí systému řízení palby UTAAS (Universal Tank and Anti-Aircraft System)

NESMRTÍCÍ ZBRANĚ

dnes a zítra

Zbraně schopné zneškodnit protivníka bez jeho usmrcení hrají při vojenských operacích čím dál větší roli. Nesmrtící zbraně pomáhají armádě vyhrát klíčovou „válku o srdce a mysl“ civilních obyvatel.

Zbraně vs. civilisté

Současné vojenské operace mají mnoho podob. Vojáci se zapojují do poskytování humanitární pomoci nebo zajišťují pomoc při přírodních neštěstích. V řadě případů vojenské operace naopak připomínají spíše policejní akce. Fenomémem první poloviny 21. století se staly asymetrické – nebo také neregulérní či nelineární – vojenské konflikty. Ohnisky asymetrických konfliktů jsou v současné době například Irák, Afghánistán, Gaza, Libanon nebo Sýrie.

V těchto místech operují organizované opoziční povstalecké, teroristické nebo zločinecké skupiny. Proti nim stojí často vyspělý protivník s přístupem k moderní technice a výcviku (viz dnešní Afghánistán a Irák), kterému se v přímém boji opoziční skupiny nemohou rovnat. Opoziční skupiny v takových případech volí obvykle různé „nekonvenční“ způsoby vedení boje.

Ideálním nástrojem pro vedení nekonvenčního boje je domorodé obyvatelstvo. V Iráku a Afghánistánu se často stávalo, že spojenečtí vojáci zabili omylem, nebo

také bohužel cíleně, civilisty. Smrt civilistů samozřejmě vyvolává odpor k armádě a povstalci jí využívají k šíření propagandy, verbování nových členů či k ovlivňování názorů a postojů obyvatelstva.

Vojáci se přitom stále častěji dostávají do přímého střetu s civilním obyvatelstvem. Podle studie americké armády, která se dotazovala 314 vojáků, 70 % příslušníků americké armády se zapojilo do kontroly civilního davu v počtu 20 až 200 osob. Podle 84 % respondentů navíc ke zvládnutí davu musela postačit maximálně četa vojáků. Výcvik a vybavení vojáků přitom jsou určeny k zabíjení protivníka, nikoliv ke kontrole davu, který se řídí vlastními unikátními psychologickými a sociálními pravidly chování.

Na americkém ministerstvu obrany řeší problematiku nesmrtících zbraní NLW

(Non-Lethal Weapons) Společné ředitelství pro nesmrtící zbraně JNLWD (Joint Non-Lethal Weapons Directorate). Ředitelství v současné době vede program nesmrtících zbraní NLWP (Non-Lethal Weapons Programme) s ročním rozpočtem 140 milionů dolarů. Cílem programu je najít zbraňové prostředky schopné „vyřadit“ člověka, nebo dokonce vozidlo.

Právě v Afghánistánu a Iráku se stalo zastavení auta blížícího se ke kontrolnímu stanovišti doslova fenoménem. Sebevražední atentáčníci se často v autech odpalovali u kontrolních stanovišť nebo při vstupních branách. Vojáci přitom neměli jak podezřelé vozidlo zastavit. Jediným nástrojem vojáků k zastavení vozidla je útočná puška nebo kulomet. Vzhledem k rozhodovacímu času maximálně několik desítek sekund se tragédie stávaly velmi často.

Ruční NLW

„NLW jsou navrženy a nasazeny k dosažení vojenských cílů a zároveň k minimalizování ztrát na lidských životech, škodách na majetku a zařízení,“ říká Kelley Hughes, mluvčí JNLWD. „NLW může také pomoci objasnit záměr protivníka.“ JNLWD již vojákům dodalo 14 různých nesmrtících zbraní. Vojáci využívají nesmrtící střelivo („gumové projektily“) nebo akustické/světelné výstražné systémy.

Jednou z nových nesmrtících zbraní je i speciální „paintballová“ puška FN Herstal FN 303. Zbraň američtí vojáci používají ke kontrole davu nebo k zneškodnění podezřelých osob. FN 303 pomocí stlačeného vzduchu vystřeluje speciální plastové projektily až na vzdálenost 50 metrů. Projektily lze naplnit nejrůznějším obsahem, například značkovací barvou, pepřovým sprejem či jinou dráždivou látkou. Výhodou zbraně jsou kompaktní rozměry, unikátní vzhled a tichý chod. Použití zbraně lze vizuálně i akusticky oddělit od opravdových zbraní, a zamezit tak panice v davu.

Další nasazenou zbraní kategorie NLW jsou speciální náboje ráže 40 mm určené pro použití z jednoranných a bubnových ručních granátometů. K dispozici jsou nejrůznější gumové náboje nebo náboje naplněné dráždivou látkou.

Bubnové granátometry musí použít speciální náboje, aby se zajistilo automatické pootočení bubnového zásobníku. Podobné náboje například vyvíjí jihoafrická firma Rippel Effect pro své bubnové granátometry ráže 37/38 mm RLL37/38 a ráže 40 mm RLL40.

Lafetované NLW

Americká námořní pěchota (US Marine Corps) již s úspěchem nasadila speciální nesmrtící granátometry Venom NL/TLMS (Venom Non-Lethal/Tube-Launched Munition System). Venom NL/TLMS využívá blok jednoranných granátometů ráže 38 mm lafetovaných na vozidle, nejčastěji Humvee nebo MRAP.

Granátometry jsou umístěny v přesně daných úhlech tak, aby pokrývaly bezprostřední okolí vozidla až do vzdálenosti 100 m. Na vozidlech jsou nejčastěji umístěny tři bloky po deseti granátometech v úhlech 10°, 20° a 30°. Lze použít nejrůznější munici od gumových projektilů přes kouřové náboje až po náboje s dráždivou látkou nebo flash-bangy.

„Mariňáci požadovali něco, čím by mohli zastavovat a upozorňovat z dostatečné vzdálenosti,“ říká Anita Tate, programová manažerka zavádění zbraní Venom do námořní pěchoty. „Máme tady velmi bezpečný a snadno použitelný systém, který mariňákům lépe pomůže ochránit kontrolní stanoviště a odhalit záměr přijíždějícího vozidla.“

Americká námořní pěchota zároveň rozvíjí další program lafetovaných NLW zbraní označovaných jako MPM-NLWS (Mission Payload Module – Non-Lethal Weapons System). Cílem je vyvinout nesmrtící systém,

který svým dosahem, pokrytím a účinkem překoná současně nasazené lafetované zbraně NLW. V jeho rámci inženýři zkoumají několik možných řešení. Vedoucím kandidátem je systém Medusa od firmy General Dynamics. Medusa využívá blok jednoranných granátometů ráže 66 mm schopných zasáhnout cíl na vzdálenost 30 až 250 m.

Na rozdíl od systému Venom jsou granátometry systému Medusa umístěny v otočné lafetě, lze tak přesně volit úhel, a tedy i dosah granátu. Kruhová odchylka při střelbě na 30 m je pouze 0,8 m, při střelbě na vzdálenost 90 m pak 2,5 m (výraz kruhová odchylka znamená, že polovina munice by měla spadnout do kruhu s uvedenými rozměry, pozn. red.). Vyvíjejí se speciální granáty, které dokážou zasaženou osobu ochromit světelnou, zvukovou i tepelnou složkou.

Budoucí vývoj

Hlavní role však v budoucnu připadne energetickým zbráním. V současné době se testují například mikrovlnné zbraně schopné vyvolat pálivý pocit na pokožce zasažených osob, jako jsou prostředky ADS 1 a ADS 2 (Active Denial System). ADS 1/2 je mikrovlnný zářič s frekvencí 95 GHz, schopný bodově zasáhnout cíl až na vzdálenost tisíc metrů. Mikrovlny rozkmítají vodní molekuly v pokožce zasažené osoby a vyvolají nesnesitelný pocit pálení. Ostatně na stejném principu funguje mikrovlnná trouba.

NWLP také pracuje na nové polovodičové technologii, která umožní konstruovat menší, kompaktnější a levnější mikrovlnné zbraně. „NWLP nyní upravuje ADS 1 do robustnější mobilní platformy, která bude schopná potenciálního operačního nasazení,“ říká Hughes. „Program také vylepšuje systém ADS 2, což je kontejnerová verze vhodná pro operační použití. Pokud uživatel podá žádost, lze systém nasadit, vycvičit operátory a poskytnout provozní podporu systému.“

Je zde však i druhá stránka mince. Zbraně NLW se v armádě setkávají s poměrně velkým odporem. Podle některých je nutné proti smrtící síle protivníka odpovídajícím způsobem reagovat. Použití nesmrtících zbraní může vyvolat u protivníka oprávněný pocit většího bezpečí a povzbudit ho k nepřátelským akcím.

Nebude to zřejmě jediná kontroverze. Američané již systém ADS poslali do Afghánistánu, ale nakonec operačně nenasadili. Důvody byly zřejmě spíše politické než technické: armáda se obávala, že „nová, neznámá a neviditelná zbraň“ vyvolá ještě větší strach a paniku než běžné prostředky. Velení opakovaně odmítalo žádosti velitelů o nasazení této zbraně. Navíc větší problém představovaly v Afghánistánu i Iráku akce jednotlivých protivníků a jejich malých skupin spíše než davové bouře.

Text: Jan Grohmann, foto: US Marine Corps a US Army

Nezapomínejte na nabídku volných kapacit tuzemských výcvikových a školicích zařízení, kterou je možné využít k individuální rodinné rekreaci

Kam na dovolenou?

Počet výcvikových a školicích zařízení Ministerstva obrany se v posledních letech výrazně zúžil, přesto využívání těch zbývajících nabízí celou řadu možností. Kromě nejruznějších školení, vzdělávacích a výcvikových aktivit je možné tato zařízení využít i pro teambuldingové aktivity. A navíc, v případě volných kapacit, rovněž k individuální rodinné rekreaci.

Tuto možnost připouští normativní výnos Ministerstva obrany z 3. ledna 2013 ve znění NVMO 14/2014 Věstníku. A protože se blíží doba dovolených, rozhodli jsme se přinést podrobnější informace o těchto zařízeních, doplněné dovolenkovými aktivitami připadajícími v těchto případech v úvahu.

1 Eduard

Výcvikové školici zařízení Eduard spravuje 4. brigáda rychlého nasazení. Objekt se nachází v Krušných horách poblíž Abertamské křižovatky mezi Jáchymovem a Božím Darem. To samozřejmě předurčuje toto zařízení k zimní rekreaci. Poblíž objektu je malý lyžařský vlek a zhruba čtyři kilometry vzdálený lyžařský areál Klínovec se v posledních letech velice dynamicky rozvíjí. V dosahu je i nový areál Plešivec. Vše doplňují velice kvalitní běžecké tratě po obou stranách státní hranice s Německem. A právě ty je možné v letním období využít k pěší turistice či jízdám na horských kolech. Do známého německého lázeňského horského střediska Oberwiesenthal jsou to asi čtyři kilometry. Lázně Jáchymov s celou řadou procedur jsou ještě blíže. Karlovy Vary jsou vzdáleny zhruba dvacet kilometrů.

Objekt prošel před několika lety celkovou rekonstrukcí. K dispozici jsou dvou- a vícelůžkové velice prostorné pokoje s umyvadlem. Uváděná kapacita je třicet lůžek. Sprchy a sociální zařízení jsou společné na chodbě. K dispozici je velká společenská místnost a velice dobře vybavená kuchyně. V suterénu je sauna. Bezplatné parkování je možné na velkém parkovišti před budovou. Žádosti o přidělení poukazu se zasílají na velitelství 4. brn, vyřizuje pí Klouzová, č. faxu 280 190, č. tel. 280 193.

2 Zlatá vyhlídka

Výcvikové školici zařízení Zlatá vyhlídka provozuje 24. základna dopravního letectva Kbely. Zařízení se nachází na velice pěkném místě ve Špindlerově Mlýně v části Bedřichov zhruba asi tři sta metrů od areálu

Volarezy. Také v tomto případě platí, že prioritní je využít k zimní rekreaci. Tzv. český Aspen nabízí celou řadu velice kvalitních sjezdovek a běžeckých tratí. Podle mnohých turistů jsou ale naše hory stejně krásné, anebo možná ještě krásnější v létě. Je zde možné provozovat horskou turistiku a jízdu na horských kolech. Středisko Špindlerův Mlýn umožňuje navíc v této době bohaté kulturní a společenské vyžití.

Budova sice nepatří z hlediska stavebního k nejmodernějším, přesto má čisté a udržované prostředí. Na pokojích jsou pouze umyvadla. Kapacita je 34 lůžek. Sociální zařízení a sprchy jsou společné na chodbě. K dispozici je společenská místnost, jídelna a kuchyňka. Ke každému pokoji náleží skříňka s kompletním kuchyňským a jídelním vybavením, hrnce, talíře, skleničky, nože, přístroje atd. Přímou u objektu je i menší parkoviště, takže po dohodě se správcem je možné bezplatně parkovat bezprostředně u Zlaté vyhlídky. Což je v případě Špindlerova Mlýna nesporný benefit. Další výhodou je blízkost jednoho z nejlépe vybavených zařízení VLRZ. Za zvýhodněné ceny je zde možné nasmlouvat si stravování včetně plné penze, bazén, wellness a další sportovní a kulturní aktivity.

Žádosti o přidělení poukazu se zasílají na velitelství 24. základny dopravního letectva (VÚ 8407) na č. faxu 207 147, vyřizuje pí Kuchařová, č. tel. 207 348.

3 Špindlerův Mlýn

Výcvikové školici zařízení Špindlerův Mlýn provozuje Agentura služeb Praha. Sídli v části Špindlerova Mlýnu zvané Svatý Petr. Před objektem je pouze malá odstavná plocha. Při příjezdu autem je tedy nebytné vyložit si své věci a vůz zaparkovat na placeném parkovišti VLRZ v Bedřichově. Jedná se o starší budovu se společnými sprchami

a sociálními zařízeními na chodbě. Kapacita je 24 lůžek. Přípravu stravy je zde možné řešit pouze individuálně. I v tomto případě se ale nabízí možnost domluvit si nejen stravování ve zhruba dva kilometry vzdáleném zařízení VLRZ v Bedřichově. Za zvýhodněné ceny je možné zde využít i bazén, wellness provoz a další sportovní a kulturní nabídky. Pro letní dovolenou je tady ideální nabídka horské turistiky a poznávání Krkonoš ze sedla horského kola. Od této horské boudy je možné kolem Tetřevího vodopádu vystoupat Dlouhým dolem na Výrovku, kde si může každý zvolit z celé řady zajímavých hřebenových cest. Jednou z variant je vydat se přes Luční boudu přímo na Sněžku.

Žádosti o přidělení poukazu se zasílají na ředitelství Agentury služeb na č. faxu 216 457, vyřizuje p. Žahour, č. tel. 216 869.

4 Samechov

Výcvikové školici zařízení Samechov provozuje Agentura služeb Praha. Středisko se nachází na břehu Sázavy poblíž Komorního Hrádku. Jedná se o starší vilu, kde je možné využít deset lůžek. Ideální je, pokud se domluví více známých a obsadí najednou celou kapacitu tohoto zařízení. Sprchy a sociální zařízení jsou sice na chodbě, naprostá většina pokojů má však své vlastní. Pro přípravu stravy je k dispozici kuchyňka. Stravovat se je ale možné v některé z blízkých restaurací, případně od pondělí do pátku v Myslívě jen několik kilometrů vzdáleného Komorního Hrádku. Krásná posázavská příroda nabízí kromě turistiky a cykloturistiky možnosti koupání a rybaření. Zařízení leží v blízkosti tzv. Posázavského pacifiku (trempská záležitost), kterým je možné cestovat podél řeky Sázavy na obě strany. K zajímavým destinacím patří nejdaleká obec Sázava s klášterem a zámek či o něco vzdálenější Český Šternberk, Zruč nad Sázavou a Ledec nad Sázavou.

Žádosti o přidělení poukazu se zasílají na ředitelství Agentury služeb na č. faxu 216 457, vyřizuje p. Žahour, č. tel. 216 869.

5 Tři trubky

Lovecký zámek Tři trubky se nachází poblíž soutoku Třítrubeckého a Padrtského potoka (jihovýchodně od Strašic). Na konci osmdesátých let devatenáctého století ho

nechal vybudovat Jeroným Colloredo-Mansfeld. Po zřízení vojenské střelnice ve dvacátých letech minulého století byla z interiérů většina loveckých sbírek přesunuta na Dobříš a zámek i s okolními pozemky odkoupil stát. Od té doby je stavba ve vlastnictví armády. Během německé okupace zde trávil čas polní maršál Walther von Brauchitsch. V roce 1941 po prodělaném infarktu rezignoval na místo vrchního velitele wehrmachtu a mezi roky 1942–1945 pobýval na zámku Tři trubky jako „vrchní lovcí“. Kromě mimořádné architektury a historie objektu určitě zaujme kouzelná příroda v okolí. V bezprostřední blízkosti jsou mimo jiné Padrtské rybníky. Relativní odlehlost místa nabízí naprostý klid a relaxaci, turistické a cykloturistické výlety. Naopak nevýhodou je, že návštěvník si musí vše přivést s sebou. Do nejbližšího obchodu či restaurace je to několik kilometrů. Objekt prošel zatím jen částečnou rekonstrukcí. Kapacita je 35 lůžek. Sociální zařízení a sprchy jsou umístěny na chodbě.

Žádosti o přidělení poukazu se zasílají na ředitelství Agentury služeb na č. faxu 216 457, vyřizuje p. Žahour, č. tel. 216 869.

6 Strážště

Výcvikové školici zařízení Strážště provozuje velitelství Vojenské policie. Objekt se nachází v části obce Drahobuz zvané Strážště, východně od Litoměřic. Jedná se o velice klidnou lokalitu, přímo předurčenou k užití si pohodové dovolené. K dispozici je zde bazén, multifunkční hřiště s umělým povrchem, kde se dá hrát tenis, nohejbal, volejbal i malou kopanou. Možné je využít venkovní posezení s grilem. Kapacita je 22 lůžek.

Pro cyklistické či turistické cesty po okolí se nabízí České středohoří a historická města Litoměřice a Roudnice nad Labem se spoustou turistických zajímavostí. Další z možností je výstup na Říp či návštěvu Vodního světa Úštěk. Rekreační mohou pro individuální přípravu stravy využít velmi dobře zařízenou kuchyňku. V případě větších akcí je možné po domluvě se správcem nasmlouvat dodání teplé stravy. K dispozici je poměrně dobře zařízená společenská místnost.

Žádosti o přidělení poukazu se zasílají na velitelství Vojenské policie na č. faxu 206 760, vyřizuje p. Marian, č. tel. 206 703. Podrobnější informace a tiskopis žádosti se dají získat na www.vppraha.army.cz.

7 Deštné v Orlických horách

Výcvikové školici zařízení Deštné v Orlických horách provozuje 26. pluk velení, řízení

a průzkumu sídlící v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi. Tvoří ho pět samostatně stojících standardizovaných velkých chat ležících v nadmořské výšce 640 metrů. Jsou zde dvou-, tří- a čtyřlůžkové pokoje, z nichž některé jsou vybaveny vlastní koupelnou a sociálním zařízením. Celková ubytovací kapacita je 78 lůžek. V každé chatě je k dispozici společenská místnost s televizí, sauna a kuchyňka s veškerým nezbytným vybavením pro individuální přípravu stravy (mikrovlnná trouba, chladnička, elektrický sporák, základní kuchyňské nádobí). K dispozici je pitná voda z vlastního zdroje s pravidelnými rozbory nezávadnosti a kvality. Možnost stravování je i v nedaleké restauraci (zhruba 200 metrů). Zařízení má rovněž učebnu a barové posezení pro třicet osob.

Středisko je svou polohou předurčeno spíše pro aktivní dovolenou. Opět připadá v úvahu horská turistika a cykloturistika. Jakým si téměř povinným prologem je výstup na 1 027 metrů vysoký Šerlich, ležící na nedaleké státní hranici s Polskem. Z obce Deštné v Orlických horách vychází řada značených turistických cest, cyklotras a naučných stezek. Ve dvacet kilometrů vzdálené Dobrušce je krytý i venkovní bazén.

Žádosti o přidělení poukazu se zasílají na velitelství 26. pluku velení, řízení a průzkumu na č. faxu 231 510, vyřizuje pí Víznerová, č. tel. 231 504, mobil: 702 003 638.

8 Magdalenský mlýn, Jívová

Výcvikové školici zařízení má ve své správě 72. mechanizovaný prapor Přáslavice. Rekreační chata se nachází na okraji vojenského výcvikového prostoru Libavá, 4 km od obce Jívová, 300 metrů od železniční zastávky Jívová. V době prázdnin slouží k týdennímu pobytu rodin. Kapacitně je zařízení přizpůsobeno pro 54 osob. Sestává z hlavní budovy, kde je kuchyně, jídelna, herna, kantýna, a pak z deseti chat typu Šurka, má hřiště na nohejbal s umělým povrchem, hřiště na plážový volejbal a bazén o rozměru 8 × 4 × 1,2 metru.

K tipům na výlety patří především návštěva hradu Šternberk. Mezi další pamětihodnosti, které stojí za návštěvu, patří hrad Kružberk, případně horolezci mohou využít nedaleko stejnojmenné obce Hlavní skálu. Ke koupání a vyhlídkovým plavbám můžete vyrazit na přehradu Slezskou Hart na řece Moravici. Příjemné koupání nabízí i Kružberská přehrada, ke které si můžete udělat pěkný pěší výlet „po červené“ nebo

na kolech (cyklotrasa č. 551, 503). Pro děti může být zážitkem návštěva podzemního systému Javoříčských jeskyní s komplexem chodeb, dómu a propastí s devonskými vápenci.

Kontakt: kpt. Ing. Andrej Tomaščík, VÚ 5153, 783 54 Přáslavice, telefon: 973 407 803, fax: 973 407 650, e-mail: vu5153@email.cz

9 Kníničky, Brno-Bystřice

Výcvikové školici zařízení má ve své správě Univerzita obrany Brno. Zařízení se nachází na severozápadě Brna a má kapacitu 39 lůžek. K dispozici je společná kuchyň s jídelnou, společenská místnost, společná sociální zařízení, je tu možnost grilování a stolní tenis. Je možné vypůjčit si kola či zařízení loděnice, která je součástí zařízení. K turistickým tipům patří například Zoologická zahrada na Mniší hoře, Údolí oddechu i hrad Veveří. V Bystřici roste pravděpodobně i nejstarší strom na území města Brna, asi 400 let stará lípa srdčitá. Pokud budete mít štěstí, v místních lesích můžete potkat potulující se záhadné zvíře, označované za hypotetického čupakubru®.

Kontakt: prap. Aleš Volovec, Alc.: 442 637, mobil: 702 003 319. Na základě žádosti o přidělení poukazu rozhoduje kvestor.

10 Veronika, Malá Morávka

Výcvikové školici zařízení má ve své správě Univerzita obrany Brno. Celková kapacita je 41 lůžek. Každý pokoj je vybaven kuchyňským koutem, sociální zařízení jsou společná, je tu možnost suchého saunování. Okolí je jako stvořené pro turistiku a pro zimní sporty. Další výhodou je blízkost vybaveného zařízení VLRZ Ovčárna. Za zvýhodněné ceny je zde možné nasmlouvat si stravování včetně plné penze, bazén, wellness a využít i další sportovní a kulturní aktivity.

Kontakt: prap. Aleš Volovec, Alc.: 442 637, mobil: 702 003 319. Na základě žádosti o přidělení poukazu rozhoduje kvestor.

11 Tvrz Adam, Mladkov

Výcvikové školici zařízení provozuje 21. základna taktického letectva Čáslav. Nachází se mezi obcemi Mladkov a České Petrovice v Orlických horách. Tvoří ho dvoupatrová zděná budova o celkové kapacitě 31 lůžek, společenská místnost, učebna, společná kuchyně pro každý pokoj, herna a sociální zařízení se sprchami. V areálu je možné využít tenisový kurt, nohejbalový kurt, kurt pro plážový volejbal a venkovní nadzemní bazén.

K dispozici je venkovní posezení s ohništěm ke grilování. K turistickým zajímavostem

A fakta

Ubytování v těchto zařízeních k rekreaci a sportovnímu využití:

Žádat o vydání poukazu k ubytování v zařízení za účelem rekreace a sportovního využití mohou pouze osoby, kterým je určen fond kulturních a sociálních potřeb organizační složky státu – Ministerstva obrany, vojenští důchodci a veteráni (dále jen „žadatel“). Pobytu se mohou zúčastnit spolu s žadatelem rodinní příslušníci a osoby blízké.

Žádost o ubytování v zařízení se podává provozovateli nejpozději 30 dní před požadovaným termínem ubytování.

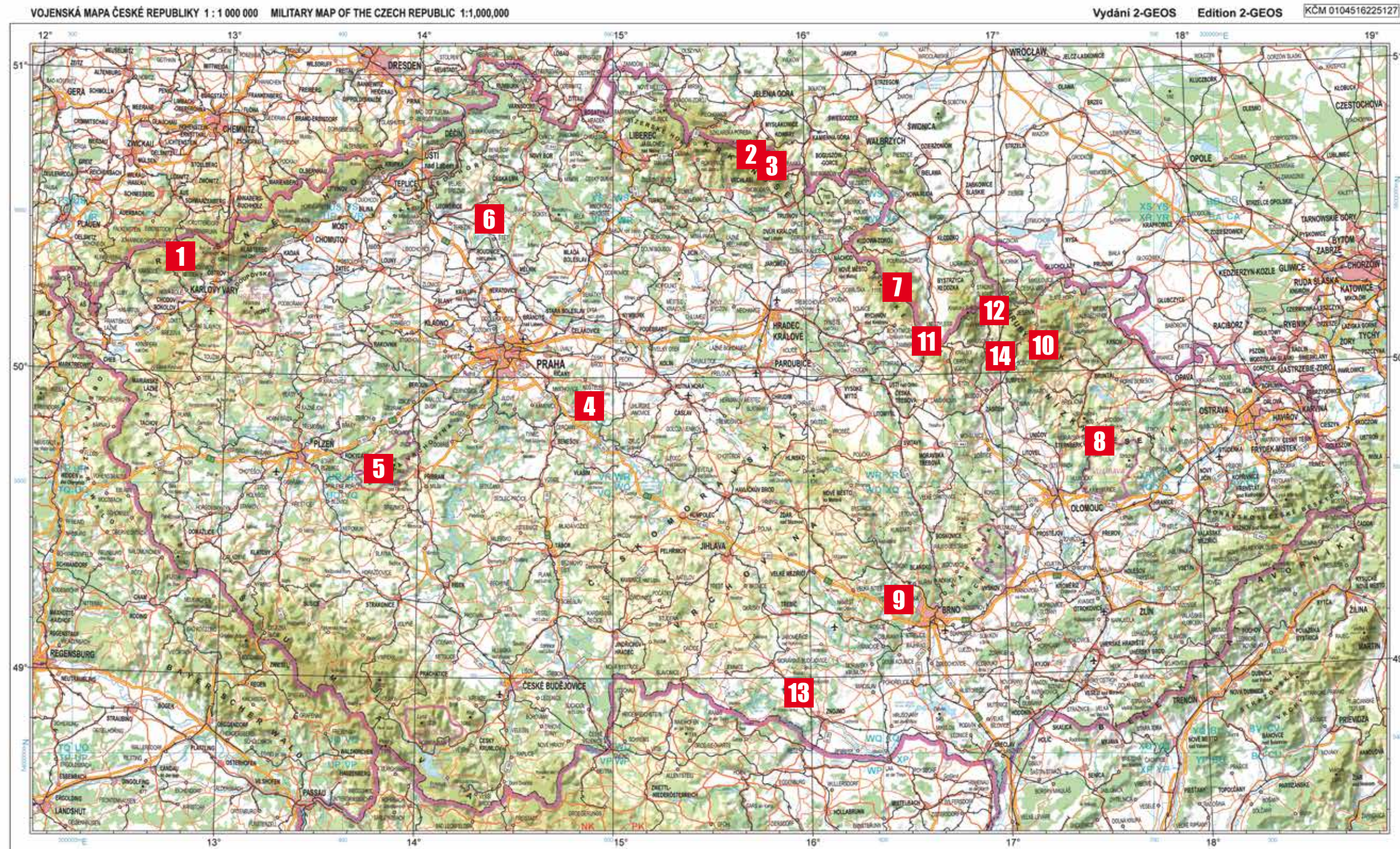
Úhrada za ubytování:

Za ubytování v zařízení, které se poskytuje k rekreaci a sportovnímu využití, musejí žadatelé uhradit stanovenou částku před zahájením pobytu. Žadatel je při zahájení pobytu povinen předložit správci doklad o zaplacení. Předčasné ukončení pobytu bez vážného důvodu nezakládá nárok na vrácení úhrady. Vážnými důvody se pro účely tohoto normativního výnosu rozumějí důvody vzniku dočasné pracovní neschopnosti a důvody pro poskytování služebního volna vojákům z povolání pro překážky ve službě.

Ubytované osoby, které jsou ve služebním poměru vojáka z povolání nebo jsou v pracovním poměru k organizační složce státu – Ministerstvu obrany, hradí 50% ze stanovené výše úhrady za ubytování pro dané výcvikové a školicí zařízení. Ostatní osoby platí 100%.

Stravování:

Větší část školicích a výcvikových zařízení nemá k dispozici restauraci, ve které se připravuje teplá strava. Je vybavena pouze kuchyní na její individuální přípravu. V těch zařízeních, kde je strava k dispozici, je ji možné poskytnout na základě povolení vedoucího organizačního celku, kterému stravovací zařízení náleží. A to za předpokladu, že má volnou kapacitu a dovoluje to režim utajení.

v blízkém okolí patří například naučná stezka Zemská brána, Pastvinská přehrada, Vojenské muzeum Králíky nebo rozhledna na Suchém vrchu. V zimních měsících je možnost využití zimních sportů ve střediscích České Petrovice, Buková hora a Dolní Morava.

Kontakt: nrap. Michal Šašma, Alc.: 375 014

12 Petříkov, Ostružná

Výcvikové školicí zařízení provozuje 21. základna taktického letectva Časlav. Nachází se jeden kilometr od obce Ostružná na okraji Rychlebských hor

a Hrubého Jeseníku. K turistickým zajímavostem v blízkém okolí patří především zimní středisko Ramzová, město a lázně Jeseník, turistická chata Paprsek. Rekreční zařízení tvoří jednopatrová zděná budova se zvýšeným podkrovím o celkové kapacitě 20 lůžek, společenská místnost, společná kuchyň pro každý pokoj, sociální zařízení, lyžařna a herna. V areálu je možné využít venkovní nadzemní bazén a k dispozici je venkovní posezení s možností ohniště ke grilování.

Kontakt: nrap. Michal Šašma, Alc.: 375 014

13 Husita, Štítary

Výcvikové školicí zařízení provozuje prapor zabezpečení Velitelství výcviku – Vojenské akademie Výchov. Zařízení se nachází ve Štítarském lese nedaleko Vranovské přehrady. V celém areálu je k dispozici 60 lůžek v 19 pokojích. Zařízení je možné využít jak k rekreačním pobytům, tak i k pobytu o víkendu. Na své si přijdou milovníci turistiky, cykloturistiky i kulturních památek. Žádost o přidělení poukazu se podává cestou náčelníka osobního

štábu VÚ 1970 veliteli VÚ 1970 nejpozději 30 dnů před požadovaným termínem nástupu.

Kontakt: npor. Zuzana Králíková, Alc.: 425 221, 601 580 438

14 Dolní Morava

Zařízení provozuje Agentura logistiky ve Štěpánově. Výcvikové školicí zařízení se nachází v malebném kraji pod Králíckým Sněžníkem. Za návštěvu stojí unikátní jeskynní systém s vrtvy Velkého a Malého mamutiho pramene. Mezi další tipy na výlety patří Králická pevnostní oblast, rozhledna Klepy, termální lázně Velké Losiny nebo

pramen řeky Moravy. Ubytovací kapacita zařízení je 26 lůžek. Formuláře žádosti a zároveň registrační systém najdete na stránkách intranetu Agentury logistiky Štěpánov. Kontakt: o. z. Jana Krejčí, Alc.: 408 011, Jana.Krejci@SIS.ACR

Posledním – patnáctým – výcvikovým školicím zařízením je účelové zařízení **Olešná** na Orlické přehradě. Vzhledem k obtížnosti jeho využití pro případnou rekreaci o něm ale další podrobnosti neuvádíme.

Text: Vladimír Marek a Jana Deckerová, foto: Rudolf Zahour a archiv školicích výcvikových zařízení, mapa: VGHMÚř Dobruška

Třináctý ročník mezinárodního veletrhu obranné a bezpečnostní techniky

IDET 2015

Obrněná technika, moderní trendy, budoucnost, spolupráce a připravenost. I tak se dá specifikovat významný veletrh IDET, který přilákal návštěvníky nejen z celé Evropy. Součástí byl i zajímavý odborný doprovodný program, kde experti na obranné a bezpečnostní technologie diskutovali o aktuálních tématech.

Veletrh je koncipován jako proexportní platforma pro český obranný a bezpečnostní průmysl. Koná se s podporou a za účasti nejvýznamnějších politických a vojenských představitelů České republiky. Záštitu nad veletrhem převzal ministr obrany Martin Stropnický. Největším vystavovatelem je Ministerstvo obrany ČR a Armáda ČR na celkové ploše 7 580 metrů čtverečních. V tomto roce se na expozici podílelo 181 příslušníků resortu se 43 kusy techniky. Veletrh navštívili zahraniční armádní delegace a delegace zahraničních ministerstev obrany pro vyzbrojování z 20 zemí světa. Vůbec poprvé hostila Česká republika i konferenci Evropské

obránné agentury (EDA), kterou zahájil ministr Stropnický a generál Baloun.

Jsme tým

Letošní expozice Ministerstva obrany a Armády České republiky nesla symbolický název Společně to dokážeme – jsme tým. Toto motto platí také pro působení vojáků v zahraničních operacích. Expozice resortu obrany tak nabídla výjimečnou příležitost nahlédnout do života vojenské základny při nasazení jednotek AČR v zahraničí. Velikost a uzpůsobení jednotlivých částí byly samozřejmě přizpůsobeny prostorovým možnostem výstavní plochy. Představu o chodu

základny si však pozorný návštěvník vytvořil. Vojenská základna je při nasazení v zahraniční misi v určitém slova smyslu „malé městečko“, které po dobu působení zabezpečuje jednotkám zázemí pro jejich práci.

Taktické operační centrum

Pavilon P nabídl návštěvníkům pohled do zákulisí taktického operačního centra a společného operačního centra. Symbolický „mozek a srdce“ základny představil fungování, způsoby komunikace a spojení mezi jednotkami (digitální i analogová spojovací technika, komunikační a informační modul). Mobilní a hydrometeorologické pracoviště se soupravou GeMoZ-C představovalo přímou geografickou a meteorografickou podporu vojsk (štábu) při cvičeních a v operacích. Pomocí heliových balonů a vzducholodi ukázalo činnost připojených čidel a sond, které jsou nedílnou součástí předpovědi počasí. Těmto specialistům z Dobrušky v čele s podplukovníkem Jiřím Skladowským pokládali návštěvníci řadu zvědavých dotazů. Dozvěděli se tak, že jejich činnost nespočívá jen v tvorbě map a předpovědích počasí, ale že jsou pro své rychlé nasazení velice ceněni při všech živelných pohromách, kupříkladu při stavbách provizorních mostů, kdy geodetické skupiny posílají jako první potřebné údaje a měření. Jejich reporty jsou tak

neocenitelné: využívá je nejen armáda, ale i úřady a ambasády po celé republice.

Venkovní expozice

Zóna s ubytovacími kontejnery, kuchyní a jídelnou, logisticko-opravárenská zóna, polní muniční sklad, skladovací kontejner a pojezdná zámečnická dílna. To je jen malý zlomek venkovní výstavní expozice, která návštěvníkům ukázala profesionální vybavení a techniku v čele s roboty Teodor a Talon, kteří jsou určeni k průzkumu nevybuchlé munice. Zájemci si mohli prohlédnout i protichemické a biologické obleky. Nechyběl ani těžký pyrotechnický oděv, který váží několik desítek kilogramů. Vojenská policie přichystala ukázkou mobilního kontrolního pracoviště vstupu, které se využívá na misích, pro odbavení cestujících a pro celkovou kontrolu za pomoci vyspělých rentgenů. Děti pak zaujala ukáзка obrněné techniky, houfnice DANA, vrtulníků a radiolokátoru Artur. Nechyběla ani profesionální polní transfuzní stanice a hematologická laboratoř.

Vystavovatelé z celého světa

Přehlídka nejmodernější techniky, komunikačních, zabezpečovacích a zbraňových systémů, moderních tkanin, ale

i průzkumných prostředků. Tak by se dal specifikovat profil vystavujících firem. Těch přijelo do Brna několik stovek. Expozice některých z nich byla v neustálém obležení. Bylo možné vyzkoušet si laserovou střelnici, potěškat si moderní zbraně a balistické vesty, ale i zjistit, co vojáci jedí na misích, daleko od základen. Česká zbrojovka na svém stánku ukázala všechny novodobé modely krátkých i dlouhých zbraní, zejména pak útočnou pušku Bren, novodobý Scorpion EVO či pistoli Duty. K vidění byla i ucelená řada balistické ochrany jednotlivce, včetně nové vesty pro AČR. Návštěvníky zaujal i radar Commander od firmy BAE Systems. Radar provozuje již řadu let Královské letectvo Velké Británie. Všechny technologie jsou dostupné a ověřené provozem. BAE Systems se také chlubí propracovaným systémem logistiky, servisu a školení.

Titus vs. Vega

Armáda ČR plánuje pro své jednotky nakoupit nová kolová spojovací a velitelská obrněná vozidla. Podmínkou je využití podvozku společnosti Tatra Trucks. Takové podmínky splňují na trhu (mimo jiné) dvě vozidla, Titus francouzské společnosti Nexter a Vega od SVOS Přelouč. Na první pohled obě vozidla připomínají klasické MRAPy. Oproti MRAPům však tato vozidla disponují řádově lepší průchodností terénu

a lepšími jízdními vlastnostmi. Vozidla Vega a Titus není problém nasadit v těžkém terénu při zachování vynikající stability. Prázdná hmotnost vozidla Titus je 16 tun. Podvozek snese zatížení až 26 tun. Francouzský stroj je platformou, kterou lze osadit nejrůznějšími elektronickými, senzorickými nebo komunikačními systémy. Konstrukce snese lafetaci zbraní až do ráže 20 mm. Vega rovněž využívá podvozek české Tatro 6x6, ale jiného uspořádání. Prázdná hmotnost Vegy je 15 tun. Užité vlastnosti jsou podobné, obě vozidla se však liší v uspořádání a rozměrech nákladového prostoru. Dostatečně velký vnitřní prostor je nutný pro vytvoření pracovních podmínek operátorů a instalaci elektronických a komunikačních systémů.

Samohybné houfnice ze Slovenska

Slovenská firma Konštrukta Defence představila na veletrhu IDET hned dvojici houfnic. První je dobře známá houfnice Zuzana 2 s dělem 155 mm. Úplnou novinkou je však lehká samohybná houfnice Eva využívající podvozek Tatro. Eva svým konceptem připomíná jihoafrickou houfnici T5-52 nebo francouzskou houfnici Caesar. Automatický zásobník pojme 12 nábojů a prachových náplní. Další 12 nábojů je přítomno ve vozidle. Houfnici lze ovládat z kabiny. Eva funguje v automatickém i manuálním módu. Posádku tvoří tři vojáci. Na rozdíl od těžkých pásových houfnic Eva poskytuje posádce menší balistickou ochranu. Eva je však konstrukčně jednodušší, produkčně a provozně levnější a má nízké nároky na údržbu či logistiku. Houfnici Eva o hmotnosti 20,5 t lze navíc přepravit dopravním letadlem C-130 Hercules.

Zlatý IDET

Hřebem veletrhu je ocenění pro vystavovatele, respektive jejich exponáty. Odborná hodnotitelská komise pod vedením plk. prof. Ing. Martina Macka, prorektora Univerzity obrany Brno, vybrala následující produkty: AT21201 Hlasová komunikační brána (VCG) v kategorii Vojenská a bezpečnostní komunikační a informační technologie; systémy velení a spojení od výrobce Aliter Technologies, a. s.; nepromokavý oděv s nanovláknovou membránou v kategorii Vojenská a bezpečnostní logistika a služby výrobce Nanomembrane, s. r. o.; přesný přistávací radar PAR-E v kategorii Vojenská a bezpečnostní technika – radiolokátory a radiotechnické systémy výrobce ELDIS Pardubice, s. r. o.; vesta balistická skrytá CZ 4M VIP v kategorii Vojenská a bezpečnostní logistika a služby výrobce Česká zbrojovka, a. s., a kolové vozidlo TITUS® v kategorii Vojenská a bezpečnostní technika od Nexter Systéme.

Text a foto: Michal Voska

Prezident a vrchní velitel ozbrojených sil České republiky Miloš Zeman jmenoval při slavnostním ceremoniálu na Pražském hradě generálporučíka Josefa Bečváře novým náčelníkem Generálního štábu AČR.

Na Pražském hradě v Rudolfově galerii se uskutečnilo slavnostní shromáždění konané při příležitosti sedmdesátého výročí ukončení druhé světové války a uctění památky padlých vojáků. Prezident republiky Miloš Zeman při této příležitosti ocenil veterány druhé světové války i současné vojáky české armády.

Ke Dni vítězství se při příležitosti oslav 70. výročí konce druhé světové války konal v Kongresovém centru v Praze slavnostní koncert Ústřední hudby Armády České republiky.

V západočeské metropoli Plzni probíhaly vzpomínkové akce k 70. výročí osvobození města. Na letošní Slavnosti svobody přijela více než dvacítko válečných veteránů z Ameriky a Belgie. Pietní vzpomínky se zúčastnili i ministr obrany Martin Stropnický a náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Josef Bečvář.

Na Čestném dvoře Národního památníku na Vítkově se konal tradiční pietní akt, který připomněl 70. výročí konce druhé světové války. Zúčastnili se ho nejvyšší státní představitelé, zástupci velení české armády, včetně válečných veteránů a široké veřejnosti.

Ministr obrany Martin Stropnický ocenil jedenáct osobností nejvyšším resortním vyznamenáním. Kříž obrany státu či Zlatou lípu ministra obrany obdrželi in memoriam nejen příslušníci domácího odboje z druhé světové války, ale také další významné osobnosti.

Ministr obrany Martin Stropnický a náčelník Generálního štábu AČR generálporučík Josef Bečvář uctili památku padlých v bojích o Rozhlas. Součástí vzpomínkové akce bylo slavnostní odhalení pamětní desky se jmény dalších 81 lidí, kteří v květnových dnech roku 1945 padli v boji o Rozhlas. Nově se tak počet padlých rozrostl na 170 jmen.

Vrchní velitel ozbrojených sil a prezident republiky Miloš Zeman předal v pátek na Pražském hradě při příležitosti 70. výročí konce druhé světové války jmenovací dekrety šesti generálům.

Zaujalo nás v poslední době

Poblíž francouzského Arrasu vyvrcholila pouť Československé obce legionářské pořadaná u příležitosti 100. výročí bitvy, na které se kromě jiných jednotek podílela československá rota Nazdar. Památku prvoválečných a druhoválečných veteránů uctil ve Francii i ministr obrany Martin Stropnický.

Biker Jaroslav Kulhavý poprvé v kariéře získal titul mistra Evropy v maratonu na horských kolech. Vítězstvím v závodě na 98 km v Singenu tak doplnil svou jedinečnou sbírku a získal poslední velký titul. Třicetiletý Kulhavý z Dukly Praha zvítězil v čase 3:22:02.

Ministr obrany Martin Stropnický podepsal v Alžíru se svým protějškem Ahmedem Gaidem Salahem mezivládní dohodu o spolupráci v oblasti obrany. Ta vytváří předpoklady pro rozvoj bilaterální vojenské spolupráce, například v oblasti výcviku a vzdělávání, výzkumu a vývoje či v oblasti boje proti terorismu.

První zahraniční oficiální návštěva náčelníka Generálního štábu AČR generálporučíka Josefa Bečváře vedla tradičně na Slovensko, kde jednal se svým slovenským protějškem, generálporučíkem Milanem Maximem. Předmětem jednání bylo pokračování nadstandartní úzké spolupráce obou armád, hodnotila se spolupráce na nedávných významných cvičeních a probírala se i témata společných projektů vzdušných sil a zintenzivnění spolupráce pozemních sil.

Chemici 4. brigády rychlého nasazení a 7. mechanizované brigády nacvičovali ve výcvikovém a testovacím centru ve slovenských Zemianských Kostoľanoch, jak pracovat s otravnými látkami. Pomocí detekčních prostředků zjišťovali přítomnost reálných bojových chemických látek jako yperitu, sarinu nebo látky VX.

Ve Valticích proběhlo třetí společné jednání vlád České a Slovenské republiky. Na programu byly mimo jiné otázky obrany, které diskutovali ministři obrany Martin Stropnický a Martin Glváč s náčelníky generálních štábů generálporučíkem Josefem Bečvářem a generálporučíkem Milanem Maximem. Spolupráce obou zemí bude pokračovat v rámci ochrany vzdušného prostoru nebo společných vojenských cvičení.

Ministr obrany Martin Stropnický se na půdě Poslanecké sněmovny PČR zúčastnil 2. ročníku národní bezpečnostní konference s názvem Naše bezpečnost není samozřejmost. Ve svém příspěvku představil především vlastní pohled na bezpečnostní prostředí, ve kterém se Česká republika a její obrana pohybují.

Vyzkoušej svůj postřeh

Naleznete pět rozdílů na fotografii pořízené u příležitosti stého výročí bitvy u Arrasu? Řešení přinášíme pod obrázkem.

Tentokrát jsme zvolili fotografii pořízenou během pouti organizované Československou obcí legionářskou u příležitosti 100. výročí bitvy československých legionářů poblíž francouzského Arrasu. Akce se kromě veteránů a mnoha významných hostů účastnil i ministr obrany ČR Martin Stropnický.

V pravé části snímku je památník Marokánské divize, který byl postaven na místě kóty 140, o kterou byly svedeny nejtvrdší boje. V okamžiku, kdy zrovna v těchto místech padli všichni důstojníci roty Nazdar, vedl do útoku zbývající vojáci četař Ivan Štafl. Právě za hrdinství prokázané u Arrasu byl povýšen do důstojnické hodnosti a velel četě. Uctít památku tohoto legendárního legionáře přijeli do Arrasu i jeho příbuzní.

„Byl to můj kmotr, bratr mé babičky. Všichni jsme k němu vzhlíželi. V době okupace se zapojil od odboje, byl zavřený na Pantráci. Nacisté nad ním vynесли trest smrti.

V pohnutých květnových dnech roku 1945 ho osvobodili, šel bojovat rovnou na barikády. V padesátých letech byl opět odsouzen na deset let,” vzpomínala Helena Jírová.

V levé části je možné vidět dobové stejnoky, jaké měli příslušníci roty Nazdar. Především prvky výstroje červené barvy byly dobře viditelné na dálku, což bylo jedním z důvodů poměrně velkých ztrát. Rota Nazdar během jediného dne 9. května 1915 přišla o 42 mužů a dalších 90 jich bylo zraněno.

Na snímku je i hedvábný praporec roty, který našim vojákům vyšly bayonnské dámy. V době útoku ho nesl zabalený do stánového dílce praporečnick Karel Bezdiček. Také ten zahynul během této bitvy: údajně byl zasažen střelou do hrudi a spadl do německých zákopů. Přes veškeré úsilí se po boji nepodařilo najít ani jeho tělo, ani praporec.

Připravil: Michal Voska a Vladimír Marek, foto: Vladimír Marek

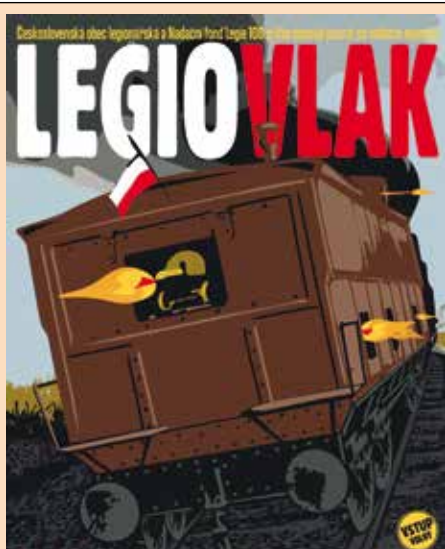
Plukovník gšt. Vladimír Barca velitel 25. protiletadlového raketového pluku

Radost mám z probíhající přípravy našich vojáků na mezinárodní cvičení Tobruk Legacy 2015, které se uskuteční v druhé polovině června ve vojenském újezdu Boletice. Od prvotní myšlenky společného cvičení jednotek pozemní protivzdušné obrany až po současný stav jsme odvedli velký kus práce, který se nám, dle mého přesvědčení, vrátí v podobě úspěšného cvičení. Potěšilo mě i nasazení našich příslušníků, s jakým plnili úkoly v rámci cvičení Safeguard Teme-lín 2015.

Lidé z mého okolí o mně často hovoří jako o člověku s optimistickým pohledem na svět. Podle úsloví „všechno zlé je k něčemu dobré“ se snažím za vším hledat především to pozitivní. Nemohu tedy říci, že by mě v poslední době něco výrazně našťavalo.

Vzpomínková jízda Legiovlaaku

Z pražského Hlavního nádraží slavnostně vyjela v polovině května unikátní replika Legiovlaaku s jedenácti vagóny, kterým si Československá obec legionářská ve spolupráci s Ministerstvem obrany a dalšími institucemi připomíná sto let od vzniku československých legií. Jeho jízda je také vzpomínkou na naše legionáře, kteří bojovali na všech frontách v Srbsku, Itálii, Francii a Rusku, k jejichž tradičnímu odkazu se naše armáda hrdě hlásí. Legiovlak je nejviditelnější součástí projektu Legie 100, na kterém Ministerstvo obrany s Československou obcí legionářskou dlouhodobě spolupracuje. Více informací naleznete na www.csol.cz.

Text: Jana Deckerová, foto: army.cz

Interní komunikační portál

www.ikp.army.cz

Některé dotazy na IKP poukázaly na nejasnosti uživatelů portálu v problematice omezení občanských práv vojáků. Níže uvádíme odpověď na jeden z dotazů:

Dobrý den. Chci se zeptat, zdali máme, jako vojáci z povolání, možnost být členy registrovaných spolků dle občanského zákoníku. Popřípadě, zda můžeme být zvoleni do funkce předsedy spolku.

Odpověď: Ano, můžete.

Je to stejné jako dříve u občanských sdružení.

Voják má sice zákonem omezena některá občanská práva (§ 44 až 47 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů). Omezení se však týká jen těch práv a v tom rozsahu, jak je řečeno v uvedených ustanoveních zákona, viz citace níže:

§ 44

Shromáždovací právo

Voják nesmí ve vojenských objektech pořádat politická shromáždění ani provádět politickou agitaci.

§ 45

Sdružovací právo

(1) Voják nesmí být členem politické strany, politického hnutí a odborové organizace.
(2) Vojáci se mohou sdružovat v profesních sdruženích, jejichž činnost musí být zabezpečena dohodou o spolupráci s ministerstvem a vnitřní normou ministerstva.

§ 46

Právo svobodně projevovat náboženství nebo víru

Voják nesmí pořádat náboženské obřady a bohoslužby a účastnit se jich, brání-li tomu důležitý zájem služby, nekoná-li službu duchovního podle § 43.

§ 47

Hospodářská a sociální práva

(1) Voják může výjimečně vykonávat výdělečnou činnost pouze s písemným souhlasem služebního orgánu, neovlivní-li tato činnost výkon jeho služby nebo jiný důležitý zájem ozbrojených sil.

(2) Služební orgán může udělený souhlas písemně odvolat. V odvolání souhlasu je služební orgán povinen uvést důvody změny svého rozhodnutí. Voják je pak povinen bez zbytečného odkladu výdělečnou činnost skončit způsobem vyplývajícím pro její skončení z příslušných právních předpisů.

(3) Voják smí vykonávat činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou a správu vlastního majetku.

(4) Voják nesmí vykonávat činnost odpovědného zástupce podle zvláštních právních předpisů ani být členem statutárních nebo kontrolních orgánů právnických osob, které provozují podnikatelskou činnost, s výjimkou členství ve statutárních nebo kontrolních orgánech nestavebních bytových družstev zřízených ke správě bytového fondu, a právnických osob a organizačních složek státu, jejichž zřizovatelem nebo zakladatelem je ministerstvo nebo jiný správní úřad.

To znamená, že voják v činné službě může být členem spolku (ve smyslu ustanovení § 214 a § 232 až 235 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku), nikoliv však politické strany, politického hnutí nebo odborové organizace.

Redakce IKP

V příštím čísle se podíváme na další zajímavosti z provozu portálu.

K tomu, abyste mohli na svém mobilním telefonu či tabletu číst QR kódy, musí mít vaše zařízení fotoaparát a nainstalovanou čtečku čárových kódů. Pro prohlížení QR kódů s webovou adresou je nutné mít aktivované datové připojení k internetu (buď jako mobilní data nebo připojení přes Wi-Fi). Načtení QR kódu je opravdu velmi snadné...

■ Spustit aplikaci čtečka QR kódů ve vašem smartphonu.

■ Zaměřit na obrázek QR kódu a počkat, než jej čtečka zaostří a naskenuje.

■ Zvolit akci, kterou vám čtečka nabídne. Např. když se jedná o webovou adresu, nabídne vám otevření webu v internetovém prohlížeči vašeho mobilu.

Aktuální číslo A reportu ve formátu PDF naleznete po načtení QR kódu na obálce. Multimediální obsah článku naleznete po načtení QR kódu u článku.

Areport

Vydává MO ČR
Odbor komunikace a propagace
Tychonova 1, 160 01 Praha 6
IČO 60162694
www.army.cz

Redakce
Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6
Telefony: 973 215 553, 973 215 786
Fax: 973 215 933
E-mail: areport@centrum.cz

Šéfredaktor: Vladimír Marek

Grafická úprava: Andrea Bělohávková

Jazyková korektura: Jana Menšíková

V jednotkách ozbrojených sil rozšiřuje

VHÚ Praha – produkční oddělení

Rooseveltova 23, 161 05 Praha 6

Olga Endlová, tel. 973 215 563

Tisk: EUROPRINT, a. s.

Číslo indexu: 45 011

ISSN 1211-801X

Evidenční číslo: MK ČR E 5254

Uzávěrka čísla: 2. 6. 2015

Toto číslo vyšlo dne: 8. 6. 2015

Foto na titulní straně: CEFE

kontakty do redakce

Vladimír Marek (šéfredaktor)

telefon: 973 215 648

mobil: 724 033 410

e-mail: v.mare@post.cz

Jana Deckerová (redaktorka)

mobil: 606 604 733

e-mail: jana.deckerova@email.cz

Michal Voska (redaktor)

telefon: 973 215 868

mobil: 724 850 598

e-mail: voska.m@seznam.cz

Andrea Bělohávková (grafika)

telefon: 973 215 786

mobil: 601 579 644

e-mail: andrea.belohlavkova@seznam.cz

Jan Kouba (fotograf)

telefon: 973 215 664

mobil: 606 674 257

e-mail: foto.kouba@volny.cz

redakční rada

Jan Pejšek, plk. Jana Růžicková,
Vladimír Lukovský, Olga Haladová

informace pro autory

Aby mohla redakce proplatit honorář za zveřejněný příspěvek, musí jí autor zaslat tyto údaje:

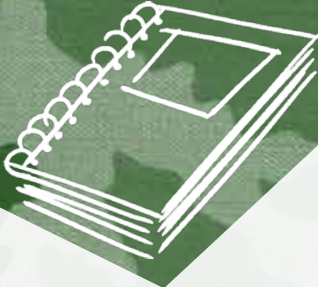
- jméno a příjmení,
- datum narození (NE rodné číslo!),
- údaj, zda jde o VZP, o. z., AZ, anebo osobu mimo resort,
- adresu bydliště.

V případě VZP, o. z. i přísl. AZ dále:

- číslo VÚ či VZ a město posádky,
 - číslo RFO, který je vyplácí.
- V případě osoby mimo resort:
- číslo účtu, na který má být poslán honorář,
 - název a číslo banky,
 - na faxové č. 973 215 933 poslat kopii průkazního listu k tomuto účtu.

Tyto údaje je účelné uvádět současně se zasíláním článkem. Není v silách redakce je zpětně zjišťovat.

manuál profesionálního vojáka

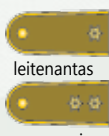
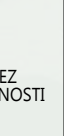
Seznamte se s vojenským hodnostním označením armád NATO

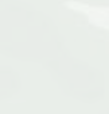
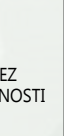

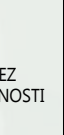
Litva

Litva (oficiální název Litevská republika) – anglicky Lithuania – je nejjižnější a největší ze tří pobaltských zemí. První litevské státní útvary vznikly v 10. až 13. století. V roce 1240 se spojily ve Velkoknížectví litevské. Litva je parlamentní demokracií. Hlavním městem je Vilnius, kde je také sídlo hlavy státu – prezidenta, vlády a parlamentu. Litva je od roku 2004 členem Severoatlantické aliance a Evropské unie. V současné době má k dispozici plně profesionální

armádu o zhruba osmi tisících vojácích. Dalších 4 500 dobrovolníků tvoří zálohy. Nedávné události na Ukrajině přinesly naprosto vážně myšlené úvahy o obnovení již zrušené vojenské základní služby. Tuto změnu ale musí schválit litevský parlament. Litevské ozbrojené síly tvoří pozemní síly, vzdušné síly a námořnictvo. České vzdušné síly již dvakrát pomáhaly zajišťovat ochranu litevského vzdušného prostoru.

	OR1	OR2	OR3	OR4	OR5	OR6	OR7	OR8	OR9		
	BEZ OZNAČENÍ										
	elnis	grandinis	jaunesnysis seržantas	seržantas	vyresnysis seržantas	veršila	jaunesnysis puskarinikis	puskarinikis	vyresnysis puskarinikis		
	OF1	OF2	OF3	OF4	OF5	OF6	OF7	OF8	OF9	OF10	
										BEZ HODNOSTI	BEZ HODNOSTI
	leitenantas	kapitonas	majoras	pulkininkas leitenantas	pulkininkas	brigados generolas	generolas majoras	generolas leitenantas			

	OR1	OR2	OR3	OR4	OR5	OR6	OR7	OR8	OR9		
	BEZ OZNAČENÍ										
	elnis	grandinis	jaunesnysis seržantas	seržantas	vyresnysis seržantas	veršila	jaunesnysis puskarinikis	puskarinikis	vyresnysis puskarinikis		
	OF1	OF2	OF3	OF4	OF5	OF6	OF7	OF8	OF9	OF10	
										BEZ HODNOSTI	BEZ HODNOSTI
	leitenantas	kapitonas	majoras	pulkininkas leitenantas	pulkininkas	brigados generolas	generolas majoras	generolas leitenantas			

	OR1	OR2	OR3	OR4	OR5	OR6	OR7	OR8	OR9		
	BEZ OZNAČENÍ										
	jūreivis	grandinis	jaunesnysis seržantas	seržantas	vyresnysis seržantas	laivūnas	jaunesnysis puskarinikis	puskarinikis	vyresnysis puskarinikis		
	OF1	OF2	OF3	OF4	OF5	OF6	OF7	OF8	OF9	OF10	
										BEZ HODNOSTI	BEZ HODNOSTI
	leitenantas	kapitonas leitenantas	komandoras leitenantas	komandoras	jūru kapitonas	flotilės admirolas	kontradmirolas	viceadmirolas			

IRON ENGINEER 2015

LETIŠTĚ BECHYNĚ

2.7.2015

PŘEKÁŽKOVÝ ZÁVOD JEDNOTLIVCŮ A TŘÍČLENNÝCH DRUŽSTEV V RÁMCI DNE ŽENISTY 2015

Závod zaměřený na rychlost, obratnost, sílu, vytrvalost a týmovou spolupráci.

Termín: 2. 7. 2015 od 9:00 hod.

Ústroj: oděv vz. 95

Kategorie:

"A" - tříčlenná družstva

"B" - jednotlivci

Trať: 10 km s umělými a přírodními překážkami

Přihlášky: faxem 307 099 do 26. 6. 2015

Další informace: kpt. Mgr. Eduard Zíka, mob. 601 579 624

Vojenská zdravotní pojišťovna ČR

Armádě ČR

**22
LET**

S VÁMI

VoZP ČR - PROGRAM PREVENTIVNÍ ZDRAVOTNÍ PÉČE:

DĚTI, DOSPĚLÍ, OČKOVÁNÍ,
ZDRAVÁ RODINA,
STUDENT,
VÁLEČNÝ VETERÁN

2

**DĚTEM
OZDRAVNÉ
POBYTY
V TUZEMSKU
(BESKYDY -
OSTRAVICE -
HOTEL ODRA)**

**A V ZAHRANIČÍ
(ČERNÁ HORA -
ULCINJ -
KOMPLEX
BELLEVUE)**

3

VoZP ČR - ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA POKROKU A NOVÝCH TECHNOLOGIÍ:

- PROTONOVÁ LÉČBA
- CT VIRTUÁLNÍ KOLONOSKOPIE
- KOLAGENOVÝ IMPLANTÁT
- MITRACLIP KARDIAKŮM
- PICC KATETR

1

**PRO
VOJÁKY
V MISÍCH
PŘIPRAVUJE
VOJENSKÁ
ZDRAVOTNÍ
POJIŠŤOVNA
ČESKÉ REPUBLIKY
VITAMÍNOVÉ
BALÍČKY**

5

VoZP ČR SI SVÝCH POJIŠTĚNCŮ VÁŽÍ.

VĚRNOSTNÍ KLUB A DALŠÍ VÝHODY PRO KLIENTY
VOJENSKÉ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNY, KTERÍ
AKTIVNĚ PEČUJÍ O SVÉ ZDRAVÍ

4

VoZP

VOJENSKÁ ZDRAVOTNÍ POJIŠŤOVNA

ČESKÉ REPUBLIKY

201

Více se dozvíte:

Informační středisko VoZP ČR:

Telefon: 222 929 199

E-mail: info@vozp.cz

www.vozp.cz

Vaše jistota zdravotní péče